

השנות ה-40

מצרים

תפנה

את
עזרה!

דו"ח סודי
מייוחד



מס' 942 • דו"ח, השון תשמ"ז
3.11.1955 המחיר: 350 כרומה

בלי מורא -

בלי

משוא כנים

השולים הזה

העורך הראשי: אורי אבנרי

ראש המערכת: שלום כהן

עורכת ראשונה: דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב: עורך מבית: איתן נבירון

הכתב הראשי: אלקה כהן

הציר הראשי: שמואל בתור

מנהל מבצעים: מנהל מעבדה: יפן רוזן



רח' גליקסון 8 תל-אביב. טען הסברים: עולמפרט' ת. ד. 136, 26785 26785 המוציא לאור: העולם הזה בע"מ דפוס ישראל בע"מ, ת"א מל. 23204 יהודה זעירא

הכרי המערכת: אין המערכת אחראית עבור תוכן המודעות מלבד עבור מודעות המתפרסמות תחת הכר תרת "דו"ח לצרכן", "דו"ח לבוחר", "דו"ח לנוסע" וכו' המוכנות על ידי חברי המערכת ונבדקות על ידי המודיעין. המודיעין יבדוק כל מודעות מטעם מלשונות וארגונים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית לתוכן ול רעות המובנות בהן ושאינן משקפות ב שום צורה שוויה את רעת המערכת

העתון הנקרא ביותר במדינה

2,167

אילו היתה קיימת בישראל דיקטטורה, היה העניין פשוט. מישהו היה מחליט. מישהו היה נותן את הפקודה. בהרגשת הקלה היו ההמונים מרימים את כף היד, או מקמצים את האגרוף, וצועקים "היוד! או "כה לחי!" ועם שחר את אגודות הקרב של צבא ההגנה מתגלגלות לעבר מצריים.

במדינה דימוקרטית כל זה יותר מסובך. כמכונה איריה, בעלת מאות אלפי ברגים ומנופים, נע המנגנון המורכב והמסובך של המחשבה הלאומית. מיעוט מסוים החליט סופית — ללחום או לא ללחום. אולם הרוב הגדול עוד החיטר השבוע כההרורים ובפקפוקים, נאבק עם מצפונות ועם הגיונו. במרוצח הימים החליט רוב זה. החלטתו תעלה אסאט, כמו תמיסת-החיים בצנורות-העצה אשר בגור העץ, אל הצמרת. אל הצמרת. מנגנון זה של מחשבה דימוקרטית זקוק לחומר גלם יקר, והוא: האינפורמציה.

קל מאד לזייף חומר זה, להחליפו בתח' ליף זול וחסר-ערך. אך קשה לספק את המיצרן האמיתי. קשה שבעתים כשהמ' דובר בענייני בטחון, המכתובים שתיקה במקרים רבים, על אף חשיבות הידיעה, אלה הם רגעי האחריות לכל עתון, לכל עתונאי, בשים עת אין חשיבותה של עתונות חופשית. א בייקטיביות וחסרת אידאולוגיה מסוגית בולטת כמו ברגעם כאלה.

קחמה קטנה מאד נוכח חומרת המצב: קוראי שבועון זה, לפחות, לא יכלו להיות מופתעים.

בשעה ששכנך בבית או באקס העבר, דה נדהם למראה המאורעות האחרונים, ונדמה לו כי לפתע התחוללה מהפכה במרחב, יכולת אתה לספק לו את הרקע הדרוש להבנתם. כי במשך השנים האחרונות חזר העולם הזה כמעט מדי שבוע בשבוע באוניז' על האזרה: המרחב מחפתה במהירות מסחררת. אם לא נקץ פוץ בעוד כועד לתוך המערכולת המר-הבית ונשתול להטות את הזרם בכיוון הרצוני לנו, יבוא היום והזרם יסחוף אותנו עמו. ואז, אולי, נהיה חסרי-אונים.

עלעלתי בשבוע בגליונות ישנים כדי לברר לעצמי באיזו מידה הצלחנו להח' דיר ללב הקורא את הכרת רצונותם של המאורעות שכיבנו. קראתי מחדש את עשרות הרשימות בהן הדגיש העתון את התמורה האזרית שחלה במצריים עם עלייתו של נגאל עבד אל-נאצר וחבריו, שעה שכל שאר העתונים במדינה עוד החיחסו אליו כאל בדיחה, או כאל פקק שעלה על פני המים וייעלם מחר בכוכר כמו קרומיו.

לפני למעלה משנה יצאנו בסידרה גדולה תחת הכותרת "א-א-א". התרענו שהגיע הרגע להחליט סופית: מלחמה מונעת מייד, או מיבצע-שלום מהפכני. אמרו לנו שאנחנו קיצוניים מדי. הונן יעשה את שלו, העניינים ייכנסו למסלול, וכו'.

עתה ברורה אותה ברורה אף לאחרון האחרונים, אפילו לאותם שצחקו מאתנו לפני שנה בלבד. אין זה גורם לנו שום סיפוק. היינו יותחרים על נצחון זה ברצון, אולם כיש שלא נדבקנו מן האדישות הנוראה ששלטה במדינה עד לפני שבועיים, מוטב שלא נישב גם מדי. היסטוריה הקטלנית האוחזת עתה בחוגים כה רבים.

היתה תהלתהן כאשר תהיה, דבר אחד חייב אתה לעצמך ולעמך: להחליט בדעה צלולה, בידעך את כל העובדות. אני מודה שבזאת נעזר לך גם בשכונות הקרובים, שהיו שבי עת של מבחן.

היתה תהלתהן כאשר תהיה, דבר אחד חייב אתה לעצמך ולעמך: להחליט בדעה צלולה, בידעך את כל העובדות. אני מודה שבזאת נעזר לך גם בשכונות הקרובים, שהיו שבי עת של מבחן.

היתה תהלתהן כאשר תהיה, דבר אחד חייב אתה לעצמך ולעמך: להחליט בדעה צלולה, בידעך את כל העובדות. אני מודה שבזאת נעזר לך גם בשכונות הקרובים, שהיו שבי עת של מבחן.

מכתבים

מעיד לצו התפקיד: הנליין האחרון של העולם הזה (911) הוא סימן דרך בדרכום. במלחמה במכשע, איש המונח" עברתם סוף סוף לפסים קונסטרקטיביים. אני מק' וזה שמעתי מקדישו לתוספת התיבות במדינה

פעלה בהחלט, מעל לצו התפקיד ומעבר ל' תביעת ההוכחה! יצחק בראדון, חיפה

מרחמה ושלום: את המאמר "אל הנשק?" (העולם הזה 941) אפי שר לבנות: "המאמר הבכור בשעה הנכונה" ובכלל, כדאי לדפדף ביתר אכזריות בלינוכס הד' אחרון (העולם הזה 941). המשיכו באותו אף פיק!

חיים ברשיבסקי, תל-אביב: כל העצה למלחמה מונעת, ובמיוחד מעל דפי עתון נפוץ כל כך, כמוה כהצעה להרס המדינה. אינה דומה למלחמה כעת למלחמת השחרור. מלחמה זאת יזכה מחר, אך תוצאתיה יהיו אימויות למעלה מכל השקעה... אנשים רחוקי קורת נג, נשים ואמהות שכולות, כלכלה הרוסה, נכים, אלפי ירקו) הרוגים — האם זהו הרצונכם? איתן מקלוגי, חולון

משה הופמן, רמת-גן: תוכלו לצרפני לבין אמרי ה"כ" במשאלכם על מלחמת-העם עד מתי נחכה עד ששוואסיהני קץ והכצע יתחוקק? עתה הנחנו המתאים ביותר להחלפת הפולשים מהגבולות ההיסטוריים של מדינתנו, כי אם לא כעשיו, אימתי?

משה הופמן, רמת-גן: כמה הכרים ואני ביניהם לענין, תוך כדי קרואה רצופה של שבועונכם, למסקנה די סבוים סת כי אתם מטרובים לטובת יתר על המידה את המעוטר העברי בארון, אין אף רוצה לשנות את ההשקפה הפוליטית שלכם, אולם תביאו בחשבון כי הדבר עלול להביא רבים מבנינו לירי הפס' בן קניית העתון.

משה הופמן, רמת-גן: ידעתי לא יאמינו לאיתנו כפי ערבו, ובי אפי במקומם לא היינו מהווים גיים המיעו' אור, אירש.

הבורכו על תוכנו וצורתו של שבועונכם המ' שיכו במאבקם ללא-ימורא נגד ההשפעות על עתונתם העלו אותו לנולד הכותרת! שלמה אגוזי, מעין-ברוך

ציר דיויתנים: בקשר למצב הרציוני ולמבנות הנשק, כדאי להציע למפלגות הנרולות והקטנות שיהשכו כי אנו עומדים לפני בחירות, ואז יקחו את המ' לייננים שלהם ויתרמו לקניית נשק. דבר שהינו חשוב, לדעתי, לא פחות מבחירות, ואל יחכו לאנשים קטנים שיתנו יום-עבודה או תמש לר' רות!

איה נמצאים הלויתנים הנרולים בעלי מחור? רוי המיליונים לשנה והסוחרים שנתעשרו? הוכן התרמות שנועדו להיות לסמל? אני מתבה לזה! יצחק רפופרט, אשקלון

למה לנו להתלהב ממכונות נשק כרי להיות עדינים על איובינו. בזמן שאנו תומכים בנליי כי סוכני ומפקדי כרטום וצחקנים ערביים. בערי הארץ, ובעיקר בתל-אביב. מוצים כרטום מתוצרת מצרים וארצות ערב אחרות? לא כדור ל' מדוע לא נשמעה כל אצקה בעניין זה עד כה. ברוך גמלי, פתח-תקוה הסרטים מובאים על-ידי עולים המצילים את הונם, עוזרים לתת לאזרחי המדינה סוג שג מהווי הארצות השכנות.

לנכוח נל המהדבות המחודשת, שלא היינו כמותם מאו מלחמת השחרור, היע, לדעתי, הנע המתאים בו תנא הממשלה בקראת לאזרחים להימ' נע ברשימות להופכת המשכורת ולסוחרים להימ' נע מהפקעת מחירום. יש סיכויים שתיכוצא און קשבת לבקשה כזו אם תבוא מפי האדם המתאים:

שמעון גמרי, תל-אביב: בית הכר: הקורא איתן ליכטנשטיין לא מצא, כנראה, כיום עיסוק אחר מאשר לבדול את הנוה' עם הקפת ארגון מתנדבים ברבר ביצוע הסדרים בכת"י קולנוע וכו' (העולם הזה 940). אותו לא מעי נין, כנראה, המב' המדיני, כשעוררת השאלה האם נמשך בכלל להיות כאן במדינת ישראל.

אבנר בן-אמתי, באר-שבע: לאחר שמשכה אתכם בעתונכם (העולם הזה 940) הכותבת של כרטנו האחרון, הננו להעביר אליכם את התיקיה והחשבה במשך עם כרטנו הכ"י. לפי רוח הזמן וההתנכרות לקרן הנשק במלחמת איתנים ובנשק חריש — לא נותר לאובי איש

וואו ג'ונסון ניו דרו המערכה על הגדר האריום הצגת בכורה בצבעים בעיניים

קולנוע "ארגמן", תל-אביב: האם רק את הליקויים בשירות במתקולנוע הבכר רואים? ואני הייתי רוצה לדעת לפי איה חזק נוכים מס לקולל מכתבים קולנוע. עך כמה שרוע לי אין זה מס כרונמת מסתכנסה, או מסעוריה המחייבים כל אורח, אלא תרומה הניתנת מרצון טוב. מדוע לא תינתן תרומה זאת למגן דוד אדום, או לליגה למלחמה בשחפת רומימה? ייתכן ופועלת כאן אותה אמרה נושנת "שמור לי ואשמור לך"?

על הטא שלא הטאני: בקשר לרשתתם, בי זלל קותלי חזיר" (העני' 940 היה 940) הרניו לערפי כי בראש השנה כן אמירים תפילת, "אבינו מלכנו", שאינה נאמרת רק כשהל ראש-השנה כיום שבת, ובכל, הפעם זו שניאכסו!

שמחה אפל, תל-אביב: לאו דווקא. השונה היא הקורא אפל: כאשר חל אי ראש השנה בשבת, כמו הש' נה, אינה נאמרת תפילת "אבינו מלכנו" וכן גם לא התחנן. תפילות אלה אינן נאמרות אפילו ביום כיפור שחל להיות רשבת.

ירוק, ומצפנה: הרשו נא לי להעיר את תשומת לבכם לשניאף דקדוקית רוחת בצוביה, שם אתם נתפסתם לר' "אורי שחרקי עליו מימינה הכתובן למשפך להכותו..." (מאמר העורך בעולם הזה 940). ובכל, "הרוק" פירושו: נעשה ירוק, הירושל "רוק" בנין הפעיל: פועל-עומת. ואלי אם הפצתם לכתוב: "אורי שריק עליו את מימינה"

משורש "רוק" או "רוק": בנין הפעיל: פועל- יוצא, בכל אופן, המימה מן הסתם לא הפכה להיות ירוקו! אלעזר נוה, ראשון-לציון

להיפך, המניה הוא שהיה ירוק. כלב נדוד מאד: בעניין הטיוול של נוער הזהב לנכב (העולם הזה 937) והכעס שתקף חנוים מסוימים על שנוער זה לא נשאר שם — בשום מקום בתי"ד לא כתוב שביכושו, שממה ערף על קריירה. ער כמה שידוע לי עיקר התורה היא דווקא האהבה, בכתוב: "ואהבת לרעך כמוך." מעניין מאד שסיים מה זו איננה מוצגת לראווה באף מוסד ציבורי אחר במדינת ישראל, בחסרונו זה קבור אחד הכל-בים הכי גדולים!

תנן גולדגרס, חולון: נאמר במפורש: "וכי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל (ויקרא יט, כג) אל תעצלו ללכת לבוא לרשת את הארץ" (שופ' ט"ז, י).

כבוד לבוגר: בכתיבתכם על נישמיהו הירציה (העולם הזה 940) נכתב כי רשאי-הממשלה ושריהחוקי, משש"ר ות, ויה את אבדן-פניה לבנין החשש של הגומי נסיה, מכלי נרנוט מכבוזו של משה שרת וכו' יתייהמק הנימוסיות שלו, מן הראוי לציון כי את אכזה-פניה ירה בר חיים בונר, מראשוני ה' מירים בנימניה ומנהלה במשך שנים רבות.

יעקב רוזנטל, תל-אביב: אכן מאסו הכותבים היתה לראש-פניה.

אז תדריך על זקנו: אל תנירו ללאה לור (העולם הזה 939), אני אניה.

ובכן, לאה, נראה לי שחורח לך מאד על שאין את יכולה ללוד זקן, כי לאותו סיפור על "הבך דוד שלי" יש זקן ארוך. על כל פנים, אם כמתה קיים אותו בן דוד, ישנן שתי אפשרויות: או ש' הוא מתכיש בן דוד, או שהוא אראלפאבית, אולם, יש לציין שבתור נוסאידיכו את יודעת יפה ל' נסח מכתב.

ואם יש עוד מישהו הרוצה להעביר ביקורת על זקני — שיעשה את זקני מוד'!

גרשון שטרן, קרית-שמונה: הקוראה לור שלחה למערכת תצלום של הבן-דוד המזוקק, הוויחה בעליל את קיומו... הנני ליקוראה לאה לור, שלא תיגר לנרשון שטרן שתלה את זקנו על מספר, כי כנצל מח' סור בחומרינלם אפשר להשתמש בזקן להעשיית המטא-פאז.

נישה הופמן, רמת-גן: פרין וצויה: פ"א שכתבתם היפאי שם עצמו מומחה ומונה באזורים נומים ש', "אי דייקנות הביטוי", שעה שהוא עצמו רחוק מלהיות סמל הירוק והיעאר המדויק (העולם הזה 939).

ותיאר היחיד המיוק כאותה כתבה הוא, אך ל' זה שאני, נבד קרד וצננס", כדבריו כל ה' מהר — מקצוע, מט-בש ומסורס וכמעט שאין בו מתיאם אכ לצרי ברוח הממור לא משוכר ו' אם ממתת כושר תפיסה וקולטת לקו.

לא ש' ש' יושבדאש ועדת-הבחירות בעכו, כי אם פידר הבחירות... לא שלי הוא הביטוי: גרשם מספר העולות המסופקים." כך נשמע כי פויטופול המושגת של ועדת-הקלפי האומילה, אשר הונס לי על ידי יושב ראש העודה ואשר שימש כמוצג במשפט. אני רק עותר' לשופט לפענת את שפת הפרוטוקול המורה.

י אינשטיין, קצין המחוז, עכו: הזהב השחור: ביפא של המאמר, "מה אתה יודע על הנפט" (העולם הזה 938) הנכס כובעים כי בישראל לא נקבע עיי' בביור' מה נובה ה"רואלטי" שעל חברות הנפט לשלם לממשלה.

אלעזר אמסטר, תל-אביב: "אין זה נכון, מבחינת ההיסטוריה של הנפט, לזכור רק את שמו של דריי, מבלי להזכיר את ניא' ביטל ובמזאל קיאר. קיאר חפר שעתו על שפת הנהר אולנהי בפנסילבניה במטרה למצוא מימ, אך קירוח העלה נפס, בו השתמש למטרות רפואיות. אך לרומת קיאר, שהיה ראשון קורת בארות הנפט. הרי ביטל היה הראשון שיצר חברת נפט בוועריאנפו, שמסחרת היתה שיוק הנפט לצורכי האורה.

כיכל השתרע עם דרייך ואחרי הצלחת הקידוח להמפורסם החלו השנים לזקק את הנפט שהיה מיעט. אך הם הפיקו כמות מועפת עוד יותר, מכיוון שהם פיקו את הנפט האראפיו, ואילו היתר הושמר כחברעך. אין זה נכון, אפוא, שכבר אז השתמשו כנפט למכוונת, אלא רק לתאורה.

ישראל רוזנבלט, תל-אביב: ללא אפסל' אם אשמע יום אחד על קדוח נפט משעם חברת העולם הזה בע"מ. כי אם אנשים כותבים מאמרים מצוינים כאלה, הרושם הוא ש' הם קרובים לבית הנפט, ולאו דווקא על-ידי קניית פה נפט מן המחלק!

משה לור, כפר-תאחא: העולם הזה, השוקד להרויזק מים וממאריו, טרם גילה נפט בחצרו.

ואלה שמות: כתבה על אודות מחזור ט"ז של הנימסיה הרציה (העולם הזה 940) היתה מלאה חן, רבת תוכן וצוירת.

אנכ, המהגן של המנמה היראלית היה איש שיויץ ומגז'ס ויויסקי. בין הישני מחזור זה ראוי לציין גם את שנותיהם של איש ספר' ה' מהגדו רטני מיישה, השופט משלון מתי-אביב, המלחין נבואלי, עמירן (פונצ'וב) מחל-אביב, הפיסיקאי מיואל, פרויפסור באוניברסיטה ב' אנלטה, מהגדס שרות-תעופה חיים נולד באר צותיה-הקרת ושני רומאים, ד"ר דוד אמוזיג ו' כו' —

ד"ר מרדכי זידמן, תל-אביב: ד"ר מרדכי זידמן, תל-אביב

אשליה

הדרך לגיהנום רצופה אשליה.

השבוע ריחפו כמה מן האשליה האלה בחלל המדינה. הן היו נעימות לרבים, כי הקלו על ההחלטה שהיה צורך לקבלה, או עזרו לדחות את ההכרעה הנפשית ללא נקיפת מצפון.

אולם האשליה מסוכנת אפילו כשהיא עוזרת להחליט החלטה נכונה. כי אדם המחליט החלטה גורלית על סמך הנחות בלתי נכונות, סופו להתייאש בשעת המשבר הראשון, בהתקלו במכשול שלא ציפה לו.

האשליה היא אופיום לעם. ואוי לעם היוצא לקרב, או הדוחה את הקרב, תחת השפעת סמים משכרים.

* * *

אשליה אקטיביסטית:

לא תהיה זאת מלחמה, אלא רק מיבצע צבאי שיחזיר לנו חלק מן המורדת הכבושה.

אין טעות גדולה ומסוכנת מזו. אם יפרצו הקרבות, תהיה זאת מלחמה במלוא מובן המלה האכזרית: מדינה נגד מדינה, עם נגד עם.

היא לא תתחולל ברצועת עזה. המצרים הם שידאגו לכך, (ואה דו"ח מיוחד בעמודים 5-4). בראשם עומד איש בעל מוח צלול מאד. לצידו עומדים כמה ממיטב המוחות הצבאיים בעולם, Made in Germany.

מיבצע נגד עזה בלבד אינו רעיון מבהיל. אין הוא אלא פעולה צבאית קטנה, יחסית, בדומה לפעולת עין במלחמת העצמאות. גם הוא יפיל קרבנות יקרים. אולם הוא לא יטיל את עצם קיומה של ישראל על כפות המאזניים.

אך אדם המאמין שיש צורך בהכרעה צבאית אמיתית, במלחמה מונעת שתכריח את המצרים לבקש שלום ולהפסיק את המלחמה, במערכה שתסיים סוף-סוף את המלחמה שהחלה בדצמבר 1947 — אדם כזה חייב להתכונן ברוחו לקרב שונה לחלוטין.

הוא חייב להיות מוכן לקרב שיחבוק שטח הגדול פי שש מכל שטחה של ישראל, למחמת תנודתה שתשתרע עד פני מרחק של מאות קילומטרים, אוי עץ פני כל השטח העצום המשתרע בין ניר-יצחק, ניצנה ואילת לבין פורט-סעיד, איסמעיליה וסואץ.

הוא חייב לזרוק הצידה את המפה המסומנת „ארץ-ישראל“, וליטול לידו את המפה המסומנת „המזרח התיכון“. הוא חייב לקחת בחשבון לא כמה גדודים מצריים, אלא צבא סדיר המונה 100.000 חייל. ייתכן וקיימת אפשרות להכניס את הזרוע הקרבית של צבא זה לכיס. אולם לא תהיה זאת כיס-פלוג'ה שני, גם לא כיס-עזה-רפיח. הפעם יהיה דרוש כיס גדול מאד.

במלים אחרות: לא תהיה זאת מלחמה של כמה גדודים. תהיה זאת מלחמה שתחייב את גיוסו של הארם האחרון, של הפרוטה האחרונה, של טיפת הנפט האחרונה, של השריד האחרון.

* * *

אשליה אקטיביסטית שניה:

הפליטים לא יישארו בעזה. שום בוח לא יוכר לעצרים. כאשר תיכבש הרצועה, היא תהיה ריקה.

זוהי טעות חמורה. היא עלולה להעמיד ברגע מסויים את המדינה לפני בעייה שאיש לא התכונן לה כראוי.

למצרים אין שום סניטימנט כלפי הפליטים. יש להם כמה וכמה מליוני אביונים אכולי-רעב משלהם. הם לא יקבלו תוספת של 200 אלף פליטים בזרועות פתוחות.

כל חייל מבין כי זרם אדיר כזה של מאות אלפי אנשים עלול לשחק כל פעולה, כל תנועה צבאית. אפשר לצפות כי מדינה, אשר בראשה עומד חייל מקצועי למודי-קרבות וחסר-ספקוים, תצוה על צבאה למנוע בכוח הנשק את תזווה הפליטים מן הרצועה לאזורי-הקרבות העיקריים.

קשה, כמובן, לדעת מראש כל מה שעודו לקרות בתנאי קרב. ייתכן וגם הצבא המצרי לא יהיה מסוגל לעצור שטפון אנושי כזה. אולם יש לקחת בחשבון, כאפשרות המתקבלת עי הדעת, כי כבוא היום תוכנן ישראל לתוספת של מ-200 עד 300 אלף תושבים ערביים.

יתכן וזה מחיר שכדאי לשלם אותו ומותר היסול הרצועה. אולם מי שמוכן לכך, חייב לדרוש מייד מהפכה גמורה בגישה הלאומית לבעיית המיעוט הערבי, אם לא ישנתה מייד היחס למיעוט, הרי עלול מיעוט גדול זה — 20% עד

25% של כל אוכלוסיית ישראל — להפוך לעצם בגרון.

אולם אפילו בשנות השלום היחסי, מאז תום קרבות מלחמת העצמאות, הוכח שקשה מאד לרוב אזרחי ישראל ומגזר היניהם להתייחס אל ההמונים הערביים כשותפים ולהפכם בני-ברית במלחמה נגד המשטרים הריאקציוניים הלוחמים בישראל. ביצוע מהפכה זו בתנאי קרב, ידרוש מאמץ כה עצום של תבונה וצלילות-הדעת, עד שקשה להאמין כי הדבר אפשרי.

* * *

ולעומת זאת, האשליה הפאסיביסטית:

ברית-המועצות תרסן את המצרים ולא תתן להם להגדיש את הסיאה. כי מלחמה במרחב תפריע להפגת המתחים הבינלאומית.

מי שסבור כך, אינו מבין מה קרה במרחב בשבועות האחרונים. מוטב לו לחזור וללכת לישון.

ההסדר המצרי-הסובייטי היה תמרון מדיני גאוני, הן מבחינת האינטרסים של מצרים, והן מבחינת האינטרסים

אל הנשק? (2)



של ברית-המועצות. הצד המצרי ברור: עבד אל-נאצר מקבל את הנשק, ההופך אותו למעצמה הגדולה ביותר במרחב, תמורת לא כלום, ללא שום התחייבות. הצד הסובייטי ברור, כנראה, פתוח. אולם הוא הגיוני עוד יותר.

הסובייטים אינם טועים בהערכת השליט המצרי ומשטרן. המעשה הראשון של מועצת-הקצינים אחרי עלותה לשלטון היה, בשעתו, לתלות סועל קומוניסטי שארגן שביתה. הסובייטים יודעים כי עבד אל-נאצר הוא מצרי לאומני, המקיים דיקטטורה צבאית, אויב מושבע של המפלגה הקומוניסטית המחתרמת בארצו. אלא שאלה פרטים קטנים במאבק האדיר על המרחב.

בשנה האחרונה סר מעל פני העולם הסיטו של מלחמת-עולם שלישית. אולם אין פירושו של דבר כי המאבק בין הגוש המערבי לבין הגוש הסובייטי שתיים או יסתיים. התיפך הוא נכון. המאבק הזה התעמק. הוא רק עבר לפסים אחרים. ההכרעה בין שני הגושים שוב לא תפול, כנראה, בשהד-הקרב. בגיהנום של פצצת-מימן וקליעים מונחים. יהיה זה מאבק על רוח העמים, והוא יתנהל בתוך כל עם ועם

— מאבק של מהפכות ומהפכות-נגד. לשון המאזניים יהיו המיליונים הבלתי-ספורים של אסיה ואפריקה.

על-ידי ההפכם עם עבד אל-נאצר השיגה ברית-המועצות במחוי יד אחת:

• את איגופו והיסוד ערכו של הציר אתונה-אנקרה-בגדאד-טהראן-קאראצי, שהוא קו העמדות הקדמיות של המערב בדרום ארץ הסובייטים.

• היסוד האפשרות האחרונה לאיחוד המרחב הערבי, על 30 מליון תושביו, בסיוע הימיים והאוויריים, אוצרות הנפט החשובים ביותר בעולם וששה קולות באו"ם, בתוך המחנה המערבי.

• קשר פוליטי חדש עם המחנה הנייטראליסטי האסי-אתאי, הכולל את הודו, אינדונזיה ובורמה, הרואה במצריים חברי-כבוד חדש וחשוב. זהו נצחון גדול במאבק על נשמת בני אסיה.

• גשר יבשתי מבאקו — ורך דמשק וקאהיר — אל לבה של אפריקה, יבשת העתיד שופעת אוצרות-הטבע.

• קשר ישיר עם לוחמי-השחרור באלג'יריה ומארוקו, המודרכים על-ידי מצריים — ועם זאת סכין בגב צרפת ומדינות האמנה האטלנטית כולה.

• איום ישיר על קו-ההגנה העיקרי של המערב בדרום לברית-המועצות, העובר באפריקה המרכזית, ואשר בו הושקעו אלפי מליוני דולארים.

מעטים המיבצעים המדיניים בדרו זה שהשיגו הצלחות כה עצומות במחוי יד אחת, ובמחיר כמה מטענים של נשק, שערכו למען הצבא הסובייטי אפסי. לישראל כמעט ואין מה להציע תחתן.

ברית-המועצות אינה מעוניינת דווקא בהש-מרת ישראל. אולם לגבי האינטרסים הסוב-ייטיים, קיומה של ישראל הוא גורם פעוט לעו-מת-סל-המפרות המצרי.

בשנים האחרונות הרגינה ממשלת ישראל את ברית-המו-עצות בכל כוחה. היא נזחה את דרך הנייטראליות ואי-ההו-דות. היא נדחפה בכוח לזרועות המערב. היה זה משגה חמור. אולם אפילו היתה ישראל דוגלת בקו אי-ההזדהות, קשה להניח שהדבר היה משנה את השיקולים הסובייטיים. העובדות הקרות של יחסי-הכוחות מדברות שפה ברורה מדי.

רק דבר אחד יכזה היה לשנות את המציאות: הצלחה ישראלית להפוך לגורם בעולם הערבי עצמו, כמנהיגת אחד הפלגים במרחב, כש-תפת לעמו אסיה הנייטראליים. זו הצליחה של ישראל בזאת, היו השיקולים במיפקדות שני הגושים משתנים לחלוטין. במקום „ישראל אי הערבים?“ היתה נשאלת השאלה: „מחנה זה או מחנה זה?“

ישראל אף לא ניסתה.

* * *

אשליה פאסיביסטית שניה:

אמריקה לא תתן לסובייטים להרים ראש במרחב. היא תצטרך לתמוך בישראל כדי לע-צור את מצריים. כך ייווצר שווי-משק טבעי שימונע מלחמה.

גם זה חשבון בלי בעל-הבית. יתר על כן, זהו חשבון נגד האינטרסים של בעל-הבית.

מול הגסיון הסובייטי לכבוש את אהדת העולם הערבי ולהשליט בו את מצריים, לא חרצה אמריקה לתמוך בישראל, כי דבר זה רק יסייע לסובייטים להגדיל את שנאת הערבים לאמריקה. אולי תסכים אמריקה לתת עזרה מסוימת לישראל בשקט, ללא פרסומת מיותרת. אולם עיקר ההשקעה האמרי-קאית, בכסף ובנשק, תלך לעיראק.

פתגם עממי אומר כי בשעה ששניים רבים, השלישי צוחק. הפעם המצב הפוך: בשעה שהשניים רבים, בוכה השלישי. כי ישראל תהיה עדה למרוץ בין הנשק הסובייטי הזורם לקאהיר והנשק האמריקאי הזורם לכנאדא. זה גם זה מופנה נגד ישראל. שאר מדינות המערב ינסו אף הן לרכוש ידידים ולהצליח בחברה הערבית על-ידי אספקת נשק נגד ישראל.

* * *

עם סילוק אשליה וזרוות אלה, נשאר האופק קודר. יכולים לקרות נסים. לא תמיד פועלת ההיסטוריה על פי חוקים הגיוניים. יכולה לפרוץ מהפכה במצריים, או תמורה בצמרת הסובייטית. אולם כל אלה לא ישנו הרבה לאורך הימים. ואוי לעם שכל תקוותו בנסים.

כל מי שחושב שיש פתרון פשוט, קל וזול לבעייה הנוראה העומדת לפנינו, מקומו בבית המושגעים.

לפני שבע שנים החליטה האומה העברית החדשה זמנית ליפזז את גורדה לידה ולעדות על במת-ההיסטוריה. במה זו אינה המקום לפחדנים או לרכי-לב. עתה הגיעה השעה להח-ליט שנית אם להוסיף ולהתקיים עליה — וכיצד.

במדינה

העם נשפי כוונותיה

אם יחקור היסטוריון באחרית הימים במה עסקה מדינת ישראל בסוף אוקטובר, 1955, יתכן וישפשף את עיניו בתמנהו.

אחרי עיון בכותרות העיתונים יצטרך להאמין כי כטבוע המרחב כולו במבול של טאגים קיום, תותחים ומטוסי-סילון, לא היו למדינת ישראל צרות חשובות יותר מאשר:

● אם תסכים תנועת המושבים כי איש-קיבוץ בן אותה המפלגה יהיה שר-החקלאות.

● אם שר-החקלאות יהיה מר קדיש לוז או מר ישראל בריהודו.

● אם שר-הפנים יהיה מר ישראל בריהודה אם מר משה שפירא.

● אם מר מרדכי נמיר יהיה סתם שר בליתיק, או שר-החינוך, כדרישתו.

● אם במקום מר נמיר יכנסו לממשלה ד"ר דוב יוסף או מר טרף נפתלי.

הוא ימצא כי אחרי דרישת הציונים-הכלליים (מסעמים טכסיים גרידא) להקים מדינה, שלה "מקור אל קיר", היינו מחרות עד מפ"ם, חשיב לו הארץ במאמר ראשי כי דרישה זו "חסרת משמעות בלתי אם במצב בו אנו נעמוד על סף המלחמה". וקבע: "הסכנה הגדולה ביותר (עוד) אינה עומדת לפנינו".

רואי-שחורות עלולים להיזכר בתושבי סומל פיה, שערכו נשפי הוללות עוד שעות מעטות לפני שהלאבה הלוהטת כיסתה את ערי רם; או בנוסעי אוניית-המותרות המפורסמת טוט טוטאניק שהוסיפו לרקוד מבלי לדעת כי שעתה אונייתם על קרחון והמלה יורדת למצולות.

אנשים סתות פסימיים יגידו רק זאת: ש"בשעתו הגדולה לא מצא עם ישראל את המנהיגות הפוליטית והרוחנית שהוא ראוי לה.

מדיניות

גור אריה יהודה

גיבנה היפה ראתה בחייה מחוות רבים. אחד המזעזעים שבהם נערך בשנת 1936. גבר יפהפה, עטור זקן שחור וכולו אומר הוד, התרוצץ במסדרונות בניין הבר-הלאומים, שפך את תחבולתו לפני שרי המעצמות. היה זה היילה סילאסייה, גור-אריה-יהודה, מלך-המלך כיום של חבש, שביקש ערובות לבטחון מדינתנו. תו, כי אותה שעה פלשו לגיונות מוסוליני ני לארצו, השמידו בעזרת אדיר-על את צבא אותיה המזוינים בחניתות.

שרי המעצמות שמעו, הזדעזעו ושתקו. חבש נפלה.

כעבור שנתיים ראתה גיבנה שליחים פרוי-זאיים יותר. אדוארד בנש, נשיא צ'כוסלובקיה, שלח את מיטב מדינאיו כדי לקבל ערר-בור לבטחון מדינתו. מעצמות המערב קטפו עו כמה אברים מגוף מולדתו, ערבו לבטחון השאר. כעבור חודשים מעטים דרסו שריונות היטלר את הערובות ואת השאר גם יחד.

אותם הפרצופים. השבוע נערכה הצגה מחודשת של אותו מחזה. איש לא הדיבך עדיין למשה שרת את התואר גור-אריה יהודה, גם שפמו הקצוץ לא יכול היה להתחזר רות עם הזקן הנהדר של הנגוס מאדיס-אבדי כה. אולם הבשורה בפיו היתה דומה למדי. וגם תגובות שרי העולם היו דומות מאד.

נציגי אותם העתונים ותחנות-השידור שהפכו את מסעו של הקיסר החבשי לסנסציה בינלאומית צובסת-לבבות, בתוספת חבריהם החודשים מרשנות הטלוויזיה, הצטופפו השבוע בשערי מלון רון המהודר, כשיצאו משה שרת ואבא אבן ממכונת בואיק שחורה, ניגשו למעלית, עלו לקומה החמישית כדי לשוחח עם ג'ון פוסטר דאלס. שוב יכלו מליונים מסביב לכדור-הארץ להשתתף בצער בגורלה של מדינת קטנה, ולהרהר משך כמה דקות לאיזה מצב עגום הגיעו סודי העולם.

לפי כל הסימנים, היתה זאת התוצאה היממשית היחידה של הביקור. אם היה עוד צורך בהוכחה, הרי ניתנה השבוע מחדש: שתדלנות בנוסח הגיסו אינה תחליף למדיניות.

דו"ח מיוחד

של שליחי

העולם הזה

(ראה שער)

את הנקודות המכריעות בחיכות על האפשרות של מלחמה-מונעת היא: האם יגנו המצרים על רצועת-עזה?

מצדדי המלחמה המונעת מאמינים כי הצבא המצרי יצטרך להגן על הרצועה, מטעמי פרסטיז'ה בעולם הערבי ומטעמי מדיניות הפנים. קציני הצבא, כך טענו, לא ירשו לעבד אל-נאצר לפנות את הרצועה ללא קרב, להכתיים את שם הצבא המצרי בפעם נוספת.

החטיבות בחצי-האי סיני

מחרת הפעולה בחאן-יוניס, כך גייסו לה שבועות-הידיעות האמריקאיים, הצליח עבד אל-נאצר רק בקושי רב לרסן את קציניו, שדרשו להלום מייד בישראל. אפילו המפקד העליון של הצבא המצרי, ש"תפקידו מקביל לזה של משה דיין בישראל, אל, דרש להפעיל את החטיבות המצריות הערוכות לקרב בחצי-האי סיני.

אולם אם ייכנע עבד אל-נאצר לדרישה להגן על הרצועה בכל מחיר, הרי שקיימת אפשרות ממשית כי הקרב על הרצועה יהפוך לקרב על עצם קיומו של הצבא המצרי. במלים אחרות, מיבצע כיבוש עזה עשוי להפוך למיבצע חיטול הצבא המצרי הלוהט, ועל כך יוכל לתת פתח לשלום מוכתב. שום מדינה אינה יכולה להמשיך ולנהל מלחמה אחרי שצבאה חוסל.

לגמרי שונה המצב אם יחליט הרוזן המצרי להפקיר את הרצועה עם פרוץ הקרבות. להשאיר את צבאו שלם ומוכן למיבצע נגדי, במקרה זה אמנם עשויה המלחמה המונעת לגרום לסיפוח הרצועה לגוף המדינה, אולם מול צה"ל יעמוד כל הצבא המצרי שלם ובלתי-נגמעי. כיבוש עזה לא יסיים את המלחמה, אלא רק יפתח אותה. קרב ההכרעה יתנהל בשדה אחר, בתנאים פחות נוחים בהרבה.

על כן, בבוא אורח ישראל לתת את תשובתה האישית לשאלה הגדולה של החודש — מלחמה מונעת מייד, או לא? — חיוני ש"יהיה לו מושג ברור על המצב האמיתי, מעבר לגבול. הוא לא יוכל לדעת את האינפורמציה המתרכזת בידי אותם האנשים אשר עליהם רובצת עתה האחריות ההיסטורית לקבלת החלטה הממשית. אולם בקחים כלליים יוכל גם הוא לדעת את התשובה לשאלות היסוד.

כמויות עצומות של משק

די לספק את התשובות לקור-איים המיני "העולם הזה" על כתביו בחוף-לארץ לבוא במגע עם עדי-ראייה מוסמכים שעוזבו את מצריים לא מכבר, ולקבל את דעתם.

כותב כתב העולם הזה בקפריסין:

קפטן ב.ר. אינו אוהב את המצרים. פגשתי אותו במועדון-לילה בניקוסיה, שאוסקליה, ושתינו יחד שתיים-שלוש כוסות ויסקי ("על הקרח") אחרי הופעת להקת-הרקדנים העליונה למדי.

הקפטן הגיע מאזור הסואץ לפני שלושה ימים בלבד. חדרו בצריף של מחנה המטה הבריטי החדש, על משטח קרח וסלעי ליד שדה-התעופה של ניקוסיה, לא מצא חן בעיניו. לעומת מגורי הקודמים במחנה פאדי הענקי, באזור התעלתי היה עלוב מאד. גם פעולות הטרוריסטים היוונים באי מפריעות לתנועתו החופשית.

לא הסתרתי מפניו שאני עובד בשביל עתון ישראלי, ושאלתיו בגלוי לדעתו, כאיש-צבא, על מצב הצבא המצרי כיום. האם הוא מוכן

אל תקבל כעובדה בטוחה את ההשערה שמצריים זקוקה לזמן ניכר כדי לאמן את הייליה בספוייה-הנשק החדשים. הדבר עלול להתבצע בפרק זמן קצר בהרבה, בעזרת כוחות מן החוץ. פריט:

מטוסי-קרב סובייטיים יוטמו למצריים דרך דמשק, במקום להישלח למפורקים באניות. הטייסים יהיו היילים סובייטיים מבני המיעוט המוסלמי בבית-המועצות. מיעוט זה מונה 22,500,000 איש, עודדו קשור במסורתו עם המרחב הערבי, מיוצג בכך שדרות הצבא. כמעט זוראי כי הטייסים שיביאו את הנשק יישארו לפי שעה כשרות הצבא המצרי, וכי יצטרפו אליהם מדריכים וקצינים סובייטיים-מוסלמיים אחרים.

● היחסים בין המרחב הערבי והגוש הסובייטי יתרחבו לאורך כל החזיתות בצעדי ענק. פריט:

● מצרים עומדת להרחיב את החסם המסחרי שלה עם צכיה סלובקיה גם מחוץ לעסקת-הנשק.

● לבנון כבר חתמה על חוזה מסחרי נוסף עם ברית-המועצות.

● תימן חתמה על חוזה דומה עם ברית-המועצות.

● ברית-המועצות עומדת להקים שגרירות בנזב.

● סוריה חתמה בקרוב על חוזה מסחרי עם פולין.

● משלחת ממשלתית סודאנית מנהלת כעת בפראג משאומתן על קבלת סיוע.

● הזמנות מסחריות רחבות-ממדים נתקבלו בפראג מירדן, מצריים ואיראן.

● מצריים תהרז את קשריה גם עם גרמניה הקומוניסטית. בין השאר תזמין מצריים בבתי-החרושת מזרח-גרמניים חלקי-מכונות בשביל ארבע תחנות-הכוח המתוכננות ליד אסואן. 15 מהנדסים ויועצים מזרח-גרמניים כבר הגיעו לקאהיר. עשרה נוספים עומדים להגיע בקרוב.

● אל תתזה שום תקוות בהופעת צרפת רשמית בצד ישראל בזירה הבינלאומית. אחרי חרירת הסובייטים למצריים והתחזקות הבריטים בעיראק, לוחמת עתה צרפת בכך כוחה לקנות לעצמה שוב אחיזה כל שהיא בארצות המרחב שהיו פעם נתונות לשלטונה. פריט:



נשק צרפתי חדש ביותר עומד לזרוב לסוריה. בין השאר: מטוסי-ספי-דון מסוג מיסטר.

לא מן הנמנע כי מטוסי ספי-אלה יוטסו על-ידי חיילי-משכירים מגרמניה, הממלאים כבר עתה את כל שדרות הצבא הסורי.

● למרות הכני, אל תאמין כי הדי-לת נפגרה לפני הצטרפות הציונים הככליים לממשלה. יש לצפות כי הצטרפות זו לממשלה, אפילו בצד מפ"ם, תאפשר להם בעתיד הלא-רחוק.

● השפה הגרמנית תישמע בקי-רוב שוב בבתי-הדי-קולנוע בארץ. במסגרת הכנת הקרקע לחד-סיים קונסולריים, ואחר-כך דיפלומטיים, עם גרמניה המערבית, יובאו ארצה סרטים גרמניים ישנים, מן התקופה הטרומ-היטלרית. כבר נ"תנה הוראה לצנזורה ל-הרשות הקרנת סרטים אלה בבתי-הקולנוע, מ-אחר שאין כל טענות ל-תוכן הסרטים האלה ול-צורתם.

● אם אתה מי-תכנן נסיעה לחוף-לארץ על את מצבי-החירום, היכון ל-קשיים. בקרוב יונהגו מחדש מיגבלות קפדניות בשטח זה.

פינוי עזה

לפי שהתתעופה אלמזה, לאורך כביש הי מדבר מאיסמעיליה, המו יחידות הצבא. אין הרושם כי המצרים הוציאו את כל הצבא ממולדתם כדי לרכוז אותו נגד ישראל. להי פך, הקפטן סבור כי רוב הצבא המצרי הי גדול יושב במצרים עצמה, אולי כדי להבי טיח את שלטונה של כת הקצינים.

לפי התנועה באזור התעלה, סבור הקפטן כי אותו חלק של הצבא המצרי הפנוי לט סל בישראל מרוכז בעיקרו בצפון לתעלת סואץ, כחצי האי סיני. שם הוא ערוך ב אזור הפנוי כמעט מאוכלוסיה, המאפשר תמ רון חופשי. הקפטן אינו סבור שהצבא יהיה מרותק בשעת הצורך לעמדות מסוימות. כש שאלתיו אם לדעתו יגנו המצרים על הרצו עה עד טיפת הדם האחרונה, צחק בקול רם ואמר: „רק אידיוס יגן על הרצועה!“ הקרב האמיתי יהיה, לדעת קצין צעיר זה: בחצי-האי סיני.

„הפליטים ישרו בעזה“

גישה שונה לגמרי התקיימה בפרס בין כתב העולם הזה לבין פליט מרצועת עזה, תושב יפו לשעבר. כתב כתב העולם הזה בצרפת:

ידידי החדש אינו אוהב את ישראל. לו אמרתי לו שאני ישראלי בוודאי היה עוזב מייד את השולחן שלנו. הצגתי את עצמי כעתונאי ספרדי. הוא היה מעוניין מאד שאנחנו, בני ספרד היידידותית הקאתולית (גם ידידי הוא נוצרי) ידעו את האמת על הע וול הגדול הנעשה עלידי הציונים לפליטי פלשתיין.

לא זה בלבד שהפליטים ידונו משך שבע שנים להתנונות ולרעב בעזה, כך אמר לי הגבר השמנמן, ששום סימני רעב אינם ניכ רים על פניו, אלא שעתה הם זוממים להש מיד גם את שארית הפליטה. הם רוצים לכבוש את עזה! הבטיח לי בהתרגשות.

שאלתי במה ישנה הדבר את גורלו וגור רל חבריו. מה ההבדל אם ישבו בעזה, בת סות הצבא המצרי, או אם ישבו בפורט-סעיד או בקאהיר? הלא ברור שאם יתקדמו הצירי נים, יצטרך הצבא המצרי לפנות את התוש בים האזרחיים מאזור הקרבות.

ידידי לא אמר שום מילה של גנאי על אדוניו המצריים. להיפך, הוא הפליג כשבחם בזהירות רבה. אולם הוא לא האמין שהפלי טים יוכלו לעבור מחר לגדות הגילוס. שום צבא לא יוכל ללחום כשהמוני אזרחים ממל אים את הכבישים, הסביר לי, ולצבא לא יהיו גם מכוניות כדי להעבירם.

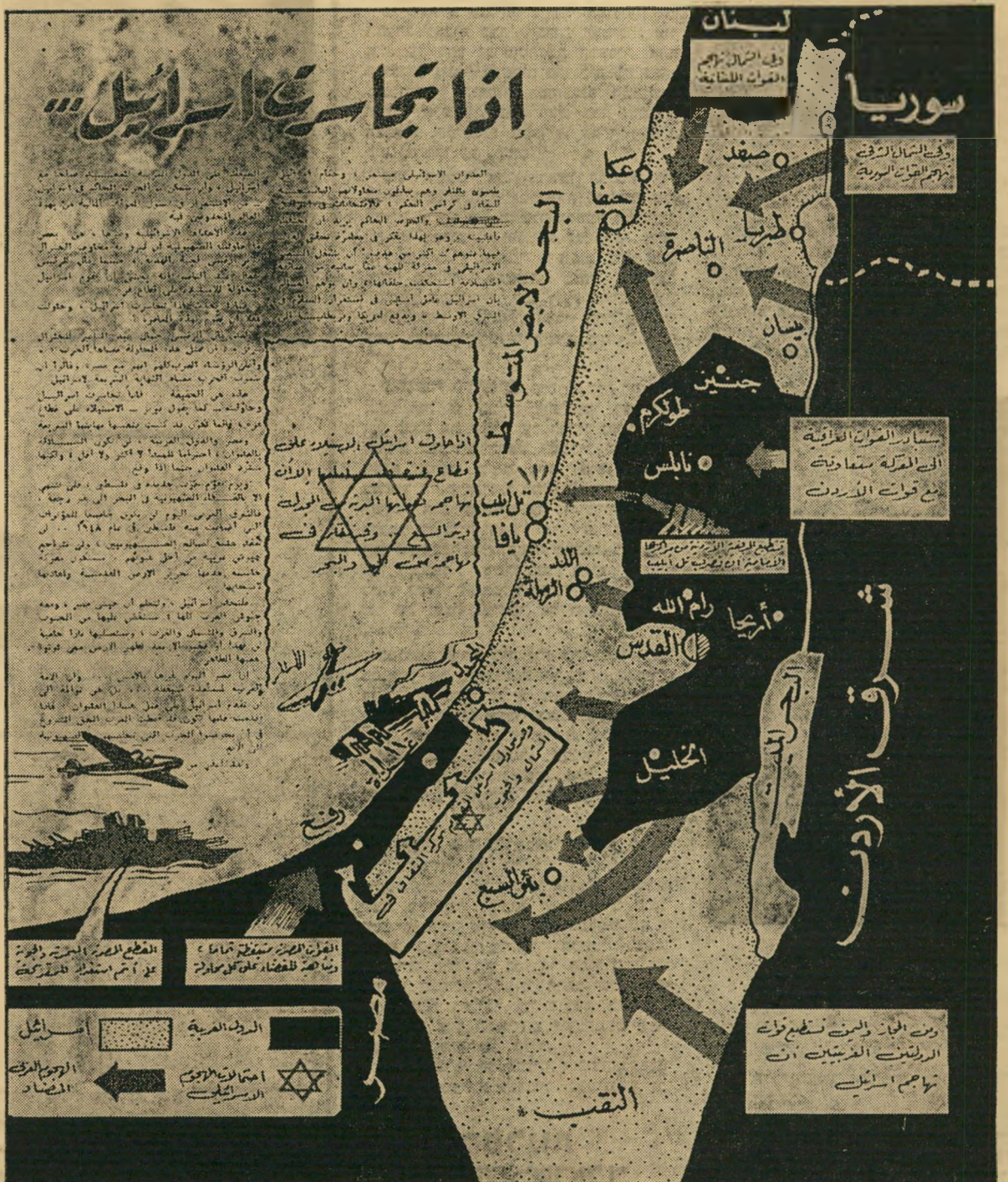
שאלתי מנין לו חוכמה צבאית זו. הוא חיך חיוך מר ורמו שיש לו חברים בין הקצינים המצריים בעזה. אפשר היה לנחש שאותם הקצינים גם יעצו לו להעתיק את מגוריו מעזה.

„לא יגנו על הרצועה“

יפיתו להרגיע אותו באמרי שהצבא המצרי הרי קיבל זה עתה כל כך הרבה נשק, ולכן יוכל להגן על הרצועה. אולם ידי די ביטל את דברי בתנועתיד אחת. הם יעזבו את עזה,“ הוא סיפר.

העמדות פנים כאלו איני מאמין לדבריו. אפילו רמותי שהוא נראה קצת פחדן, בנט שו את ביתו. הם מצרים, והם דואגים ל עניינם שלהם. הצטדק בר-שיחי, ללא הת מרמרות. יש להם זכרונות מהמלחמה האחרו נה. אפילו עבד אל-נאצר עצמו היה אז בכיס פלוגיה. הם לא רוצים להכניס את הצבא של הם עוד פעם לכיס כזה.“

מדבריו הובהר לי שהוא אינו מאמין כי המצרים ילחמו על עזה עצמה או ה רצועה. אולם הם יכריחו את הפליטים להיש אר שם, וכל הכובש את הרצועה יצטרך לח שוב היטב מה לעשות בהם.



עצמה. לפי המפה יהיה מרוכז בעיקרו במדבר סיני ובאזור תעלת-סואץ, ערוך להתקפת-נגד בסיוע חוליהים וחיליהאוויר המצריים. שים לב למערך הכללי, כפי שהמצרים מתארים אותו לעצמם, של כוחות הערבים האחרים נגד ישראל: סוריה והלבנון יתקיפו את הגליל משני כיוונים. הלגיון יפרוץ מתוך הבליטות במרכז ובדרום המדינה להתקפה על חיפה, תל-אביב ובאר-שבע, שעה שתגבורות מהצבא הסעודי והצבא התימני תזרומנה למצריים ולחזית הנגב.

המפה המוכיחה את כוונת המצרים לנשוש את עזה: גילוייו של עתון מצרי, המשקף בלי ספק את המחשב האימפטרטני הרווח בקאהיר. המפה מבוססת על ההנחה כי ישראל תפתח במלחמה מונעת לניכוש רצועת-עזה. כוחות צה-ל עוברים את הגבול בשלושה ראשי-צבים, יכתרו את הכוחות המצריים בכיס. אותה שעה יפגיו יחידות חיליהים הישראלי את חוף הרצועה, וכוחות חיליהאוויר הישראלי יופעלו באותו שטח. אולם הכוח המצרי לא יהיה ברצועה

הגנובים הועברו לתוך המחנות האלה. * * * **הקרב יהיה בסיני** * * * **פני צאתו** לקפריסין, ביקר הקפטן ב חופשתו האחרונה בקאהיר, בלבוש אזר חי שם ראה חיללים למכביר. במבנה עבטיה,

למלחמה? האם הוא מסוגל לעמוד בה? כתוב בעתון שלך שהמצרים השתנו, אמר לי הקפטן. הם הרבה יותר חזופים ממה שהיו פעם. הם חושבים שניצחו אותנו, והם בטוחים שינצחו אתכם, אם רק יהיה להם נשק. סיפר הבריטי, שכבר אינו כל כך צעיר:

(המשך מעמוד 4)

**נשק
הוא צי בקאהיר**

בישראל סער הויכוח על הצורך במלחמה מונעת. בכון, בירת גרמניה המערבית, סער הויכוח אחר לגמרי: כיצד לטשטש את חלקם של הגרמנים בעיסקת-הנשק שהחזירה את ברית-המועצות למרחב ותקעה סכין בגבן בן-הברית האמריקאי.

כי בינתיים הצליחו שירותי המודיעין של המערב לאסוף כמה עובדות המטילות אור חדש על רקע רכישת-הנשק המצרית. אחת העובדות נוגעת לקשרים ההדוקים בין מנהל משרד-החוץ הגרמני, הפרופסור הממושקף האלטר הלשטיין, לבין ראש מטה היועצים הצבאיים הגרמנים בקאהיר, ה"ר וילהלם פוס (מתחרו עם "תפוס!")

פוס, לשעבר אחד מראשי הכלכלה של הרייך השלישי, החל בקריירה המצרית שלו בעזרת אישור של ממשלת גרמניה המערבית מחודש פברואר, 1951, בו נאמר כי נסיעתו לחוף-לארץ חשובה ודחופה. בימי נגיב עלה במהרה בתפקיד מנהל "מועצת התיכנון המרכזית", הפך יועץ גרמני עליון במיניסטרוני המלחמה המצרית. תחת פקודתו עמדו לעתים למעלה מחמישים מומחים גרמניים.

שלושה פליטים. פוס לא היה רק חייל יבש. היה לו כשרון דיפלומטי רב. הוא ידע להדק את קשריו עם חבריו לשעבר, הי קצינים העומדים בראש המטכ"ל החדש של הצבא הגרמני שאינו קיים ואנשי המפתח במשרד החוץ הגרמני המלא אף הוא נאצים לשעבר. הדברים הגיעו עד כדי כך שהשגריר הגרמני על גדות היאור, ד"ר גינטר פאולקה, ראה את עצמו נאלץ, בשנה שעברה, להתפטר. טען השגריר: "משרד-החוץ הגרמני מעדיף לשתף פעולה עם הפקיד המצרי פוס יותר מאשר עם הנציג הרשמי של הרפובליקה הגרמנית!"

במלחמת-העולם היה פוס, בין השאר, ראש המנהלה של מפעלי-הנשק הציכיים האזיריים סקודה שהופקעו על-ידי הנאצים. שם הכיר שלושה מהנדסים שעבדו באותו מפעל, ציכים בשם פרנטל, נוהינץ וקוסטרוב. שלושה אלה הופיעו לפתע בקאהיר, הסבירו שנאלצו לברוח מפני הקומוניסטים. פוס שמח לעזר לידידים החתקים, הפכם לעוזריו הקרובים.

הודעה פודית. באחד הימים העביר שירות-הריגול של המטכ"ל הגרמני הודעה סודית למשרדו של קונראד אדנאואר: לפחות שנים משלושת הציכים הם מרגלים קומוניסטים. אולם אדנאואר לא התרשם מן הודעה. הוא סמך על עוזרו הלשטיין, שסמך על ידידו פוס. רק במאוחר הבין הקאנצלר הגרמני שמתחת למעילו הרבת של המומחה הגרמני הצליחו שני סוכנים סובייטיים לבצע את אחד התמרונים הקומוניסטיים החשובים ביותר של הדור. עתה גשאה רק הבעיה: כיצד להסביר את הדבר לידידים הגרמנים כחשיגנטון וב' לונדון?

מפלגות

"איש מאוהלו, ישראל!"

"עת יקום שונא מארב אז נקו מה ונצביא: חי הטער, חי ה' חרב, חי הדם המכבי..."

קטע זה משירו של זאב ז'בוטינסקי, שמלאו לו השבוע 75 שנה, התנוסס מעל הבמה על שולחן הנשיאות היתה תלוייה שורה משיר אחר של ז'בוטינסקי: "אלוהים, לשלטון ב' חרתנו!" למראית עין השלימו שתי הסיסמות זו את זו. למעשה היתה ביניהן סתירה נסתרת.

הרעיון לארגן מחדש את אנשי-אצ"ל הורתיקים, שפנו עורף לפוליטיקה, היה פשוט וטבעי. הוא צץ כמעט מעצמו למחרת יום הבחירות, כשחירות מצאה את עצמה לאסתתי. זה בראש מחנה של 100 אלף בוחרים. עתה זה של התנועה היה תלוי בדבר אחד: יכולתה להפוך את הבוחרים המקריים האלה לחטיבה מפלגתית מאורגנת. לצורך זה היו דרושים לא רק גנרלים, אלא גם סגני-משנה ורביטוראים. הקריאה יצאה לאנשי אצ"ל: "איש מאוהלו, ישראל!"

אותו אוויל נפשע... הורישה הושי-

מעה ללא היסוס על-ידי גבר משופט, שהעי מיד את עצמו בראש הכנס שהתקיים הש" בוע בבית-ציוני אמריקה התל-אביבי. עמיחי פגלין, ששמו ב"מעמד" היה "גונדר" גדעון" או פשוט "גדי" (העולם הזה 940), לא היה נואם מקצועי, אולם הוא אמר את דבריו בתקיפות חסרת-הגיגונים של קצין-מבצעים חתיק: "עלינו לתפוס את השלטון ולהחזיר ל" נו את הגה הביצוע" וכעבור כמה דקות: "על הממשלה הזאת ללכת ועלינו לתפוס את מקומה!" המועמד הראשון לגירוש: "אותו אוויל נפשע", משה שרת.

גידי ומנחם בגין עצמו לא השאירו ספק ביחס לדרך כיבוש השלטון: הפרוצידורה הדימוקרטית המקובלת של ארגון מנגנון מפלגה, הופעה בבחירות וקבלת רוב קולות. וכאן החלה הבעיה האמיתית, שאיש לא הזכיר בכנס: דרך זו חייבת מטבעה לארוך זמן ניכר. גם החרותאי האופטימי ביותר לא יקוה שחרות תשיג רוב במדינה לפני הבחירות הבאות, בעוד ארבע שנים.

אולם האם עוד תהיה קיימת בעוד ארבע שנים כנסת ומדינה? בחלק השני של נאומו, שהוקדש למצב המדינה (ראה מסגרת) הטיל מנחם בגין ספק חמור בכך. דעתו: הממשלה הנוכחית מובילה את העם למצדה ולביתר חרשות. אם לא יבוצעו מייד מבצעים צבאיים, יהיה אבדונה של המדינה בטוח. מוסר-



יועץ פוס

לנאצי-לשעבר, ידידים וחתיקים

ההשכל שלא נאמר: חרות חייבת להגיע ל- שלטון מייד.

שני חלקי הגאום השתמשו בשני מושגי-זמן סותרים.

לכוון או לנוון. אולי התכוונו לכך ירי ביו החתקים של בגין, נאמני איש-לח"י שרו חר-המשיח ("אלוד") שייב, שהפיצו את כור-זיהם המשוכפלים לפני השער. "מה כפי מפקדי הארגון הצבאי הלאומי היום? לכוון תנועה לאומית או לנוון אותה ולהתנוון עמה? להיות אופוזיציה במישחק "המדינה" או אופוזיציה למישחק "המדינה"? להמשך ה"שאלתה או להמשך המהפכה הלאומית?"

שלושת אלפי החתקים, שרובם התקרבו מאד לגיל 30 ואף עברו אותה, לא ניתחו את הבעיה התאורטית. חדות-הפנישה המציינת כל מפגש של לוחמים-לשעבר, החזירה לשעה קלה ברק ישן לעיניהם. "היי, שמנת, שרוליק!" או "איפה היית כל הומו?" נשמעו מכל עבר.

היה ברור כי נאמנותם למנחם בגין אינה מוטלת בספק. פחות ברור היה כאילו מידה יהיו מוכנים להתגייס בפועל לתפקידים הא-

* תוארי אצ"ל, מלמטה: חייל, ראשי-קבוצה, סגן (מתחרו עם סדן), סמל, סמל ראשון, גונדר, אלוף. "גונדה" היה שם נרדף למוחקה של שלוש קבוצות, שלוש גונדות היוו פלוגה.

כ א ב ר א ש
הצטננות ראש
מחוששי שרירים

טפול
משכך מיד

לייליפוט
LILIPUT
להשיג אצל
שלג

מסג' אוטומטי
הוא רק אחד
האמצעים שלנו
לגזרה חטובה
ו ב ר י א ה
אצל

בנון לחטוב הגיזרה
ת.א.ח'רש'י 9 ט.נ. 21668

תוך 8 דקות מוכן
4 תמונות ספורט או 4 שונות
1 ל"י - רק אצל
פוטומטון, כריהודה 4, ת"א
עליד מוגרבי

זה פלא?

לא! זה פלא!

ר O B O T

"רובוט"
הפלא האלקטרוני
משויצריה
יודע ללכת, להסתובב
ולדבר עברית
בהשתתפות
רביעית מפוחית-פה
גוגול-צירר

מ"1.11 עד 7.11
4 הצגות ביום
בבית ציוני אמריקה

כרטיסים: "כרטיס", "כנף", "רדיו אוניון", יוקי.

עזרה נוספת

משלם מס וזכר בזמן סלוי סופט מס הכנסה להצהיר גם
על הכנסות מעבודות נוספות.

פרקי בגיניות

על ערובות

...דורנו הוא דור הערובות, שכולן כעשן הארובות... (מתן ערובות למדינה) עלול להמיס עלינו אסון נורא. העם היה מתפרק מנכונותו הפנימית, מהישענותו על כוחו הוא. הוא היה סומך על הערובה, ואילו ביום פקודה היה גורלנו כגורל צ'כוסלובקיה."

על נשק וגבורה

...אני חייב להשמיע זו הפעם הראשונה: ...ישנה עדיפות מסוימת בכלי זין, אשר מולה שום גבורה אינה יכולה עוד להועיל... ישנה עדיפות בכוח פסי, אשר הכוחות הנפשיים, הקרויים בקיצור "גבורה", עוד יכולים לעמוד נגדה. אבל יש גבול... אויבינו עומדים לעבור את גבול אותה עדיפות בסנקים, בתותחים ובאירונים, שמולה עדיין יכולה לעמוד גבורת האדם החופשי המוכן להקריב את עצמו למען חיי עמו..."

על מטרות המלחמה

...אנחנו איננו רוצים עוד בגבורה של תבוסה. אנחנו רוצים בנצחון של גבורה. לא זו בלבד שדי הושמדנו, אלא גם די נפלנו מתוך התגוננות של גבורים וקדושים. עמנו חייב להיות... עמנו חייב להיות חופשי מסכנת השמדה, או ממזימות השמדה. עמנו ראוי למלכות ולשלום. עמנו, המוקף אויבים, חייב לשאת עינו לנצחון."

על שיטת המלחמה

...אנחנו טוענים ומסבירים כי על ידי איסטרטגיה מחושבת של מיבצעים בשכל טוב... אפשר עדיין... למנוע את המלחמה הכללית בבת אחת בכל החזיתות, שהיא סכנת הסכנות לנו, ואשר אליה מוביל למעשה הפאטיביזם של האקסיביזם של הפאטיביטיסטים..."



העיניים והכניסו אותי למכונה. נסענו בהר, רים, אולי שתי שעות, עד שהגענו למשטרה כמו משטרת כפר-סבא. הכניסו אותי לחדר צר, מטר וחצי על שני מטר, ונתנו לי ארבע שמיכות. בחדר היה חלון קטן עם ברז לים. לא ראיתי כלום, רק אנטנות גדולות. נתנו לי לחם ובשר ומרק אבל אני אכלתי רק את הלחם, מפני שאני דתי.

למחרת עוד פעם באו קצינים, התחילו לשאול כל מיני שאלות ונתנו לי מכות ורבעיות עד שירד לי דם. ככה זה היה כל יום במשך שבוע ימים. הייתי בטוח שאני אמות, או שאשאר כל הימים במקום הזה. לא נבעתי באוכל שלהם, אכלתי רק לחם ורימים.

בצהרים היו מוציאים אותי לחצי שעה טיול בחצר. דיברתי עם האסירים הערביים ועם הפועלים. שאלתי אותם: איפה אני? והם ענו: בפלשתיין. יותר לא רצו לחבר אבל נתנו לי סיגריות הרבה."

רוצה להיות ערבי? "לפני כמה ימים באו הקצינים ושאלו אותי: אתה רוצה להיות ערבי? אנחנו נחזיר אותך למרוקו! אמרתי להם. אפילו אני אגיד שאני רוצה להיות ערבי, אני מוכרח לחזור לישראל, כי שם הבנים שלי.

באותו יום מסרו אותי לידי האו"ם בירושלם. לימים האו"ם שאלו אותי אם הרביצו לי, אבל אני אמרתי שלא, מפני שפחדתי שיחזירו אותי לירדן.

עכשיו אני כבר יושב בבית — לא יוצא יותר לעבודה."

שעה ופתאום ראיתי כמה אנשים עובדים ב"שדה". שאלתי אותם בעברית. איפה הדרך ל"כפר סבא"? תיכף כולם באו אלי ואמרו לי: בוא ונראה לך את הדרך לכפר-סבא. הבנתי שהם ערבים ושעברתי את הגבול. בהתחלה רציתי לברוח, אבל חשבתי: אולי יש להם נשק והם יהרגו אותי. הלכתי אתם לכפר הערבי, ושם הם הכניסו אותי למשטרה ואמרו: תפסנו מרגל יהודי.

קשרו לי את העיניים והכניסו אותי ל"מכונה". נסענו כשעה וחצי. הם הכניסו אותי לאוהל גדול. לא ראיתי מי היה בפנים, כי העינים שלי היו עוד קשורות. אחר כך הורידו לי את הסמרטוט וראיתי קצין עם כטייה אדומה. הוא התחיל לשאול אותי שאלות:

איפה המשטרה בכפר-סבא?
כמה חיילים יש במושבה?
אמרתי לו: אני רק כמה חדשים בארץ ולא יודע כלום. הוא לקח לי את כל ה"תעודות והתמונות שהיו לי בכיס. וגם שערך מזהב ואולר מכסף.

יש לך בנים בצבא? לא! אמרתי לו. אז הוא התחיל לצעוק: אתה משקר! אתה מר"גל ואנחנו נהרוג אותך! אחר כך התחילו להרביץ לי. הוא נתן לי סטיירות בפנים ובצעט בי ברגליים. לבסוף נתן לי סיגריות אנגליות.

אמרתי לקצין: יא חוג'יה, חבל על המכות. אני ראיתי בישראל ים ואנשים, אבל הכל מה שראיתי זה כמו תמונה. אני לא מכיר ולא מבין כלום."

אתה מפלשתיין. "שוב סגרו לי את

השתתפו בקמיון באופן פעיל. מפקד החיל אישר את פסקי-הדין, ניכה ממנו חמשה ימרי מאסר.

אמנון יצא לכלא, המטיל את מוראו על כל חייל. שם לא יהיה לו מצב-רוח מוסיקא-לי במיוחד. אולם נראה שעוד יהיה הדל"מנגינה: ח"כ מפ"ם ישראל ברולי הגיש שאילתא לכנסת.

הגבול סיפורו של שבו

בניגוד לחיילי צה"ל, שחזרו השבוע מעבר לגבול כלחית חבורה של שבויים (ראה מסגרת) חזר יוסף אלחרון (47), אב לחמשה ילדים, מאדמת ירדן לבדו. שום קצין-מיבצעים לא תיכנן את שהותו שם. היא היתה מקרית לגמרי. סיפר אלחרון שעלה ארצה ממארוקו לפני שנה, לכתב העולם הזה:

"לפני שבועיים הלכתי לעבוד בחפירה אצל משה ברמן במושב שדה-חמד. זאת היתה ה"פעם הראשונה שעברתי בארץ. במארוקו הייתי צורף, אבל כאן הייתי מוכרח לעבוד עבוד דה שחורה. זה היה ביום שני. עבדנו כל היום בשדה, ואת בעל השדה לא ראינו. ביום השלישי באנו עוד פעם לעבוד שם, ואמרו לנו שאין עבודה ושנבוא ביום שם, ששי לקבל כסף. אני לא מכיר כפר-סבא, רק חודש וחצי שם. שאלתי מתי יש אוטו-בוס לכפר-סבא. אמרו לי בארבע אחרי הצהריים. לא רציתי לחכות. התחלתי ללכת ב"רגל."

בעיטה וסיגרייה. "הלכתי אולי חצי

פורים של מנגנון מפלגתי, שלא קסמו מעורלם למעריציו של זאב ז'בוטינסקי.

דת זמירות אסורות

בעין-המפרץ למד אמנון שוארץ, בן המשק, לחבב את נגינת המנדולינה ליד המדורה. הוא לקח עמו את הכלי היקר גם כשגויס לצה"ל. בערבים משעממים היה נוטלו ליד דיו, אוסף סביבו את חבריו ומנגן את ה"זמירות האהובות עליו.

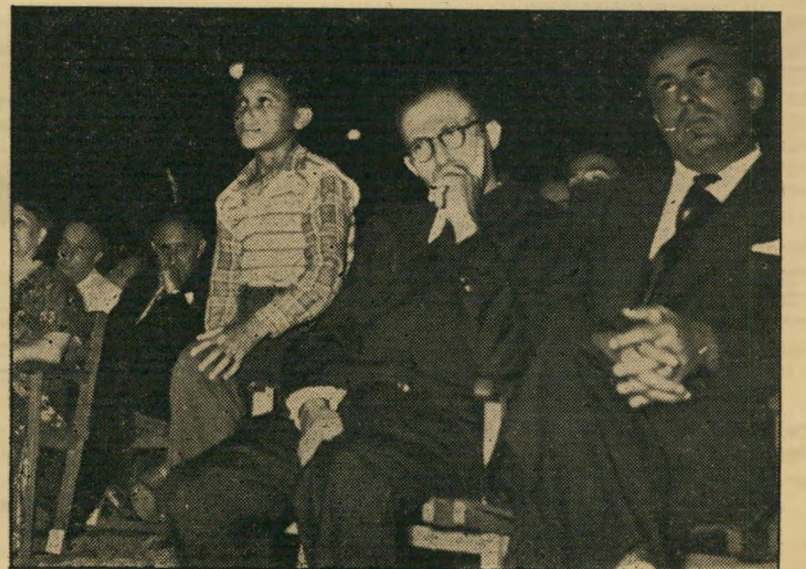
בערב יומי-כיפור הרגיש עצמו אמנון כודד וערירי. רוב חבריו נסעו לחופשי. הוא לא היה בתפקיד. יום כיפור, שהוא יום-עבודה רגיל במשקו השומר-הצעירי, לא עשה עליו רושם מיוחד. שוב אסף מסביבו את החיילים, הובילם לקצה המחנה, הדליק מדורה ו"החל למשוך במיתרי המנדולינה.

הדים למנגינה. לשמע המנגינה אץ למקום סמל-הדת של המחנה. לא משכה אותו חובבות מוסיקאלית. להיפך, קול השריח בערב הקדוש הרעיד את מיתרי לבו מעדם. הוא מיהר אל מפקד המחנה, הגיש תלונה. הרב הצבאי צירף את המלצתו.

לא היתה אחיזה רבה למשפט. אמנון לא נהג באופן פרובוקטיבי, שום פקודה של המטכ"ל אינה אוסרת נגינה בכל עת שהיא מחוץ לתפקיד. אולם המפקד מצא כי הדבר גורם ל"הפרת סדר", דן את אמנון ל-30 ימי מאסר בכלא, הקציב לחברו התל-אביבי 20 ימים. שני חיילים הועברו מן המחנה חזרה ליחידתם, השאר זוכו מאשמה, מאחר שלא



גונדר גרעין-נואם ועת ללחום



חכים-בן-אליעזר, בנין וידיד מקשיבים עת לבחור

סטטיסטיקה תשעה תיירים תמימים

1,751,826 תושבי ישראל אינם מבודדים כל כך, כפי שאפשר היה לחשוב לאור פגעי שנת גינבה. מדי חודש מצטרפים אליהם בכל זאת כמה אלפי תיירים מכל קצות היבשה, הנשארים בארץ, בממוצע, 55 יום.

משך ששת החודשים הראשונים של השנה, למשל, ביקרו בארץ 23,467 תיירים (כינוי הם: 458 צליינים). חלקם הנכבד (8,517) בסך הכל בא מארצות-הברית. רבים אחרים באו מאנגליה (2,752), צרפת (1,747), דרום אפריקה (1,214) ותורכיה (967).

בקבוצות פחות מרוכזות באו, כפי שגילה השבוע הירחון הסטטיסטי לישראל, התיירים מברזיל (256), קפריסין (223) ואיטליה (8).

מעניינים עוד יותר: מיניעי הביקורים. הרוב המכריע (15,185) בא למטרות תיור גרידא. מיעוט ניכר (2090) בא לבקר קרובים. אחרים באו בשליחות ממשלתם או מוכרי רות ארץ (616), לשם הפועות אומנות וספורט (275) ואפילו למטרות ריפוי (40).

אלם למטרה חשובה, אך לא תוריסטית, באו מעטים מאד בכל זאת. רק תשעה תיירים תמימים, מבין 23 אלף תיירי המחצית הראשונה של 1955, באו ארצה לשם השקצת הון. אחרי הכל היו אלה עוד החודשים שלפני זינוק סילון הנפט בחוליקאט.

המשק

יצוא או מוות

יצוא ישראלי הרוצה לשווק את סחורתו לחוץ-לארץ זקוק לכמה דברים יסודיים. אם הוא יצוא גדול, מוכר, מבוסס, הקשיים ה"עומדים לפניו אינם גדולים כל כך. כל בנק מכובד יספק לו את האשראי הדרוש לרכישת חומרי גלם בחוץ לארץ, לממן את פועליותו עד הגיע ההכנסות הממשיות במסבצ חוץ.

אולם אם היצוא, הוא יצואן קטן או יצואן מתחיל, זקוק הוא להרבה יותר מאשר אש"ראי במסבצ זה. הוא זקוק לעצה, להדרכה, לאוון מקצועית קשבת. לאף בנק מרדף ה"בנקים הקיימים בארץ אין המנגנון הדרוש לכך.

כמו באנגליה. השבוע נפתח בתלאביב הבנק הישראלי לייצוא. מטרתו: לשרת את היצואן הקטן. מייסדיו: האחים מאיר, ה"יצואנים הגדולים ביותר בישראל, בשיתוף הון שווייצרי ובריטי.

הסכיר האם הצעיר מרדכי, מנהלו הכללי של הבנק החדש, במסיבת הפתיחה הצנועה: "אנו נעודד במיוחד את היצואן הקטן להפש שחקים בחוץ לארץ. כמו אנגליה, חייבת גם ישראל לחשוב במושג של ייצוא מוות".

אורחים בן האיש הגדול

כוכב היום היה גבר גבוה, כשרני, בעל צוואר קצר וסני בולדוג תוקפני. שעריו ה"בלונדי היה מסורק לאחור. רנדולף צירציל, מהדורה צעירה של אביו המפורסם הי"נ סטון, ישב בין האורחים הנכבדים שבאו להניח את אבן הפינה לאולם הטכניון החדש. על הכרמל, על-שם ווינסטון צירציל. הבן ייצג את אביו הישישי.

נואם רדף נואם, רק האורח האנגלי שתק כדג. לבסוף בא החלק המעשי של הטכס. או קם רנדולף, לבוש החליטה המהודרת, חתם על מגילת היסוד, הטמין את המגילה בכור המוכן — וניגש לעבודה.

אלא שבמקום להתספק בהטלת כפית בטון בתנועה מעודנת הרתגורל ולהשאיר את המליו לפועלי הבנין, גרף העתונאי המקצועי את המלט למקומו משך רבע שעה תמימה, מילא את החלל. אחר-כך נטל את אבן הפינה, הניחה במקומה בדייקנות, הכריז בקול דר"מתי: "אבן זו הונחה כהלכה".

מה דעתו עלי... צירציל הבן ניגב את הזיעה, עלה לדוכן הנואמים, הקריא מיברק ברכה מאביו — שגם הוא עוסק בכנאות כהובי...". ללבבותינו האנגליים פועמים יחד עם ליבותכם בימים קשים אלה, אמר רני דולף, "כי אתם עם התנך ולכם חייבת האנושות חוב גדול".

אגב, הסביר, התנך תורגם לאנגלית יפה * המסיבה המפורת שתוכננה תחילה בוטלה. דמי הוצאותיה — אלפי ל"י — נתרמו לקרן התנך. * חובבות שניה: ציור.

כובשי

סיפור האישי של

קר וזיעה קרה הרטיבה את חולצתי עד לחגורה.

פתאום נעצר הבחור שהלך לפני — מוסה שמו. היארתי לי שכבר הגענו לנקודת ה"היערכות הסופית. הייתי קרוב לסוף השדרה ולא יכולתי לדעת מה מתרחש בדיוק. אז עברה ההודעה: הגענו — מכאן נסתער.

אחת-שתיים התפרשנו. חוץ כדי ריצה מי ששתי את התת שלי ואת החגור. הכל בסדר. עכשיו יתחיל העסק.

פתאום — יריות! אחריהן כמה צעקות ותנועה חטופה באגף הימני שלנו. משהו התחרבן. בנייני כונתילה נראו בכירור על הפיסגה לפנינו ולא היתה שום סיבה ליריות. לבי ירד לרגליים. פתאום באה הקריאה: קדימה חברה! להסתער! עכשיו הייתי עד לגמרי.

ר-ט-ט-ט קצוב

נקודה זו המשיך את הסיפור י. ק. התפרשנו. נשאר לנו מאה-מאתיים מטרים עד למטרה. היינו צריכים להתקדם בשקט עד לבניין הדרומי ובבת אחת לדפוק מכל

מכוניות נעצרו בוואדי רחב וחולי, חברה ירדו. כאן היינו צריכים לחכות עד היציאה לדרך. היה כבר ברור לנו שלפנינו מסע די רציני. המפקד מסר את הפרטים עוד לפני היציאה מן הבסיס ואנחנו ידענו שהמטרה היא כונתילה, במדבר פארן. כך התחיל סיפורו של הטוראי ב. ג.

הוא המשיך: "למעשה, תיארונו לעצמנו שיקראו אותנו לגיב, ברגע ששמענו על ההתקפה המצרית על החברה בניצנה. אנחנו כבר רגילים לקונדסים בגבולות — אבל ה"פעם זה פשוט לא היה פייר. בקיצור — ידענו שמישהו יצטרך לתת להם שיעור.

"כמה דקות אחרי שמונה עברו הרצים בין החברה: לקום, יוצאים!"

משהו התחרבן...

מזערה מושדוש שעות הלכנו, המ"שיר ב. ג. הדרך לא היתה קשה ביותר — מישור חשוף וסלעי, בו פגשנו מדי פעם ערוץ חולי יבש. כמה שיחים יבשים ולפעמים אשל מעות היו הסימנים היחידים של חיים בנוף החום-בהיר. האוויר נעשה יותר ויותר



רגליו, לא שיער כי אפילו ברק יכול להפעיר לו.

שני חורים עמוקים בקיר החדר היו הג"זק היחיד בתקריט זה. הרובוט נשאר בריא ושלם.

ביום שני השבוע, הגיעו הרובוט, שגוב הוא 2,76 מטרים, בעליו וממציאו יחד עם קונפראנסייה וינאי וטכנאי לנמל חיפה בא"ק ירושלים. לישראל הגיע הרובוט לאחר מסע בשווייץ, גרמניה, אוסטרליה, אנגליה, דניה, פינלאנד ונורבגיה.

סיפר שטויאר כי החל בבניית רובוט כבר לפני 12 שנה, שעה שהעולם היה עסוק בהמצאת אמצעי מלחמה חדישים. תחילה היה זה רובוט פרימיטיבי שהודרך באמצעות קווי טלפון. אחריו בנה רובוט שני בעל כושר תנועה. לאחר שנוכח כי ניתן להדריכו בעזרת אלחוט בנה רובוט שלישי שנע בעזרת תשדורות אלחוטיות, עד שהגיע לב"סוף לבניית רובוט רביעי משוכלל, עונה לשאלות, מוליך סיגנונות, צועד לכל הצדדים, מנגן במפוחית-פה ויודע אפילו לבצע מעשי-הטוטים בעזרת קוסם.

טיוור ברחובות באול. מקור כל תכונותיו של הרובוט נתון בחוץ שאינו אלא תסכוכת של חוטים, חיבורים, מפסקים ומגנריות, הנראים כמכשיר אלקטרוני מסובך ביותר המהווה את מוחו של הרובוט והמופעל על-ידי קליטת-הגלים השונים.

תחילה היה זה הובי, כעת זהו מקצוע.

מאד כימי המלך גיימס הראשון האנגלי (1611). זה, לדבריו, היה תרגום יפה ואילו עתה באי בנידודו האמריקאים, ותרגמו את ספר הספרים בצורה מסורסת ומבישה. ממש חבל.

שאלו אותו העתונאים: "מה דעתך על מצבנו המדיני, הכלכלי, הבינלאומי?"

בנו של האיש הגדול לא ידע לענות. "היי, איך קרא, אני בסך הכל יום אחד כאן. איך אתם רוצים שאדע מה מצבכם?"

אחר נטל את זרוע אשתו התמירה, נכנס למכונית שהמתנה להם.

איש העתיד מסי 1

גשמי-זעף ירדו בקופנהאגן, בירת דניה, בלפים ורעמים הרעידו את הבתים, כשנשמעו על פתע צעדים כבדים ואיטיים מחדר ה"קומה הראשונה באחד מבתי-המלון שבקיר. עובדי הבית נבהלו, חיפשו מפתח לחדר הנעול. פתאום נשמעה חבטה גדולה, קיר ה"בית נרעד.

כשנפרצה הדלת נגלה לפנינו האנשים איש פלדה מכף רגל ועד ראש, תקוע ברגליו עמוק בקיר החדר. היה זה רובוט שהופעל על-ידי הברקים המשרדים זרמי-חשמל לכל עבר.

מדליק סיגוריה ומנגן כמפוחית. כשהגיע לפנות ערב בעל-הרובוט-מהנדס השווייצרי הנמוך והשחרחר פטר שטויאר (35) לחדרו, נזכר כי העמיד את הרובוט שלו ב"פינת החדר, אך לא פירק את הסוללות שב

שדה-הקרב: חצייהאי סיני

"ותרא שרה את בן הגר המצרית... ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה, כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני, עם יצחק... וישכם אברהם בבוקר ויקח לחם וחסותים ויתן את הגר, שם על שכמה, ואת הילד, וישלחה... ויהי אלוהים את הגער, ויגדל, וישב במדבר, ויהי רובה קשת. וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצריים..."

השבוע פרצו כוחות צבא-ההגנה למדבר פארן, הנחיתו בכונתילה מכה על בנין של ישמעאל. חזירה רשמית ראשונה זו לשטח חצייהאי סיני (מאז פעולת אבר-עגילה בסוף מלחמת העצמאות) סימלה את חשיבותו הצבאית המורשת של חצייהאי, שהפך בידי המצרים לבסיס הצבאי המכריע נגד ישראל. פרטי השטח, המצטרף החל מהשבוע למפת האזור הישראלי המשכיל:

* * * **השטח:** 61,000 קילומטרים מרובעים, 11% מכל שטחה של מצריים, כמעט פי שלוש משטחה של מדינת ישראל (21,000 קילומטרים מרובעים). אורכו כ-350 ק"מ מצפון לדרום, רוחב 125 ק"מ ממזרח למערב.

* * * **האוכלוסיה:** 37,897 נפש, לפי הספירה האחרונה (משנת 1947). רובם נודדים.

* * * **מעמד מדיני:** חצייהאי, אשר לפי אסכולה אחת לאסיה ולפי אסכולה אחרת לאפריקה, מההחזו מנהלי נפרד, בראשות מושל. הגבול הבינלאומי נקבע סופית בשנת 1906 על-ידי הסכם בין הממלכה העותומנית (ששלטה בארץ ישראל) ובריטניה (ששלטה במצריים).

* * * **מבנה פופולרי:** הרמה הצפונית, המהווה כשני-שלישים של חצייהאי, היא מישור של אבן-סיד ואבן-צור, עם כמה אזורים של חול רך ודיונות, בעיקר בצפון-מערב. מצויים בו חזויות דרורים, שהעיקרי בהם הוא אל-עריש. בדרום מתרומם חצייהאי לרכסי-הרים גבוהים מאד, חטובים מאבן-שחם (גיבל תיח).

* * * **אוצרות טבע:** החוד הדרומי עשיר במחצבים, בין השאר נפט ונחושת.

* * * **היסטוריה:** בתקופה מסוימת שלטו בחצייהאי תושבי פטרה הערביים, אולם ברוב תקופות-קדם שלטו בו מלכי מצריים, שהפעילו את מכרות-הנחושת. חצייהאי היה מפגש לשיירות, שהביאו לו את כל תרבותי קדם, דבר שעודד את היצירה התרבותית המקומית, שמרכזה היה פולחן אל-הירח סין (אולי מכאן השם סיני). האלף-בית הסיניאית, שנמצא במקום, נחשב לאבי האלף-בית הכנעני, הערבי והיווני. בסיני נמצא לפני מאה שנה אחד מכתבי-היד העתיקים ביותר של התנ"ך, ולרגלי הריסובל נמצא אחד המנונים העתיקים ביותר בעולם, על שם קטרינה הקדושה.

* * * **דרכים:** שתי הדרכים העתיקות ביותר: הדרך המובילה לאורך חוף הים התיכון, ממנה מסתעפת הדרך המובילה מאל-עריש מזרחה לאורך הגבול הדרומי של ישראל, דרך ניצנה וכונתילה, עד טבה מדרום לאילת, (ב) הדרך המובילה לאורך חוף מפרץ סואץ ומפרץ אילת. בדרך זו הלכו, כמשוער, בניישראל בצאתם ממצריים.

כונת-ילה

הכיונים. הפתעה היתה גומרת אותם לגמרי. לפתע שמענו קולות לפנינו ואחר כך יר יות. התערנו קדימה תוך יריות. המ"כ העביר את הידיעה למפקד: נתקלנו בפטרול מצרי שנים ברחו. את השלישי חססנו עם מקלעו. המשכנו בתנועת איגוף ימינה, אל הבניין הרומי.

רצנו קדימה. אבל עכשיו העניין לא היה כל כך פשוט. המצרים בפנים כבר שמעו את החרקה בחוף והם חיכו לנו. משמאל בא ר"ט טטיטס קצוב. זה ויקוס. אמרתי לעצמי. ה... האלה דופקים כמו מטורמים.

הרגשה טובה בקורקבן

ס יפר מפקד הכיתה, צעיר רזה, גבוה, בעל פנים הנראים משועממים תמיד: היינו כבר קרובים מאד לגדר החיל, מן עבר לגדר היתה עמדה של מכונת יריה. מאחריה — הבניין שלנו.

אפשר היה לראות את הכל כמו באור היום. כמה הייתי נותן להיות במקום המצרים בפנים והם כאן בחוף, כמו על מגש! ובכן, פרצנו את הגדר ונכנסנו לחצר הגדר. לה. כמה רימונים חיסלו את מכונת היריה.

עכשיו המקלעים המצריים בצריחים לא דפקו כל כך הרבה. החברה שלנו עשו עבר דה יפה. היינו קרובים מאד לבתים ודפקנו אל תוך החלונות, תוך כדי ריצה. פתאום שמענו צעקות אימות מבפנים: 'סלמנא! סלמנא! חקסו אל-נאר! סלמנא! הרגשתי הרגשה טובה בקורקבן. את המלה סלם למדתי היטב מהחברה השחורים שלנו.'

דפקו את אמנון

ר משיך המ"כ. ראיתי שמישהו מה יחידה השניה נכנס דרך הדלת. לולא צעקות הכניעה היה משליך קודם רימון ומי טאטא את החדר לפני הכניסה. הפעם נכנס אמנם בוהירות, אבל בכל זאת הלך על בטוח. כנראה שגם הוא הרגיש טוב בקורי קבן כששמע את צעקות הערבים.

פתאום שמעתי צורר קצר מתוך החדר. כעבור כמה שניות מישהו צעק: 'הם דפקו את אמנון. בני הזונות ירו בו.'

אבל זה לא עזר להם. החברה כבר שלטו

* אנו נכנעים! הפטיקו את האש!

על המצב. אילו רצינו היינו יכולים לחסל את כולם. אבל בבסיס אמרו לנו שהמטרה העיקרית של כל העסק הוא להביא שבויים, תמורת החברה שהם חססו בניצנה.

אנחנו היינו צריכים להתקיף את הבניין הבודד, מצד צפון של שני המיבצרים של כונתילה, סיפר חייל אחר.

אל הבית הובילה דרך נוחה. אבל הם כיסו אותה באש רצחנית, כמובן. הסתברנו מאחרי עץ בודד ומשם הסתערנו במעלה הדרון. כל הזמן דפקנו עם העודים שלנו. כלים מצויינים. המצרים שעמדו ליד מכר נת היריה ברחו, אנחנו השתלטנו על ה' בניין.

אחד החברה ניגש למכונת היריה, הפנה אותה בכיוון לבניין השני, בתוך המחנה. מי שם ירו המצרים על החברה שלנו שהסתערו עליהם. השתקנו אותם. הבניין הדרומי כבר נכבש ועכשיו חיסלו החברה גם את הבניין המרכזי.

אזני יניחו מארב?

ר דרך חזרה סיפר הטוראי א. נ. 'זה כבר היה קרוב לשלוש. הירח נעלם מן הים והכל היה שחור כמו הסודאנים שחפסו. באותה הצורה שבאנו, יצאנו חזרה. סחבת את הרובה והחגורה שלי ועוד פ. נ. עם מחסנית מלאה. במקרה שיקרה משהו בדרך חזרה, אמרתי לעצמי, אדפוק את המצרים בנשק שלי'.

באמצע הלכו השבויים. הם נראו עלובים ומבוהלים. כמה מהם התחלפו כנשיאת אלונות ופתו הפצועים שלהם. הלכנו בקצב מהיר מאד והשלל והסצועים שסחבנו אתנו הקשו עלינו בצורה די רצינית. עכשיו גם היה ממש קר — מין קור כזה שהדביק את החולצה לגב וחדר אל תוך העצמות. ידענו שהמצרים לא יתעם קו אתנו בדרך חזרה — אבל מי יודע? אזלי בסיבוב השני של הוואדי יחכה לנו מארב? אולם שום מארב לא הונח. השרדה שבה למקום חניית המשאית, איתו עזבה לפני קרוב לתשע שעות. הלילה הארוך תם. כיבוש כונתילה היה שייך לעבר, ולכותרות המחר בעתונים.

פגישה עם מצרי

ב ביתן בית חולים של צה"ל שכבו שלושה פצועים מצריים מכיבוש כוני תלה. על פי הזמנה מיוחדת באו לבקרם

לכיתת החולים ניצגי העתונות הישראלית. בחדר הראשון שכב צעיר, בעל עור שחור מבריק ושפם דק. שלושה ססים מוגלדים על רקתו השמאלית ציינו את מוצאו הסודאני. שם נהוג להתיז את דם התינוקות מתוך אמונה שהדבר בריא בחום האיום של הג'ונגלים.

הוא הציג את עצמו: סיד אחמד עלי, 21, חושב כבר שאנדי, מרכז מחוז, אל-שמאליה הצפונית בסודאן. בסוף 1953 נסע למצרים, התנדב לצבא המצרי. היתה זו תקופת התלהבות העצומה לרעיון האיחוד בין מצרים המהפכנית ושכנתה הדרומית.

האם שמעת על איסמעיל אל-אזהרי? 'כן. הוא ראש הממשלה הסודאני. הוא איש טוב. אני רוצה סודאן תהיה עצמאית, שהמצרים לא ירכבו עלינו.'

כאשר נשמעה הירייה הראשונה בכונתילה, ישן סיד אחמד בחדרו. הוא קם מיד אך בר' אץ שיצא החוצה נסע בגבו. 'אינני יודע מה קרה לי אחר כך.'

פצוע חדר-שנאה

ר פצוע השני, ששכב במיטה צהורה בחדר נפרד, נראה רציני ומבוגר. פניו השחומים לא היו פני סודאני, גם לא שפם העבות. דיבורו העיד עליו כבן הצעיד — מצרים העלית. שמו: מוחמד עבד אל-חסי, בן 38, נשוי ואב לשני ילדים. הוא דיבר ב' קול חדר שנאה.

רביטוראי בעל ארבע שנות שירות בצבא המצרי, הוא סיפר כי הימצאותו בכונתילה היתה מקרית בלבד. 'זה היה הלילה הראשון שלי שם. הגעתי רק לפני שלוש שעות לקחת מים מהבאר.' היה ברור כי לא רצה לדבר.

הכט, מנהלה קטן-הזקן של הממגורה, את הדברים בעתונות, רק חיין. הכט, משקיץ הון משהייק שעסק בימי המלחמה כריגול אנטי-נאצי ואירגן אחר-כך את המחתרת של אצ"ל באירופה, ידע מדוע מחסני הממגורות מלאים.

כל האינטרסנטים שנפגעו עלידי ייעול העבודה, החל מסולל-בונה ועד לעמיל-מכס, סוכני-אניות, סוכני-בת-חרושת וסוחרים שלא יכלו עוד לגבות קומיסיון ודמי-מכס, עשו יד אחת, הפעילו השפעה עצומה. התוצאה: הרכבת לא הגשימה את הבטחתה להפעיל קרונות נוספים לתובלת תפוזרת (תבואה פזורה, שלא בשקים), כביש-הגישה ליציאת הממגורה לא נסלל עד היום.

אולם להכט לא היה פנאי להרחיב את הדיבור על הקשר שנקשר נגדו. למשרדו פרצו כמה ג'נטלמנים, שנשלחו עלידי האוצר. היו אלה בעלי-הון זרים שהכט נתבקש להסביר להם, כבעל נסיון, לטובת המדינה, כמה טובים וגוחים חייהם של משקיעי-הון זרים.

משפט

עיסקה בלתי-הוגנת

'אוי, דחילקום, דחילקום, הוא אנס אותי!' פרצה גאילה בצעקה לעבר היומנאי במשטרת הריכונץ, כשהיא פרועה ובוכיה ובגדיה ממו-רטים וקרועים. 'שמע, יא-חביבי, — פתחה גאולה בקול בוכים בפני הקצין החוקר, נסעתי בטרמפ

מראש-פינה בכיוון לקריית-חיים, והנה כש הגענו לסיבוב הריכונץ, עצר הנהג את מכוניתו על יד החורשה, הוריד אותי בכוח, אנס אותי וזרק אותי לעזאזל.'

פרעון קודם זמנו. חיש מהר יצא הי קצין החוקר, בראש כיתת שוטרים ובלחית המתלוננת, לסרוק את הכביש. בהגיעם לתחנת הדלק בארבע פינה, נתגלה הנהג. נכון מאד, אני אנסתי אותה, הודה הנהג ללא היסוס. נדהם הקצין: 'האם רוצינות אתה מודה, או שאתה מתלוצץ בלבד?' — 'לא, אדוני הקצין, אני מודה שאנסתי אותה. בפנים שקטים ומחייכים עלה הנהג אל מכונית המשטרה שהסיעתה לבית הכלא.

קציני המשטרה, שלמדו שלא להאמין ליד דוים קלים, חקרו בסבלנות לפשר המאורע. הם גילו קטע של חיי ישראל מקוריי. סיפר הנהג: 'היא ביקשה ממני להוביל אותה לקריית-חיים. טענתי שאינני נוסע לקריית-חיים. או היא ביקשה ממני לנסוע לחורשת הר כנען ושם תתן לי... ומיהו החמור שלא יעשה דבר כזה כשבחורה חמודה מבקשת ממנו?'

הודאתו של הנהג מיבכה את החקירה — המתלוננת עמדה על טענתה שהנאשם, אנס אותי למרות רצוני, ואילו הנאשם טען: 'אנסתי ברצונה של המתלוננת.' רק לאחר ימים אחדים של חקירות טרדניות וממושכות, ורק לאחר שנתגלה כי הנאשמת התלוננה פעם על מקרה דומה (המשפט בעמוד 12)



גם לא כדי למסור פריסת שלום משודרת על גלי קול ישראל לאשתו וילדיו במצרים.

דעתי על עבד אל-נאצר

ב חדר השלישי שכב צעיר חייכני, בעל שפתיים כושיות עבות ושיער מקורזל. פניו היו חלקים לגמרי וקשה היה לקבוע את גילו. הוא סיפר כי שמו מרגאני מוחמד איבר'הים, בן 22, נשוי, אב לשני ילדים. 'אני ממחוז דונגולה בצפון', סיפר. 'לפני שנתיים נסעתי למצרים והתגייסתי לצבא. איש לא הכריח אותי, כי המצרים אינם יכולים להכריח סודאנים להתגייס לצבא.'

כדי להתפרנס? הוא עבר ששה חודשי אימונים במחנה ג'בל אל-אספר במדבר המצרי. לפני ששה חודשים נשלח לכונתילה, כן הג מיכלית מים. משכורתו החדשית של תשע לירות מצריות הועלתה בשתי לירות, תוספת שירות מדברי. חופשות: 45 יום לשנה, מוקד דשים לביקור משפחתו בסודאן.

כאשר שמעתי את היריות, ישנתי בחדרי. קפצתי החוצה, אבל לא הספקתי לקחת את הרובה שלי, מיד קיבלתי כדור ברגל אחי לים ישראלים לקחו אותי בשבי. מה ידוע לו על ישראל?

האללה יא סידי, לא כלום. אני אפילו לא שמעתי את השם לפני כן. אצלנו בסודאן אין רדיו. ואנחנו לא יודעים לקרוא עתונים. כשהביאו אותי כאן לכונתילה, אמרו לי כי בכיוון הזה נמצא הגבול הישראלי. אני מתנזר חופשי בצבא המצרי, אם חחר ארצה בכך, אני יכול לקום ולחזור לביתי. מה דעתו על עבד אל-נאצר?

האללה יא סידי, לא ראיתי אותו אף פעם. רק שמעתי עליו.

הוא היה חכם כבעל הנסיון

המדינה מוקפת חיותות. אך לתושבי חיפה ישנה חזית פרטית משלהם, המעסיקה את תשומת-לבם מדי יום ביומו: חזית הממי גורה.

הבנין האדיר, חסר התלונות, הנראה יפה מכל חלקי העיר, הפך לסימ-דרך עירונית.

* 'טאבור' — מלה יוונית עתיקה שפיר

רושה אדם מלאכותי.

החכם כבעל הנסיון

החכם הזה 942

השופם הזה משתתף במסדר הגדוד האלמי

משהו, הוא לא ר
צבעת נוסרה, צורט
א

אל חדר קבלה
קטנה של שב
הספר היטורי יסוד
נושא מכתב אל
כי תלמידי בית-ה
השכבה הענייה-ביי
כיניהם סכום של 10
"זהו סכום שחכ
המורה. "חורנו והו
את הוריהם ולדרו
ששייך להם, מותר
עמנאל הרוסי,
של משרד הבטחו
זכרו היטב", אמ
לנו לא מפני שאנו
נילהם מפני שאנו



א הרוני יפת
שה של תל-אב
תת-מקלע עוזי. הית
לחרות על הכלי א
שנולד בדיוק ביום
חנווני אחד הביא
"כמה עולה עוזי?
"110 לירות", עו
"נו, טוב הנה
תנכות התורם. א
שלנו יהיה עוזי של
בתר צעיר, גבוה
ואפודה כחולה הו
רות בני עשר ליי
בתשובה לפקיד הר
נכה צה"ל, כיום 88

"הבו לנו נשק!" קרא משה שרת בפאתוס מעל
במת הכנסת וחיכה שמצפון העולם יודעו. אך
מצפון העולם לא הודעו. אף מעצמה זרה לא פתחה
את שערי מחסני הנשק שלה. אולם משהו בכל זאת
קרה. מכיוון שאיש לא ציפה לו. אזרחי ישראל הקט-
נים האפורים, שטופי דאגות יומיום, נענו לקריאה
שלא היתה מכוונת אליהם. הם נתנו למדינה את
רווחיהם, את תכשיטיהם, ואת החסכוניות שחסכו.

מחה בראנס אינה עשירה, אף לא
צעירה. לילדת טונסי ועתה תושבת
מעברת בית-לוד, היא מקבלת מדי חודש
המחאה על סך 47.027 ל"י ממשרד הבטחון.
זוהי גימלתה כאם שכולה.

השבוע נכנסה שמחה לבית החשוב ביותר
בקריה של תל-אביב: לשכת שר-הבטחון
בכבודו ובעצמו. היא נראתה נבוכה, אתה
בידה את המחאה האחרונה שהגיעה ממשר
רד הבטחון. "אני רוצה לתת זה בשביל
נשק", גמגמה בעברית רצועה.

הפקידים נדהמו. "מדוע את עושה זאת?"
שאל אותה אחד מהם, "הרי מזה עליך לחיות
חודש שלם!"

שמחה פרצה בכבי. "זה מה שבני עמוס
היה עושה במקומי", השיבה. "אני גם אלך
לעבוד בספוגיה ואביא את הכסף שארווחי.
אסור שהערכים יקחו את הארץ הזאת ס'
אתנו."

"זוהי מצוות כהנים!"

מחה בראנס לא היתה מקרה בודד.
זכריה בן-נסים כהן, תימני נמוך ומצור
מק בן 55, נכנס גם הוא לאותו בניין נאה
ומוצל. "הנה תרומתי במוזמנים", הודיע
בהניחו 55 לירות על השולחן, "והנה גם
הקושאן של מגרש עליד זכרון."

זכריה האמין כי במגרשו ימצאו הקודחים
נפט בעתיד הקרוב. "במקרה זה", ביקש,
"יש להקדיש את רווחיה הנפט לבניית ירר
שלים וחברון, בבוא יום שיתרוון. זוהי
מצוות כהנים."

לנחמה חזן, אלמנה ואם לשבעה ילדים
הגרים כולם בחדר אחד, לא היה כסף לתי-
רום. לעומת זאת היה לכל בן משפחה
הכשיט זהב כלשהו. נחמה אספה אותם. רק
הטבעת של בנה הקטן מאנה להחליף מאצבעו.
האם החליטה להשאיר לו אותה.
אך בנה פרץ בכבי: אם כל אחד תורם



שתי הבחורות לומדות בסמינר למורות
של הקיבוץ המאוחד בגבעת השלושה. הן פנו
למשרד הבטחון בבקשה לאפשר להן לערוך
נשף, אשר הכנסותיו יוקדשו לקרן המגן. ב'
אותה בקשה פנו מאות גופים צבוריים.



מה עדיף — שיכון או נשק? "נשק!"
עם ארוסה לתרום את כל חסכוניה — 150
ילדת עדן בת ה'18: "אם מצאנו מדינה מש

יפה לנציקה מחייכת בהנאה. רביד הפנינים ונתי הטבעות שתרמה לקרן המגן עברו בירושה
משך דורות במשפחותיה. בתחילת מלחמת העצמאות הסתירה יפה רימונים על גופה, העבירה אותם
לעמדות ההגנה בירושלים. "כיום אני אמנם זקנה (62)", אומרת היא, "אבל אענה לכל קריאה".



"**הייתי רוצה** לתת הרבה יותר", התנצלה
מיקה נחמיאס בפני פקיד בנק הדואר, שעה
שתרמה חמש ל"י לקרן המגן. מיקה, 20 שנה
בארץ ואם לתלמיד בית-ספר, נפלה לא מזמן
למשכב, לא יכלה להמשיך בעבודתה.



אלברט גוזלן, 33, עלה ממרוקו לפני שמו
נה שנים, שירת בצה"ל בימי המלחמה. כרגע
מחוסר עבודה, תרם עשר ל"י. "גם את דמנו
ניתן, כי מכאן אין ליהודים לאן ללכת!"



לזרוק את המצרים לכל הרוחות! כך רוצה עליזה מוטולה, 17, פקידה. היא מרי ויחה 100 ל"י לחודש, תרמה הפעם 11 ל"י. בשביל דברים כל כך חשובים כמו נשק ל צבא אפשר לוותר על הרבה דברים חשובים.



הילד משה יששכרוב (ימין) הוא בן שש וחצי שנה. לפני שבוע שמע מפי חבריו בבית הספר כי בכספי ילדים אפשר לקנות נשק. הוא פתח את קופתו, הוציא ממנה תשע ל"י, שאל את אביו איפה קונים נשק לחיילים.



סלימה יצחק באה מפתח תקווה כדי למי סור את תרומתה: אגרת חוב של 200 ל"י. היא כבר שילמה 160 ל"י, חסרים עוד ארבעה תשלומים כדי שתגיע לשווייה המלא.



הוא רצה סוודר. במשפחה רגילה אין זו בעייה: האב מקנה כמה לירות מתקציב המשפחה. אולם במשפחתו של עוזי חיון הקטן (6) אין הכסף מצוי בשפע. לכן אסף פרוטות בקופת פח פשוטה. לפתע שמע ברדיו כי ילדים תורמים את חסכוניתיהם. "אילו היה לי מספיק כסף בשביל לקנות סנקו, אמר לאמו, הייתי נותן אותו. אבל אני מתבייש. יש לי רק שתי לירות בקופה." הוריו הסבירו לו שגם שתי לירות עוזרות. הוא הופיע במשרד הבטחון, הגיש את קופתו לקופאי: "קח לי, אמר לו, זה בשביל חלק קטן של סנקו." חבריו של עוזי לבית הספר העריכו במיוחד את הקרבן הגדול שהביא למדינה, החליטו להגיש לו סוודר כמתנה לחורף.

התשובה, "נקבל אותו ברצון. אולם אין לנו יכולים לתת חסות לנשפי ריקודים." הוא יצא משם כעבור חצי שעה, מהרהר בכובד ראש כיצד אפשר לגייס את החברה הסלוגנית ליום-יומיים של עבודה מיוחדת, שתמורתה תוקדש לקרן המגן.

כבר שהיו עניים

א כולם באו וסיפרו על עצמם. רבים שלחו את תרומתם בעילום שם. לירות, דולרים, טבעות זהב — אפילו רובלים רוי סיים שהוצאו מהמתווך לפני 30 שנה. הם באו מפינות שונות בארץ, מכל העדות והי גלויות. דבר אחד ציין אותם: ככל שהיו עניים יותר, תרמו ביד רחבה יותר. לא בציקים ולא באמצעות בנקים, כי אם בפרוטותיהם המעטות והיקרות התייצבו אנשי הגודו האלמוני במיסדר האילים מאחרי לוחמי החזית.

גימלתי החודשית. זה קצת יחסר לי, אבל אין דבר.

אני עוד אשוב!

מר פרנקים, תושבת תל-אביב, היא עיוורת בשתי עיניה. כשהיא נשענת על מקל ומזדרכת עלידי כלבה נכנסה למשרד הבטחון, הניחה סיכת זהב על השלחן. "נשק ליהודים היה תמיד קרוב ללבי. כל עוד אין שלום, חייבת כל אשה לתת את כל מה שיש לה למען בטחון עמה." כעבור יומיים שבה, הניחה 25 ל"י במזוו מניח על השולחן. "הרי היית כבר פעם אחת כאן," קרא לענמתה מישהו. "כן," הייתה בשקט, "אני עוד אשוב. הכלב כבר מכיר את הדרך." חנן בחבוט (17) בקש אישור לערוך נשף ריקודים לחברה הסלוגנית שלו ואת ההכנסות להקדיש לקרן המגן. "אם הביא כסף," היתה



על פי

השאר מקופת: ה' לאיצר שאר המשפחה.

החובה, לא שינאה

תרומות נכנסה קבוצה תלמידים, נציגי בית ועלה. אתם בא מורם, דד הבטחון בו צויין הנמנים דחקה על של תושבי העיר, אספו 18 ל"י. מכססם הם, הסביר מי להם שאין להסריד הם כספים. רק מה ש לוותר עליהם. וזנה על יחסי הציבור יצא להודות לילדים. להם, שהנשק דרוש שונאים מישהו. אנתנו הבים את המולדת.

מה עושה עוזי?

אב שכונת מכבי החד הביא 110 ל"י. מחיר ו גם בקשה מיוחדת: שמו של בנו עמיקם, זית המדינה. לירות, "אגב", שאל,

הפקיד. עשר לירות." היתה ככר, או שלבחרים

כוש מכנסים אפורים מכיסו המישה שט" שם לא חשוב, אמר. אחר הסביר: "אני ש באוניברסיטה. זוהי

זה יפה כהן ומיירה י לקרן המגן. קובעת נקריב הכל למענתי

במדינה

(המשך מעמוד 9)

והדבר הוכח לאחר מכן ככדורא, נאלצה גאולה להודות באמת. היא הבטיחה לנהג להתמסר לו תמורת הסעתה לקריית-תימן הרחוקה. אולם הנהג הפיקח נתגלה כסוחר בלתי-הוגן. הוא גבה את המחיר מראש, בחורשה הקרובה למקום המוצא, סירב אחר כך לספק את התמורה. במקום להסיעה, השאירה עומדת על הכביש העוזב אחרי סי פוק תאוותו.

המוסר היה, מן הסתם, רואה את האשם כנהג. אולם החוק, שהוא יבש מטבעו, נהג אחרת. גאולה החיננית, בת מרבד הקסמים, נשלחה לשלושה חדשי מאסר בעוון מסירת עדות-שקר.

תביעות מופרזות

השכנים לא התרגשו כאשר נעלמה אשתו של אריה סורביאנסקי (38), חקלאי ממושב עין-ורדי. מאז נשא אריה את רולה, נראה היה כי הוגג חי באדיליה. רולה ילדה שני בנים, ישראל (7) וצבי (6), היתה עקרת-בית למופת.

אולם לא כל הנוצץ הוא זהב האושר. כשאריה מצא את אשתו לבסוף בבית הוריה, אחרי חיפושים קדחתניים, נתגלה כי מתחת למסווה המאוס של עקרת-הבית חיה אשה מרת-נפש. טענה רולה, בסרבה לחזור הביתה: "הוא התנהג אלי באכזריות איומה. הוא בלתי נורמלי בשטח חייהמיני. היו לו כל מיני תביעות מופרזות שלא יכולתי לעמוד בהן... בנוכחות זרים היה קורא לי זונה ולאמי נבלה, ואיים להרוג את הילדים."

"אין סיבות". בעיני אדם פשוט היו סיבות אלה מספיקות לפירוד הנוג. אולם הרבנים, אשר להם מסרה המדינה את ענייני האישות, חשבו אחרת. קבע בית-הדין ה"רבני": "אין סיבות המונעות מן הנוג לחיות חיי משפחה תקינים."

השבוע התבררה בפני השופט המחוזי התל-אביבי הדתי ישראל קיסטר, חובש הכיפה, בקשתה של רולה סורביאנסקי להחזיק את הילדים. טען האב: "לאשתי אין כל יחס לילדים. היא נתנה עיניה בגבר אחר ועזבה את הבית, ואפילו לא באה לראות מה שלום בניה. כל המלחמה היא נסיון לסחיסת מצדה ומצד אמה."

השופט הסכים, הפעם, עם האב. פסק הוא: "אם שאינה מסכימה לחיות עם בעלה, אינה זכאית להחזיק בילדים." אריה-שמת, מיהר למשרד הרבנות כדי להגיש בקשה לגט פטורין.

דרכי אדם

צפורה הולכת למיסיון

זעקות חרדה, שפרצו בצהרי יום מאחד הבתים במרכז כפר-סבא, הקהילו עוברים ושבים אל דירתו של בנימין בורנשטיין (41) מנהלה הגברתני של קופת מלוה וחיסכון לעובדים במושבה. בחדר ניצבה רוזה גרוניך (45) וסטרה נמרצות על לחייו המסמיקות של בורנשטיין. דינה נחרץ מיד, כשזעק בורנשטיין: "אני אגרש אותך מכפר סבא!"

השבוע נאבקה אלמנה רוזה גרוניך עם מחלתה בחדר צר בשיכון מאור-ציון, לא ערערה על גור הדין: "אחזור לרומניה, אמסור את צפורה בתי למיסיון", פסקה בהחלטיות.

"אישה של צפורה, בוגרת בית ספר לפקידות, נבע מתופעה משונה בה נתקלה מאז החלה בחיפוש עבודה במושבה. בכל מקום בו החלה לעבוד היתה מקבלת הודעת

הארץ

טנדר קטן במצב טוב מעוניין לקנות טלפון (מעריב).

מרדכי דן, תל-אביב לשם העברת שיחות כבוד-משקל. איך יגמל הילד מהצצה (כותרת בזמנים).

נחכה ונראה. אליק מג, חיפה

בטכס הכנסת בנו של הרך הנוול רענן חיים אלטגר... לא חסרה שום מפלגה (ידיעות אחרונות).

מרדכי קרוגמן, פרדס-כץ כולט באו לדאות איך הרך הנוול מל' מד את אביו לעשות ילדים.

לא עת קינות עתה... לישראל נותרו עוד חירות והוד אב רק אומץ ימצא ועוז... (מילטון)

חגיגות שמשון - אשקלון תכנית החגיגות

4.11.55
כבית העם
שעה 18.30
אליפות ארצית בשח-מט - סיום ההתחרות

5.11.55
כבית העם
שעה 10.00
אליפות ארצית בשח-מט - המשך סיום ההתחרות

משחקי כדור עף

נשף הפסטיבל

בהנהלת שי אופיר
בהשתתפות להקת הפנטומימה
ולהקת שלושת המיתרים
(אריה לביא, צבי בורובסקי, שמעון ישראלי)

תצוגת מסכות היסטוריות

תזמורת חיל אור

תערוכת נשק של צה-7

קונצרט סימפוני

בביצוע של התזמורת הסימפונית של צה-7
המנצח: רכסון ריקלים

התכנית:
הרועה לישראל
האהבה הקוסמת
סימפוניה מס. 8
ועוד יצירות של בורודין, סטרבינסקי, פטרושגו

מאת פ. בן-חיים
מאת עמנואל דה-פלה
מאת ל. ורדיבוביץ

תערוכת נשק של צה-7

להקת הבלט של רינה ניקובה

התכנית: ריקודים תנ"כיים וריקודי-עם חדשים

8.11.55
כבית העם
שעה 20.30
הצגת הקומדיה "פוטש את פרלמוטר"
מאת מונטניו גלם • בביצוע להקת אשקלון
בימוי: מאיר ינאי (הוכן במיוחד לפסטיבל)

מקלות וריקודי עם
הביצוע על ידי להקת אשקלון

יום ספורט לנוער אשקלון

מנחה לילדים ונוער

הצגת בכורה עולמית

"שמשון"

מאת הנדל
בצורה דרמטית-כוראוגרפית - בביצוע האורטוריה הישראלית
ולהקת הריקוד של גרטרוד קראוס
המנצח: פורדהאוז בן ציפי
בימוי וכוראוגרפיה: גרטרוד קראוס

11.11.55
כשעות אחה"צ
התחרויות ספורט
קדיעה למטרה - פיניג'פונג - קריקט

12.11.55
בבוקר
אחר הצהריים
משחקי מניס, כדור סל וקדיעה למטרה
התחרות כדור רך (סופטבל)

מסיבת סיום.

ההכנסות לטובת קרן המגן!!

עבור קהל המבקרים מתל-אביב ומערים אחרות תתפרסם מודעה לגבי סדורי הנסיעה אל החגיגות וחזרה בעוד יומיים. כרטיסים להצגת "שמשון" אפשר לקבל בקופת הבימה, אצל מלטרס, רחוב אחיה-העם 28, תל-אביב, ובמשרדי-התיירות הממשלתיים:

תל-אביב: רחוב מגולי 3

ירושלים: רחוב בן-יהודה 5

חיפה: רחוב הרצל 2.

אם טיבה הזרישה



שופרא
הקפה...

20 סיגריות 400 מר
מיוצרות מטובק
מזרחי מובחר

קורסים חדשים
לרקודים מודרניים



פוגל, המורה לריקודים

שחזר מנסיעתו השניה להשתלמות מאמריקה, שם השתתף בקונגרס העולמי למורים לריקודים. - פותח קורסים חדשים למתחילים ולמתקדמים בקבוצות ובשעורים פרטיים. בחודש הזה המחירים בהנחה - לפני העונה.

להרשם: פוגל
תל-אביב, אלנבי 116

מאיר פלי

מכוון ומתקן פסנתרים מדופלם

עומד לרשותך

נא להתקשר: רחוב גנסי 3 ת"א
טלפון 24472

הוצאת "ארנה"

הופיע הספר

רוב רוי

התקוממות גדולה ותהפוכות החיים משמשים רקע לעלילה הנודעת ביותר של גדול סופרי ברומניה, הוא

ואלטר סקוט



- אי
- דו
- דינו
- סופא
- לא
- קמינו
- סופא
- לא
- קטיקסו
- אליק
- בליק
- בוס

גם אתה

עשן גליל

20 סיגריות
250 פרוטה
 4,42 אה אטאסו טטל
 אאאט טטל אאט אא
 וואלט אה אאטט אה אז



סבך גליל גדל בגליל העליון מעורב
 בסבך יבוא ריחני, 20 סיגריות
 בחפיסה וכל אחת מלאה
 כולה בתערובת מצטיינת זו.

זכור בעד חצי לירה
 אחת מקבל 2 חפיסות
 סהודרות עם סיגריות
 נפלאות. סיגריות נליל.

הווי

כרזה מונעת זהירות

ב תל אביב. נסע נהג אחורה, מחץ את כיסת המכונית שעמדה מאחוריו, טען להגנתו כי לא יכול היה להסתכל בעד חלוננו האחורי מפני שהדביק עליו כרזה האומרת "זהירות מונעת אסון".

צדקה תציד ממות

ב לונדון. דחו מארגני נשף צדקה את הצעתו של קברן לנדב להם זכות לק" בורת חיים כפרס להגדלה.

קול המון כקול שדים

ב בומביי, הודו, התירה הצנזורה את אחרי שחטכה ממנו 380 מטר של חנה.

חד גריא

ב רפנה, חילץ טרקטור חברת חריש כזה אחר זה את טרקטור משק כפר-סולד, ששקע בנסותו לחלץ מכבול החולה את הטרקטור של משק דן, שקע בנסותו לחלץ את הטרקטור של משק דסנה, שקע בעת דיסקוס חלקת חריש בחולה.

גורפא דינקותא

ב מיאמי, פלורידה, התניע ילד בן שלוש את מכונית אביו החדשה, סנע חוץ עשר דקות נהיגה באופניים, מכונית גרה, מספר עצים, גינת פרחים, גדר אבנים, ויצא מן המכונית בשלום.

הצר השני של המטבע

ב תל אביב, קיבל בעל-בית בשכונת מונטפורי הודעה עירונית על העלאת שומת מס-הרכוש החל על ביתו, הודעה עיר רוגנית אחרת על היות הבית לא ראוי למגורי רים.

אין חכם כבעל הנסיון

ב טוקיו, יפן, אסרה המשטרה המקומית את ניגוסקה הוטיאמה, האשימה אותו בהברחת סמים משכרים, גילתה, במאחור, כי הוטיאמה הוא יושב-ראש האגודה הכל-יפנית למניעת פשעים.

השכנה מקצועית

ב ניואפול, איטליה, ביקרה אלופת השרירים של דרום איטליה בבית-הסוהר המקומי, ערכה הצגה מיוחדת לאסירים, הדיגימה להם כיצד לכופף ולשבור סיגרי-ברזל.

כוס התרענה

ב שיקאגו, ארצות-הברית, החליט בעל מכונית לשים קץ לגניבות ממכוניתו, להן נפל קרבן ארבע פעמים בזו אחר זו, הטמין מלכודת עכברים בתוך ערימת חצי צים בתא הנהג, גילה למחרת כי המלכודת גנבה.

עסק נקי

ב פאריס, החליטה העירייה לפצות עיר-קרת-בית אתר שאסוף אשפה קצר-ראי נטל מחצר ביתה סלסלת כבסים מתייבשים, אותה חשב כפח אשפה.

מגע אינטימי

ב צפת, הופיע אחד התושבים אצל רופא קופס-חולים, כשבפיו הסבר מקורי לשתי צלעותיו השבורות: "אשתי חיבקה אותי חזק מדי".

שלו אם לרגל עסקיו ואם לרגל עניינים אחרים. בולוס בולוס, 28, בן כפר בענה, אחר מגדולי עשירי הגליל, הוא חבר מק"י ל-שעבר, שטולק ממנה לאחר שנאשם בשיתוף פעולה עם הממשלה הצבאי.

מלבד קשריו הטובים עם הממשל הצבאי קשור בולוס בולוס בקשרי אהבה חד-צדדיים עם העלמה אילין דיב, בת כפר רמה. אולם, בזמן האחרון נפוצה שמועה כי העלמה דיב קשורה באהבה דו-סטרית עם באסם פרח, צורף נצרתי.

הדבר העלה את חמתו של בולוס בולוס, עד כי הפך למשורר. שירו הראשון שהתפרסם באל-מגזטע (ירחון ספרותי ערבי) נשא את הכותרת: "בחורה ערבית הינה סחורה בשוק".

אשה ומנהיגה כאחד. לרוע המולמד בולוס לדעת כי טעה. לפני זמן מה התאהב רמזי כורי, נציג מק"י בעיר ריית עכו, באחותו של בולוס בולוס, שבהיותו בעל חשבון ישן עם מק"י סירב בתוקף ל- אשר את הנישואין. כורי לא המתין עד שיתרכך לב האה, חטף את הנערה והביא לעכו אשה לעצמו ומנהיגה קומוניסטית מבריקה לטניף המקומי.

מחייכים ערבי הגליל: איזה שיר יכתוב בולוס כעת?

פשעים

הארוסות ההרוסות

"נוסעת להר?" פנה צעיר גבה-קומה ומעוטר זקן אל צעירה בלונדית נאת-גוף, לאחר שהתיישב לצידה. הוא לא הסתפק בתשובתה הקצרה, גרר אותה לשיחה שוטפת, ירד בכמקרה באותה תחנה שירדה היא והמשיך את דרכו ממש בכיוונה שלה.

כך התחיל הרומאן בין צבי מרקוזה (23) שהציג את עצמו כסגן בחיל ה-11 — וכבן לאם היושבת בשווייץ, לבין אותה בלונדית חובבת-ספרות, שהפכה עד מהרה לארוסתו.

באחד הימים הופיע בעל הרעמה השחורה והעניינים היוקדות בפני ארוסתו, התעניין בספרים שקראה לאחרונה, סיפר על עיסוקיו הצבאיים, כשהוא נעזר בחיק המפות התלוי על שכמו. הוא הצטער על שטרם הגיע אליו הציק השמן ששלחה אליו אמו משווייץ. נערתו שמחה להלחץ לו כמה מאות לירות עלבובות לצורכי החתונה, וכשנפרד אותו לילה מארוסתו, נטל עמו, לאחר המלצותיה הנרגשות, את חלף עם הרוח. מאז חלף עם הרוח מעיני ארוסתו, יחד עם ספרה של מרגרט מיטשל וההלאה.

נשק אינטימי. מכניס חאקי ארוכים, ילקוט מפות, נעלי-סיריס וחולצה שחורה מעוטרת בסמל קורס-הקצינים — אלה היו את לבושו של הצעיר פגש בבית-קפה תל-אביבי ערה שחחרות. "קוראים לי ציוקס", אמר לה. הרומאן החל, ובעקבותיו באה כעבור שבועיים הצעת-הנישואין. ציוקס חיכה לציק מאמו, תושבת הלונה, קיבל מהשחחרות הלונה להימון הנישואין. הוא נעלם.

מדי שבועיים, או חודש, חוזר המעשה ונשנה כשהוא מתמייים מיד בהבטחת-נישואין, כסף לצורכי חתונה והעלמות. כאשר איימה אחת הארוסות ההרוסות להתלונן במשטרה באם לא יחזיר את כספה, איים עליה צבי כי יפרסם ברבים את יחסיהם האינטימיים. האינם פעל כמטה כסמים. כל הארוסות פחדו להתלונן עליו.

רפואה שלמה. בשבוע שעבר לן צבי בביתו של מורה בעין-זכרם הסמוכה לירדן שלים. כתודה על הכנסת האורחים, נטל עמו את ארנקו המלא של אותו מורה. צורף אליו להשלמת הציוד פגיון ערבי יקר שהיה תלוי על הקיר. המורה מיהר למשטרה, מסר את האורו על עלים-החמודות שנעלם.

השבוע נתפש צבי בחברת יפהפיה חיפאית, שעה שעמד להיכנס עמה לסרט אבא ארד-הרגינים ובכיסו ארנק מלא כסף ואקדוח טעון. רגליו שלו לא היו די ארוכות. כש נתברר שהוא בעל עבר פלילי, אף ישב כבר ככלא בעון רמאות, הוחזר לאותו מקום. שם יכול היה לחכות בשקט למכתב מאמו, לא משווייץ ולא מהלונה, אלא מצריפה הרעוע בנתניה. האם, עולה חדשה מרומניה, לא ידעה דבר על ההצלחות של בנה בשטח האהבה המקצועית.

נאנח צבי: "אולי ירפא אותי בית-הסוהר ממחלתי!"

פיטורין מיד כשהיתה מתגלה זהותה. כי בצטורה היה מום שאינו ניתן לתקון — היא הייתה בתה של רוזה גרוניץ.

אל תהיי אידיוטית! עד לפני שנה הייתה רוזה גרוניץ, עולה חדשה אלמנה, וחולנית, מקרה סוציאלי גרידא שאיש לא שם לב אליו במיוחד. המפנה חל משקיבלה בקיץ אשתקד עבודה במוסד הנוער עזומים לחינוך יתומים המוחזק על-ידי משען ההסתדרותית.

בבואה עם תום יום העבודה הראשון ליטול את סלה, מצאה כי יד נסתרת מלאה ארתו כשפע מטעמים: חצי עוף ומחצית הברווז ועוד כ-2 קילו בשר לקינוח. רוזה המופתעת קשרה בדמיונה את המצרכים הללו עם הנהלת המטבח ל-160 ילדים, סרבה בכל תוקף לקבל את התשורה. "אל תהיי אידיוטית", אמרה לה מנהלת המטבח זימבולה פפו, "תראי מה שאחרים לוקטים, אם תהיי נאיבית — לא תגיעי לכלום".

הסכנה אינה מהגבול. אבל רוזה הייתה נאיבית מאד. כשראתה במרוצת הזמן כיצד מזון, המיועד ליתומים רכים, מועבר במכוניות לתל אביב, לא יכלה עוד לשותק.



מועמדת למיפיון גרוניץ
 שיני בנות תקניה

גילתה את שראו עיניה למיכאל ("מישקה") הולנברג נציג מפ"ם במועצה המקומית. האחד רון, ביקש מיורר המועצה, יצחק סורקיס, (מפא"י) לברר את אמיתות האשמות. סורקיס קיס הבטיח בהן צדק לא לגלות את מקור האינפורמציה. למחרת, פוטרה רוזה מעבודתה. נאמר לה שאין היא רצויה עוד במקום. כן החלה פרשה רצופת התנכרות ורדיפות שלא נסתיימה באם בלבד, לפי הכלל: אמהות יאכלו בושר ושני בנות תקניה. לאחר לחי צות והשתדלויות, בהתערבותו של ראש מועצה, התקבלה צפורה בתה של רוזה, לעבודה בקופת מלוח וזיטכונ של העובדים. לאחר שבוע עבודה, בו הצליחה להתחבב על כל העובדים, נקראה צפורה לתרו של המנהל בורנשטיין שהודיע לה קצרות: "את מפוטרת", סרב לתת כל סיבה לפיטורין.

צפורה הרגשנית פרצה בכני, מיהרה לרוץ לבית ידו. אדם שראה אותה במרוצתה חשש למעשה שטות מצידה, מיהר להודיע לאמה.

נרגזת ומבוהלת מיהרה רוזה גרוניץ בעקבות בתה, באה לביתו של בורנשטיין ודרשה הסבר לפיטורין בתה. המנהל, המכיר בערך עצמו ואינו מצטיין בנימוסים יתירים, הסכים ביר את סיבת הפיטורים: "גם את וגם בתך אינכן רצויות בכפר-סבא".

אמרה רוזה גרוניץ: "הגבול נמצא ארבעה קילומטרים מהמושבה. אולם, הסכנה לכפר-סבא אינה מהגבול, הסכנה נמצאת בתוך המושבה, בליבם של אנשים מסויימים".

רכי חיים

הלכה ומעשה

תושבי הכפרים הערביים בגליל מיטיבים להכיר את בולוס בולוס המסתובב בגינם

שווייץ
פסקדין של מעלה

עוברים ושבים ברחוב פרייה, ציריך, נעצרו בבהלה כשהצליפו באחד מימי אפריל, 1954, כמה יריות אקדח על הכביש. הן פגעו בבעליו של קאדילק מהורר, שחנה ליד המדרכה. האיש צנח במקום בשלולית דם, הובא לבית החולים ומת כעבור דקות מעטות (העולם הזה 865).

לפני מותו עוד הספיק הגוסס הפליט את שם רוצחו. כשנשאל מה סיבת הרצח, הוציא בקושי את המלה "סחיטה". הניירות שנמצאו בכיסו גילו שהיה זה סוחר יהודי מפולין בשם יאנק קליימן.

השוטרים עוד עסקו בויהוי הגופה, כאשר עצרה מונית לפני בנין מטה המשטרה בציריך. מתוכה יצא גבר לבוש ברשלנות, כבן 30, שטען כי מוצאו מהונגריה. ברשותו היה רכון על שם ירשי קשאן. הוא גילה שהוא יהודי אדוק, וכי רצה את יאנק קליימן.

זרוע משותקת. השופט החוקר קיבל רושם מוזר, כמעט מחלחל. לכל השאלות השיב קשאן תשובות חד-גוניות וחמקניות. ניכרו בו סימנים של פסיכוזה קשה. זרועו הימנית, שהפעילה את נשק הרצח, היתה ל"פתע משותקת. הוא דרש שיובא לבית הכנסת לפני המשכת ה"קירה.

אחרי ביקור זה הפך קשאן ל"פתע יידיותי ומוכן לגלות את האמת. גם השיחוק ברורו נע"לם לפתע. עתה מסר, סוף סוף, את זהותו האמיתית: שמו לא היה קשאן, אלא זאמק ויטוס. מוצאו לא היה מהונגריה, אלא מן האוקראינה הפולנית.

משך שנה וחצי ישב ויטוס במעצר חקירה. החודש דן אותו בית המשפט העליון של ציריך לשבע שנות מאסר, אף כי הביא בחשבון כי ויטוס אינו שפוי לגמרי בדעתו, מאז נפצע בראשו במלחמה. בית המשפט האמין ש"לא היה שום נימוק שפל למפשע. ויטוס רצה בכוחו תחילה, אולם הוא פעל מתוך שיגעון לצדק, שאפשר היה לקרוא לו "שגאה כנה".

העתונות השווייצית לא קיבלה את פסק הדין בסבר פנים יפות. לדעתה היה זה עיוות הדין. ה"רוצח עשה את שלו, לדעתה, מ"תוך הרגשת חובו, ביצע נגד קליימן מעין פסקדין של מעלה, אחרי שהלה התחמק מידי בית דין רבני יהודי.

צלב על הצוואר. שבוע לפני הרצח נרש קליימן, שנמ"צא במקרה בציריך, על ידי רב הקהילה היהודית להתייצב לדין תורה. קליימן נתבע להודיע תוך ארבע ימים אם הוא מוכן לקבל על עצמו את מרות בית הדין.

כאשר לא השמיע קליימן כל תשובה, ארב לו התובע ויטוס לפני בנין התיאטרון העירוני, כי שהאקדח מוכן בידו. אולם, ה"קרבן נעלם בדווקא מבקרי התיאטרון. כעבור יום גילה ויטוס את קליימן מחדש. לפני שלח

על ההדק, התסכל לאלוהים, ביקש ממנו לה"ציל את קליימן מן הכדור אם אמנם הוא חף מפשע. אלוהים קבע שקליימן אשם: הכדור שם קץ לחייו.

זאמק ויטוס נולד בעיירה לוצרן. אביו סחר בדגים ובדבריי עור, היה יהודי אדוק. כש"כבשו הרוסים את פולין המזרחית, בראשית מלחמת העולם, נתפס ויטוס בגלגלי המלחמה. כנער מטבח במטה קרבי סובייטי הש"תתף בנסיגה הרוסית הגדולה.

בלבו נשאר יהודי מולני. רק מטרה אחת היתה לנגד עיניו: להצטרף לפרטיזאנים ה"פולניים כדי לנקום בגרמנים, שהשמירו את משפחתו בלוצרן וזרקו לתוך קבר המוני. אולם הפולנים לא רצו בויטוס היהודי. הפרטיזאנים היו ברובם אנטישמיים. על כן הפך זאמק ויטוס לירשי קשאן, רכש את דרכונו של הונגרי מת וחלה צלב על צווארו. אולם הפולנים גילו את התרמית, גרשו את המתנדב.

20 ק"ג קפה. ויטוס כבר נכנע. איך שהוא

הגיע לסמראקאנד, הצליח שם להצטרף לצבא הפולני הקומוניסטי. בימים האחרונים של מלחמת העולם פגע רסיס של פגז בראשו.

אחרי המלחמה החל לסחור בכדים בעיר שטטיין, שעברה מידי הגרמנים לפולין. את הסחורה רכש בשוק השחור הברלינאי. אז הכיר את בן מולדתו, קליימן, שקנה בשטטיין 20 קילוגרם קפה. זה היה ההון היסודי עליו רצה להקים פרנסה בשוק השחור. האמביציה של קליימן מצאה חן בעיני ויטוס, שלקח אר"תו במכוניתו לברלין, מסרו שם לידי ידידיו בשוק השחור של ככר אלכסנדר.

כעבור זמן מה עבר גם ויטוס לברלין, התגורר במחנה חפלישים של אונרר"א, הע"תק את פעולתו מבדים לזהב ותכשיטים. כהון יסודי שימשו לו הכליות המזונן של אונרר"א, אותן מכר ברווח.

ארגז הפרופסור. באחד הימים נפגש ויטוס באדם שכנה את עצמו בשם פרופסור. שמו האמיתי של הפרופסור לא נודע לויטוס מעולם. הפרופסור הראה לו ארגז קטן וחתום, אותו הציל, לדבריו, ממלאי הצבא הגרמני. כששמע ויטוס שהארגז מכיל ראדיום, הלם ליבו בחזקה. הוא הבין כי עבר יום הקט"נות. שעתו הגדולה הגיעה.

הוא התייעץ עם שותפיו, שני יהודים בשם



רצח קליימן (התרשמותו של ציריך)
זרוע משותקת הפעילה את ההדק

ברקוביץ וריבק, כיצד למכור את אוצרו של הפרופסור. ברקוביץ הוכיר אדם המקיים קשרים טובים עם הרוסים, אחד בשם יאנק קליימן. ויטוס חייר קמץ השם. הוא שמח שעיסקת הראדיום תימצא בידיו הבטוחות של אדם כה נאמן כב"הסותו לשעבר.

קליימן קיבל את הארגז והביאו אל הר"ר סיים מברלין המזרחית, שם התגורר, הודיע לידידיו במערב העיר שהתוכן יבדק תחילה במוסקבה. עד אז אין לדעת דבר.

מרגלים אמריקאיים. לפתע באה ידי"עה מדהימה מקליימן. הרוסים גילו שהפר"ר פסור אינו אלא רמאי, וכי תוכן הארגז חס"ר ערך. כעבור ימים מעטים שלח קליימן לידי"דו ויטוס את ארגז הראדיום הריק. אולם הוא המתיק את המכה בפרס מלכותי. הרוסים, כך הודיעו, מצאו שתוכן הארגז שזה בכל זאת 5000 דולר.

מאז אותו רגע כירסם חשד מכווער בלבו של ויטוס. שמה הכיל הארגז בכל זאת רד"ים? שמה רימה אותו קליימן? הוא שלח

את ברקוביץ בלחית ירדו, פרלמן, אל הא"י זור הסובייטי כדי להיפגש עם קליימן. מאז לא ראה עוד את ברקוביץ. הרוסים אסרוהו. פרלמן הצליח להימלט.

לויטוס היה ברור כי קליימן הלשין על שני היהודים באוני הסובייטים. אולי אף אמר להם שהם מרגלים אמריקאיים. אך ר"צה, לדעת ויטוס, להיפטר משותפיו המרומים.

הוצאה לפועל. נרש ונרגש הלך וי"טוס לקליימן כדי לברר בעצמו את פרטי ה"בגידה. הפגישה לא נתקיימה. קליימן הלך גם את ויטוס לתוך מלכות ממנה הצליח להיחלץ, כפי שסיפר לבית המשפט השווייצ"י, רק ברגע האחרון.

ויטוס עזב את ברלין, עבר לפריס. שם המתינה לו בשורת איוב: גם את שותפו ריבאק הצליחו הרוסים לתפוס בעזרת הבר"גד.

אך ויטוס לא היה פחדן. הוא חזר לפולין, עסק שוב במסחר בדמים, חקר בשקט מה קרה לשותפיו. כשנודע לו בחדות שהשניים נעלמו בסיביר, גמר אומר בלבו לסלק את החשבון.

לפני שנתיים תפס את קליימן בישראל, שם עסק הלה במסחר. ויטוס דרש ממנו להו"פיע בפני דין תורה. קליימן הסכים. אך ימים מעטים לפני התאריך הקבוע נע"לם בדרכו לאמריקה.

ויטוס רדף אחריו ברחבי ה"עולם. סוף סוף גילה אותו בציר"יך, חזר ודרש ממנו להתייצב לדין. כשלא נענה גם הפעם, פסק את הדין בעצמו והוציא לפועל במו ידיו.

יוגוסלביה
קרב הלווייתנים

רב"סרן מאטיה מאקוט, איש הטייסת השנייה של חיל האויר היוגוסלבי, חג שעות ארוכות על פני מפרץ נין. לפתע גילה את מסרתו. הוא צלל לעבר המים השקטים של הים האדריאטי. תו"תחי המטוס נבחו. כעבור 120 יריות התכהרו פניו של הטייס הסיטואי. שבע"רצון חזר לכסיסו.

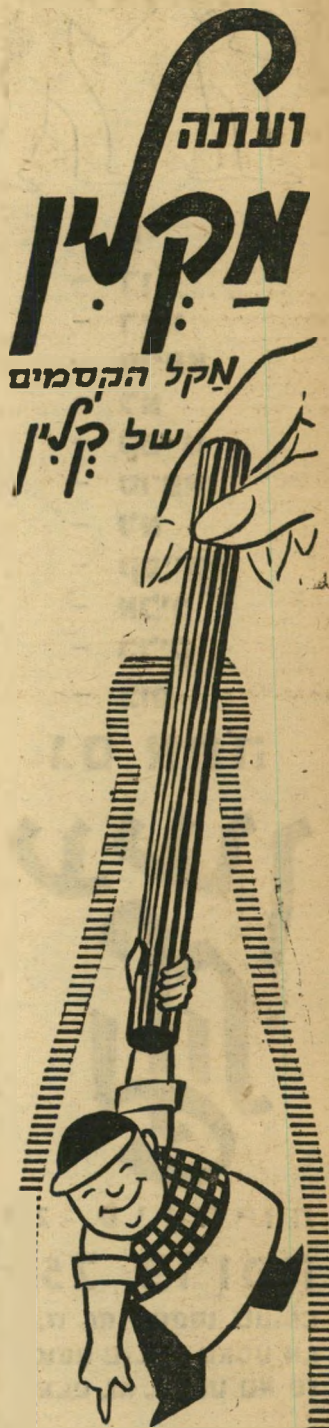
תושבי נין, עיר-נמל קטנה, עקבו אחרי מיבצעי הטייס בספ"קנות גלויה. כי מזה כמה ימים ירדו בעיניהם מניות הכוחות ה"מוויינים היוגוסלביים פלאים.

חוש-הזמור רטוב. גרם לתופעה מעציבה זו לוייתן גדול, שתעה לפני חודש לתוך מפרץ נין, הסגור כמעט על-ידי שר"שרת-איים מפני הים הפתוח. ה"דיין פטר שטוליצ, הרגיש בו ראשון, אולם כאדם זהיר לא גילה את הדבר, מחשש פן ית"ייחסו אורחי החוף האדריאטי, האוהבים את הטיפה המרה, באי"אמון לסיפור הבלים על לוייתן בן 20 מטר. אולם הלווייתן לא היה פרי הסליבוויץ, גם חברי"של הדיג הבחינו בו כעבור יום-יומיים. מודאגים לגורל רש"תותיהם הועיקו את חיל-הים.

למחרת היום הדרה לתוך ה"מפרץ סירת טורפד גאה, כדי להתגבר בלהם מהכני על הפו"לש הזור. כל תושבי החוף הופיעו בשפת הים, כדי לחזות בהפגנת העוצמה הצבאית. תחת זאת הופגן רק חוש-ההזמור של הלווייתן.

הקרב ארך יומיים. תאר אותו וצ"רנה נוב"טטי, עתון הערב הטיטואי: "הלווייתן לא התרשם ממטחי ספינת-המלחמה. הוא שט בנחת במפרץ, נעלם לפעמים והפליט, בהתרוממו מחדש, סילון-מים גבוה. ביום השני עבר צוות הספינה לזריקת רימוני"י. אולם גם אלה לא הפריעו ללווייתן. אז נטשה הספינה את שדה-הקרב. הלווייתן ליה"איתה, והצדיע לה בשלושה סילוני מים.

האויב הובס. כדי להציל את הפרס"טיגיה של העוצמה הצבאית היוגוסל"בית, הועיקה הספינה את חיל-האויר. כך זכה רבי"סרן מאקוט לתפקידו המזור והמ"כובד ביותר. הודעתו על היעלמו הסופי של האויב לא עוררה אמון. משך שבועה ימים נסרק המפרץ. עד שנתגלה גוף שחור בתחתית הים. האויב הושמד.



חדש!

לשמיפת כלים
רצפות ואמבטיה

2, מקלון"
לבקבוק מים

מחיר 6 מקלון
רק 290 פרוטה

כשר

המפיצים: חברת נאמנית
למזרח הקרוב בע"מ
תל-אביב: טלפון 84363
חיפה: טלפון 4811
ירושלים: 61783
מרוי טל.

חלום מלכות האיסלם

ראיון מוזר, מלווה בהערות של תמיהה



ב פאריס אפאזר להתקל כמעט במל דבר. על כן נתקלתי יום אחד במר מ. א. גאפור.

מר מ. א. גאפור הוא הודי, יליד מדגש-קאר, אביו היה מוסלמי. אמו הינדית. סבו נידון למות ונחלה כחוק בידי הבריטים, בשל השתתפות במרד. מר גאפור אינו מדבר אנגלית. הוא נשיאה של האגודה הכלל-מוסלמית, שמרכזו בפאריס, וכמו כן הוא משמש כמזכיר הכללי של האגודה ההודית בצרפת, של ההתאחדות ההינדית-מוסלמית בצרפת וחבר בליגה העולמית למניעת רדיפות גזעיות ואנטישמיות.

מצחק גורא, כל כך הרבה חוּדעים, אגודות, הסתדרויות והתאחדויות. ובכל זאת, האיש גאפור הוא בעל השפעה ובעל מהלכים בחרי גים שהאינטרסים שלהם משתרעים מקראצ'י עד טנג'ור. הוא יודע אישי לג'ואהארלאל נהרו, קרישנה מאנון, אף היה ידיו למנוח סיבהאס צ'נדרה בוז'י, למרות הבדלי הדעות ביניהם.

הוא חבר מכובד בוועד הצרפתי לקידום ענייני צפון-אפריקה, ועד שבו יושבים אנשים כמו פרנסואה מוריאק, עיקר עיסוקו בשנים האחרונות היה בכעייית צפון-אפריקה. כתוצאה מכך ביקרה במשרדה הצרפתי לפני שנה במשרדו, ערכה חיפוש מקיף, החרימה את כל הארכיונים וגזרה על האגודה להפסיק את פעילותה.

מובנו האמיתי שד הקוראן

את הראיון הבא, שנתן לי מר גאפור בלשונו, כלוית הערות. איני יכול להימנע מההערות הללו, כי הן באות ללמד על המחשבות שהתרוצצו במחיי כאשר שמעתי את דבריו. אי אפשר להבין שיהא בין שני אנשים אם לא יודעים מהן המחשבות שהתרוצצו בירכתי מוחם באותה שעה. אני יודע פחות או יותר מה חשבתי אני. רשות הדיבור למר גאפור.

ש: מר גאפור, מהי מטרת האגודה הכלל-מוסלמית?

ת: מטרתה לעורר את כל המוסלמים בעולם לפרוק מעליהם את עול האימפריאליזם המערבי ולארגנם בקהיליה מוסלמית.

(אני לעצמי: ימי הביניים, מדינה תיאר קראטית, חגי אמן אל-ח'וסייני. אגא חאן. איך הוא מתאר לעצמו בימינו מיין מכנה משותף שכזה?)

בקול רם: האם אין זה מותר להדבר אליו המוסלמים וגם הליגה הערבית?

הוא: כן זה בדיק אותו הדבר, למרות הדמיון בשם. הליגה הערבית היא מעיקרה מכשיר סיוע, שהוקם בידי מעצמות המערב כדי לעצור את הקומוניזם. הממשלות התברות בליגה הערבית אינן עושות דבר לקידום ארצותיהן ולשתרוון המלא והסופי. אחרות פאן-ערבית או פאן-מוסלמית בצל האימפריאליזם הופכת את הדת למכשיר לניצול האתנים. אין זה מובנו המקורי של האיסלאם.

אשר לאחים המוסלמים, הרי הם תנועה ריאקציונית, השואפת לחזור את הגלגל אחורנית. הם דוגלים באלמות, גזענות ובשאר עקרונות הנוגדים את רוח האיסלאם, שהינה דת סובלנית. ובאשר לליגה המוסלמית ב-פאקיסטאן, הרי עצם השם "פאקיסטאן" הוא סיסמת מלחמה גזענית. פירוש המילה "פאקיסטאן" הוא "ארץ הטהורה".

* המנהיג הפאשיסטי ההודי שייטד צבא הודי בגולה בחסות היפאניס.

בקולות. קרישנה מאנון הוא אחד הדיסלמי-מטים המזהירים בעולם (כיום).

עמי אסיה בעקבות הודו

ש: מה מקומה של האשה בחברה ה-מוסלמית?

ת: הקוראן לא שלל מהאשה כל זכויות. ש: האם ידוע לך שחוגים פוליטיים ב-אמריקה משתעשעים בחלום מלכות האי-סלם, שתלכד את כל העמים המוסלמיים מקראצ'י עד טנג'ור במלחמה נגד הקומוניזם?

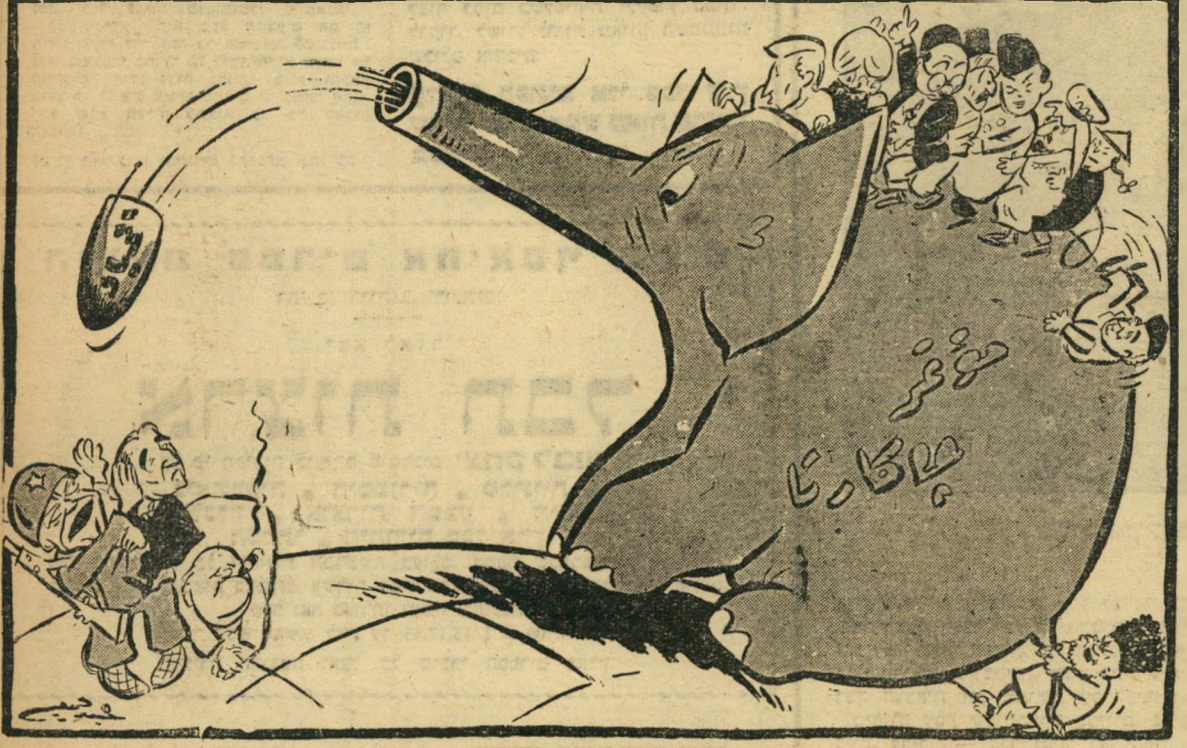
ת: ברוסיה יש 50 מיליון מוסלמים. (איזו תשובה!)

ש: מה יחסך למדינת ישראל?
ת: אין שום גורם אוביקטיבי מוצדק למתיחות בין ישראל לערב. אולם כל עוד תשמשנה גם ישראל וגם מדינות ערב ככדורי משחק בידי האימפריאליזם, לא יבוא הקץ

קיסטאן" הוא "ארץ הקודש", ומ"ארץ הקודש" ועד ל"מלחמת הקודש" רק פסיעה אחת. פאקיסטאן הוקמה בידי אנגליה ואמריקה כדי לשמש בית-נשק אסיתי נגד הקומוניזם ושטט לג'ופף בו על הודו. לעמי אסיה אין כל ענין לשרת את ענייניו של המערב. (לעצמי: האיש הזה מבין היטב את הערך רונות העצובים של המשחק המדיני. יחד עם זה, הוא מקוה להשיב על השאלות הבווערות הללו בנאיביות של רפורמטר דתי. איך אפשר למשוך את גלגלי התעשייה בשמן הדת? האם גם אדם נאור כמוו חייב להביא סמוכים לדעותיו מ"מבוננו האמיתי של הקוראן"?)

ערמומיים כמו שדים

ש: האם אפשר, לדעתך, לארגן חברה מודרנית על יסודות הדת?
ת: בהחלט. לאיסלאם אין כניסיה. זוהי



..נשק חדש למנוע השדום..

למתיחות זאת. מדינת ישראל חוקה ומפורחת מבחינה תעשייתית תגזול מאת האימפריאליזם את השליטה הכלכלית באזור. אותו מצב קיים באותה צורה גם בין הודו ופאקיסטאן.

(יופי! אם כך, מדוע לא הכיר נהרו במדינת ישראל?)

ש: האם אתה מכיר בקיומה של מדינת ישראל?

ת: אני מכיר בקיומו של כל עם ובנו כותה של כל עם להקים לו מדינה.

ש: אם אתה מטיף לקהיליה מוסלמית, מה תעשה בהודו?

ת: הודו תהיה מנהיגת העולם המוסלמי. (לא פחות ולא יותר. הוא אפילו אינו מניד עפעף. בכלל לא נדמה לו שהיתה איוו סתירה כלשהי בדבריו. הוא אינו זקוק להגיון שלנו.)

ש: מדוע?

ת: הודו, תחת הנהגתו של נהרו, תל-מישו של גנדי, היתה הראשונה להניף את דגל האנטי-קולוניאליזם באסיה. כל מדינות אסיה לרבות אינדונזיה המוסלמית-אורטודוקסית ומצרים של עבד אל-נאצר, הכירו במני-היגותה הבלתי מעורערת של הודו. נהרו הורה לעמי אסיה דרך ללכת בה במדיניות

שהטיף לגידול עזים וטוית אריגים בבית. אבל הם יצאו מהודו והיום נמכרים אריגים מתוצרת הודו בשוקי אנגליה במחירים המצויים את מצבם במצב עדין. נורא מצ' חיק, איך אנשים כאלה מסוגלים לערוב בר-צינות הגמורה ביותר את כל התורות החברתיות המודרניות עם כל הדתות העתיקות. הצרה היא שאנשים מסוג זה הם הקובעים היום את דמותו של אסיה, ומחר יקבעו את דמותו של העולם. עם כל הבלבול האינפאנטילי שבתורות הללו, הם נלחמים באופן בלתי-אינטנטיבי ובלתי-מבולבל בקולוניאליזם ובמלחמת העולם השלישית. קשה להבין אותם באמת-המיה האירופית, אך הם אינם אירופים. ובעיות פאקיסטאן וצפון אפריקה אינן כה רחוקות כפי שנדמה, ומותר לאיש אחד לעסוק בשניהם. גנדי היה עובד אלה לים. אז מה? שעות לא לנסות להבין את האנשים הללו. גם את אליל השלום כדאי לעבוד לסעמים.

* קארקטורה מתוך השבועון המצרי רוז אל-יוסף, המתארת את מדינות אסיה יושבות על הפיל של גנדי. קארטה ויורות פגז בסם הנייטראליות של מדינות המערב, שעה שפאקיסטאן מנסה להפריע נורו טעיד הטיראקי נופל מן הפיל.

כלל לבריאותו ואינם סוגעים באושרו של הדיפלומאט, המודקן אט אט בעוד שאהובי תיו נשארות תמיד צעירות בגלל הסיבה הפשוטה שהוא מחליף אותן בטרם הספיק שערן להלבין.

קומדיה זעיר-רגשנית זו משוחקת בהתאם קות אריסטוקראטית על ידי שחקנים ג'ו ג'אסטיין, רולאנד קאלבר וגלאדיס קוסר (בד" מות אשה סובלת וסולחת), בעוד שמורה שירר, המגלמת כמה וכמה דמויות אדמ"ר ניות בסרט, מוכיחה כי מלבד זוג הרגליים הפיזיות ביותר שנראו על הבד זה זמן רב יש לה כשרון משחקי.

בקרב

שחורה כשאלו

בהיפתח בקרוב בתל-אביב קולנוע תכלת יועלה על בודו סרטו של אוגרי (לכבשה חמש רגליים) ורואי **דמעת האהבה**, המאביים הם דניאל זילן ופרנסואז ארנול והעלילה מוכיחה במידת מה את רבקה.

אולם הפעם לא האשה המתה מטילה את צילה על רומאן, כי אם הבעל ההרוג. בעלה לשעבר של האובה ארנול, לורד דינבר, מת במסיבות חשודות. דעת הקהל חושדת: יד אשתו במותו. חושד מאהב זילן: האלמנה עדין מאוהבת בזכר בעלה, מתמלא קנאה.



כוכבים זילן וארנול ב"דמעת האהבה" - צל הבעל ההרוג

הקנאה היא בעוכריו: זילן, שנכנס לפאריס עם צבאות דה-גול, גילה את אשתו בנורעות מאהב, רצח את השנים. הקנאה השחורה כשאלו, בעיקר בסרטים הצרפתיים, גורמת למאוכזבת ארנול שתתודה בפני בלש סקוטלנד יארד טרחד האחרר על חטא שלא חטאה. אותו זמן מפליג זילן לא מריקה והסרט מגיע לקיצו.

בקצרה

הרונות היחסה כתב אשמה של כי מאי ג'וזף מנקיבין נגד הוליווד שתושביה, פרט לבמאי, מוצגים כנבלים, פחדנים, רמאים או נבלים-פחדנים-רמאים. האמפרי בוגארט, אוה גארדנר.

האשה מרומא גינה לולוברגידיה מ" טיילת בסימטאות רומא, אחת היצאניות היפות ביותר שעשו את הדרך הזאת. בספרו של אלברטו מוראביה על נערה היורדת מדחי אל דחי, נשארת, בלבה לפחות, תמימה והגור נה.

החנקן או איך משגעת אשה אחת את בעלה? התשובה: בקצת יותר שיטתיות מן הרגיל. ג'ון אלסון, חזוה פירר.

השכם הזה
נחלת עולם
האשה מרומא
שבע כלות לשבעה אחים

ישראל
שחורה טובה, פרסומת רעה

כל אוהב קולנוע (ומי, בישראל, אינו אוהב סרט) שונא את סרטי הפרסומת המקדימים את היצירה המרכזית בתוכנית. ידועה לשימ"ר צה סידרת סרטי הנועה שהרחיקו כל מפקיד בכוח מבנק אלרן. לא פחות איום הוא סרט הפרסומת של חברת טמפו, שהעביר יותר אנשים לקנקן מאשר כל פרסומי החברה הי אחרונה. דובק 10, פלאגוס, בנק קופת עם — כל אלה הם מפרסומים שסרטיהם עוררו את בוז הקהל באיכות ירודה, חוסר טעם. בשבוע שעבר יצא לאור סרט הפרסומת הישראלי הראשון העשוי כהלכה. מפיקו: אלפרד שטיינהארט, והוא מפרסם בצורה אלדוראדית, אך מאד קולנועית וממתחת, את עטו נג'ובוס. אין זה סרט של ממש — רק שניות ספורות של פעולה על הבד. אבל פרסומת בסרט היא אמנות ושטיינהארט, אולי במאי הסרטים הטוב ביותר בארץ, גבר עליה. הבדיחה הקצרה שהוא מגולל על הבד, מעוררת צחוק אדיר, תשואות.

בדי מרפקים. שטיינהארט הוא יליד מולין שנמלט עם פרוץ המלחמה לבדו — משפחתו האמידה נשארה בשטח גרמני, הוש" מדה. הוא קיבל את חינוכו בברית

לאחת שהיא חושבת עצמה ראויה לו. במלים אחרות — שהיא נאה באמת ומספיקת וכו', נסינה בנות, אך הכטנה קודם כראי. בהצלחה!

דבר והיפוכו

הוא חילל הרוצה לקבל מכתבים מנערה יפה דוקא, משום שפשוט נעים לו המהשבה שיצור המוד יישב ויכתוב לו. אולם, אין הוא מסתפק ביופי בלבד. הוא תובע מאותה אלמונית שתהיה נערה בת 19—17 שפוטת וכנה. אשר לו, אומר הוא, הריהו יליד הארץ ובעל תכונות שונות לתלופין מאלו הנדרשות מן הנערה.

הלה, 4x4CK

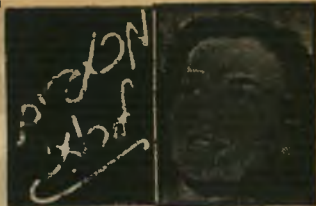
סוף סוף, אחרי אלפים שנה, קבלתי מכתב שונה בתכונותיו מכל השאר. אני מביאה בזה את תוכנו ומפסיק לו תואר (842/772). "שת, נערות תל-אביביות, המאוינות מזה כמה שבועות לשירות תוככים בעלי מקלטים מעוניינות להקשר עם החברה 4x4gl כמה שבועות לשירות תוככים בעלי מקלטים 4x4io, 4x4ck ואשר יתר המספרים אינם זכורים להן. על-מנת להשתתף הן בחובי בויתיהם והן בהרפתקאותיהם ואשר לא ית נגדו לכך."

הממרה: ביוליו

המכתב הבא איננו מן הסוג שאני משתנעת אחריו במיוחד, אולם, מאחר שחיתרתי זמן על הרצון להיות מוכיחה בשער — הריני מעבירה אותו. וכו', המודבר הוא בארבעה בתורים בני 21—22 המכנים את עצמם בשם החברה העליונה והאומרים כי דרושות להם 4 נערות חמודות בנות 17—19. תל-אביביות. הי מטרה, אומרים הם, ביוליו, אולם, את מכתב ההיכרות הראשון הם מוכנים לקבל על ניהשתם — "נושאים כללים..." מספרם? (942/774).

חנה'לה: שומנך מעיק עליך ועל מצב רוחך. מה אני מיעצת לך? לרוות, אם אפשר, ואם אינך יכולה — לנצל עצלגולתך על הצד הטוב יותר — לצ' חוק במלוא גומותיך ולחייך המלאות, לצוף במים כשלפוחית ולקטוף ככדור. לרקוד, לשיר, להיות מאותן השמגמנות שכולם אוהבים.

על כל חסותים אני בכל ענין שהוא, לצרף המש מאות פרומת כבוים.



מיכאל, דרורה וצחי: לא בא בחשבון. את החוג הנוודיטי הנכסף שלכם תצ' טרכו, איכשהו, לארגן בלעדי; ובהודמנות זו, אני סוגה אל כל בעלי השאיפות הרומות: הניחו לי בשם אלוהים.

הוא מאלה המאמינים בפרסומת בלתי אמצעית. במכתב ששלח אלי חזר והרגיש שאין הוא מנוים כלל, שהוא מצהיר שמכתבו ומודעתו הם אמת לאמיתה ללא שמץ של הנומה. הוא ביקש ממני לפרסם את מודעתו כלשונה, ולא באירוניה כפי שאת נהנת לעתים. "אילו את הכותרת סיפק לי מאחר שנתבקשתי בסירור לא להתערב, הריני מרכינה את ראשי ומצינה בפנינו את

בנות נאות,

אל תחמנה הרמנות

מסקר צעיר כצח"ץ פקש להחכת עם נערה הראויה לשמה עד גיל 18, רצוי תל-אביב, רמתגן או הסביבה. למרות שהחבר סוגע בחוקי הענה (ויש לו קזאת במידה שזו לא סוגע בנאות העובעית וכככוח העצמי) הרי האמת והחועלת מהיכות אותו לתאר את עצמו מפי אחרים ואחרות ללא הנמנות ושקרם?

בן 18, יפה תואר, סיקח, משכיל ומנומס. נברתו, אם כי עדין, חסון, רחב כתפיים, בעל קומה נאה, כריא מאד, כונר נימניה מנח ריאלית. חובב עוסק במוסיקה (פריטה על ססנחר ומסחרים) אמנות (מציור) ספרות (כו' גב מעט, ביחוד דברי חזונו) ספורט (ריצה למרחקים ארוכים, שהייה נ'ורו) חובב תיא' טרון, קולנוע ומרע. איש שיחה, מנומס מאד, וכו', להיות סנטימנטלי ורומאנטי. למעוניינות: הוא בעל אמצעים אם כי איננו מיהם לזה עתה כל השכיבות. לסקרניות: צא משתמש במדור זה כיוון שהוא שאף אף חמושלם וכרוך גורל בענייני בנות ומקוה בדרך זו להשיג משתו מתאים לו כמאה אותו. דבר שלא חצויה למצוא עד כה למרות הצלחתו.

פסיכו הוא גותן אפשרות להחכת עמו רק

הוצאת ספרים אח'אסף בע"מ

רח' בן-יהודה 2, ירושלים

יצא לאור

ארצות תבל

על סי מקורות לועזיים מוסמכים יצחק לבון

גיאוגרפיה • היסטוריה • מדיניות • כלכלה • אוצרות הטבע • מיבנה חברתי • היהודים בכל ארץ

250 ערכים על כל היחידות הלאומיות בעולם. הספר שבאמצעותו תכיר את העולם, דגלי הארצות בצבעים, עשרות מפות ותמונות. 424 עמודים כסול-שוריים. ספר נאה בצורתו ועשיר בתוכנו.

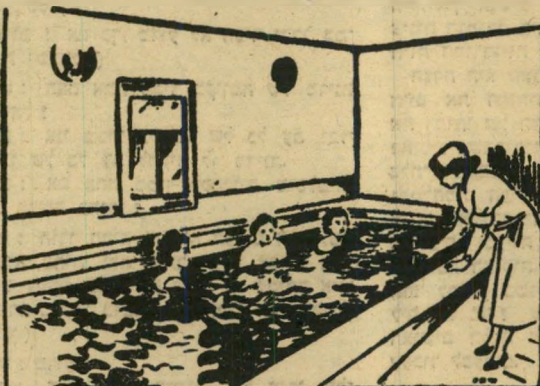
מחיר הספר 5.900 ל"י, עד 15.12.55 רק 5.500 ל"י.

המכירה בהוצאה ואצל כל מוכרי הספרים בארץ.

ה'יש לך כאבים...

נגב, בברכים, בכתפיים או בפרקים?

"רפא" - רח' שלמה המלך 103, תל-אביב טל. 24495



בריכות מי-מרפא
-
חבישת בויך
כמו בקרלסבד
ישי או טבריה

כמו כן אמבטיות ערבול (Whirlpool bath) / חדר זיעה טורקי / מחלקה מיוחדת לאיכשור ע"י התעמלות רפואית, מסג' וריהבי-ליטציה. המוסד היחיד מסוג זה בארץ. מחלקה לסובלי רוימסיום המוסד פתוח עד 9 בערב

סרטים
רגליים גייג'ות

מחנאי טרנס (משפט ווינסלו) ראטיגאן הוא אמן הבדיחה הדקה, הרגשנות העדינה. כי **האיש שאהב ארומות שער**, המביר סס על מחוזה טיהי טלביה? הוא מפגין את יכולתו במלואה.

זה מעשה בעלם המגשק פעם, בעת משחק מחבואים, נערה אדומת שער, אינו יכול לה' מלט מדמותה, מתאהב, במשך קאריירה דיפ' לומאטית מפוארת, בנשים רבות הדומות ל' אידיאל שלו ממשחק המחבואים, מקיים, פרט לביתו שלו, גם ק'אהבה בו הוא מתרועע עם אהובותיו. חיים כפולים אלה אינם מוזיקים

• בצרפת עוסקים בסרטי פרסומת במאים נודעים, מפיקים סרטונים בעלי איכות גבוהה ביותר.

כסופי השבוע

● **יגאל אלון**, ח"כ אחדות העבודה, בשידור טלחיויה של הבי. בי. סי. בלונדון: „אנו הפסקנו את מלחמת השחרור בשיאה של ההתקפה ואני עצמי בטיפשות רבה, נסוגתי מהטריטוריה המצרית על מנת לפנות את הדרך להסכמי שביתת הנשק.“

● **ישראל גילדי** חברו לסיעה: „לא נסכים שבגינה תורח השמש ובמורה ובמרחק התיכון ישחט השוחט.“

● **המשורר חיים גורי**, בלמרחב: „אינני יכול להשתחרר מהמחשבה המרה, כי סכום הכסף הישראלי שייאסף לקרן המגן שלנו עלול ליפול מהסכום הכולל שהוצא עליי קרנות הבחירות שלנו. לו לפיכך, נעשה מאמץ לעבור את הסכום הוא בלידה אחת, סמלית.“

● **ד"ר יוחנן באדר**, ח"כ חרות, בתגובה על הצעת הציונים הכלליים להצטרף לקואליציה: „המצב הוא חולה כל כך, שאפילו רופא לא יוכל להועיל לו. מה יועיל איטור רוק?“

● **מאיר ווייסגאל**, איש מכון חייזמן, בצטטו במסיבת עיתונאים מימרה של סבתו: „מה שאספר לכם עכשיו איננה עובדה, אלא מעשיה אמיתית.“

● **הרב יצחק נסים**, הרב הראשי הספרדי, בחנוכת כפר הרמב"ם: „בידי ישראל 613 סוגי נשק סודיים, והם תרי"ג המצוות. אם נמלא את כל המצוות נגיע לשלמות המולדת.“

פשוט צרוד

שמו של האיש שעליו הוטל לארגן את קרן הנשק לא נודע עד כה ברבים: היה זה **אלחנן ישי**, חבר קבוצת אלומות בעמק הירדן, בהיר העיניים והשער, הנמנה על הצעירים המקורבים ביותר ל**דוד בן-גורן**. יו"ן, אולם, דווקא בשבת בה ערך קיבוץ גיוס למען קרן הנשק, היה על ישי לנסוע העירה. עם זאת מיאן להשלים בנו בן ה-5, והאב יכול היה לצאת לדרך רק לאחר שהבטיח כי יקיים שבת אחת לעבודת הקודש... כחודש במידה בלתי רגילה היה ח"כ מקי **מאיר ווילנר** בשעת הדיון האחרון בכ"נס. כשצדק לעברו שר הבטחון לשעבר **פנחס לבון**: „בוגד! הסיב וילנר במכה גיצחת: „למה פטרנו אותך?.. על שתי תתו של ח"כ מקי **מושה סנה** באותו דיון נכתבו תליתלים של פירושים ועורך ידיעות אחרונות **ד"ר הרצל רוזנבלום** אף הקדיש לה מאמר מיוחד. הסיבה האמיתית הייתה כל כך פשוטה, עד שלא עלתה על דעתו של אף אחד מהפרשנים הפוליטיים: יום קודם לכן נאם סנה באסיפה והצטרף במידה שלא יכול היה להוציא גנה מפיו... בסיבות אחרות נכשל העיתונאי החתיק **אורי קיסרי**, עורכו הראשון של הנוסח הזה: במאמר ארוך במערב, בנה תיאוריה שלמה על העובדה שהבל, בנו הטוב של אדם הראשון, נרצח ושו"בונים ולכן כל המין האנושי מורכב מבניו של קין, אילו בדיק בספר בראשית, היה נוכח לדעת כי לאדם נולד בן שלישי בשם שת וממנו נולדו לו נכד בשם אנוש, אשר העניק את שמו למין האנושי... שרת

מקצוע שלמד מאביו, ראש ממשלת בריטניה לשעבר **סיר וינסטון צ'רצ'יל**, שבני ייה בלבנים היא החובבות האהובה עליו כ" יותר לאחר ציור... מבטאו המיוחד של מנהל בית הספר הריאלי בשעבר **ד"ר אהרן ברם** הולך שולל באותו טכס את צ"ר ציל הצעיר שלחש לשכנו: „דומני שהגי"טלמן הנואם כעת מדבר גרמנית... על מ"גילת היסוד של אותו אולם חתם השגריר הבריטי בישראל **סיר ג'ורג' ניקולס** בא"ר תיות עבריות, בצד חתימתו האנגלית... תייר בריטי צעיר בשם כריסטופר סקוט, שיצא ל"תור את ברית המועצות עם הקבוצה הרא"שונה של תיירים בריטיים, הנציח במצלמתו מראה שלא צולם קודם לכן: דיוקנותיהם של **ולאדימיר איליץ' לנין** ו**יוסף ויסארינוביץ' סטאלין** כפי שהם נחים במאווליאום השיש החרוד סמוך לקרמלין. סקוט, שמעולם לא עסק בצילום, רכש מצ"למה משומשת ערב המסע, וידע לכוון אותה ברגע המתאים למראה המתאים... **ד"ר יוחנן באדר** פתח השבוע מאמר על מדיניות החוץ הישראלית בציטטה זאת: „הש"פן הקטן שכח לסגור הדלת, הצטנן המסכן וקיבל נזלת.“ מקור הציטטה המצויין תחתיה הוא „מושר בפי עיית“, היא בתו בת הארבע של הח"כ החרותי.

ברזע וטויה

כאשר התלונן השבוע ח"כ אחדות העבודה **דה מושה ארם** בסני העדת החינוך של הכנסת כי באחד מכתיהספר בגבעתיים מכ"ש



גופות סטאלין ונין במאווליאום במוסקבה מצלמה משומשת, במצב טוב

העבודה **גודדה מאירסון** קיימה בצורה מורה את נוהג הכנסת, לפיו מתקבל חבר חדש בברכת הנואם המופיע אחריו. לאחר נאומו של ח"כ **משה חיים יהודה**, שמ"ח תח ביקורת קטלנית על המצב במעברות, אמר רה גולדה: „אני מברכת אותו על כושר דייבורו ועל הפאתוס... (אבל) צר לי שהוא וחבריו לסיעה לא דאגו לכך שהופעתו תוכל להצטיין גם בתוכן.“ אחד העיתונאים הגדיר את המאורע בשם: „ברכת בילמאירסון.“

השפן הקטן

בנאומו בשעת הנחת אבן הפינה לבנין על שם צ'רצ'יל בקרית הסניון החדשה בחיפה, גילה העיתונאי **ראנדולף צ'רצ'יל** כי זאת לו אומנם הפעם הראשונה להניח אבן פינה אך לעומת זאת הוא מומחה בהנחת לבנים,



ג'ורג' אולמר

פזמונאי, קומיקאי, כוכב קולנוע

אמן עליז הפנים שירד השבוע בשדה התעופה לוד היה ג'ורג' אולמר, דני קיי הצרפתי. הוא התחיל את הקריירה שלו, כפזמונאי, קומיקאי וכוכב קולנוע שעה שחיקה את זמרי בתי הקפה במדריד. לאחר מכן הפך למחבר שירים ולמשמיעם (40 בסך הכל) שכבשו קהל מעריצים אינסופי, ממכסיקו טיסי עד ירושלים, מקופנהגן עד קייפטאון. שיריו והופעותיו של ג'ורג' אולמר הכניסו לו עשרות מליונים פרנקים, איפשרו לו, מי שהיה בעבר מחאגרף מקצועי, מורה (לאנגלית) בגימנסיה במדריד, לוחם חירות (נגד פרנקו) להתמסר לפזמונים, להופעות במועדוני הלילה המפוארים בעולם ולאחר רונה גם בסרטים. משך השנה האחרונה בלבד: שני סרטים בצרפת, אחד במכסיקו. הפזמון המכניס ביותר היה פיגנה המפורסם, שבהכנסותיו רכש לו אולמר, הנשוי ליפהסיה נמרצת בשם בטי שהיא גם האימפרסריו שלו, מלבד היותה אם לשני ילדיו, בית מגורים בפריס וחווילה בת 14 חורים באלפים הצרפתיים. אורחים קבועים בחווילה הם שני האמנים שזרזו את אולמר לבקר בישראל לאחר נסיונם האישי המלהיב: פזמונאי ליאו (יאסו) פולה, תזמורתן ג'או ליאוול (הפצצה השחורה) המפטון.

אולמר, כיום בן 36, נולד בקופנהגן, גדל במדריד וחי בפריס. אולם ממלכתו פרושה על שטחים רחבים הרבה יותר. מהופעה בריבירה הצרפתית הוא טס למועדוני הלילה בחוף המערבי של ארצות הברית, מתבל את מסעותיו, מדי פעם, בביקור אצל קהל מעריצים בצדי המפה. כך קרה גם באביב שעבר, כאשר בין סידרת הופעות בצרפת לסידרת הופעות בדרום אפריקה. הופיע אולמר משך 12 יום בתל-אביב בהופעות שלאחר חצות, בהן כמעט ונשחק עליידי קהל מעריציו. ביניהם: אנשי התיאטרון הקאמרי שערכו לו מסיבת פרויה בבית השחקן יצחק שילה, שהחלה באחת אחרי חצות ונסתיימה בשבע בבוקר, חצי שעה לפני המראת המטוס מלוד.

אדם אולמר, שהספיק משך ימיו המעטים בישראל להופיע רק בפני אלפי מעריצים, הספיק עוד משהו: לסייר בגליל ובעמקים, לשחות בכינרת ובירדן. הפעם יסיים אולמר לא רק את הקורס הקצר בהכרת הארץ בדרום, ביהודה ובנגב, אלא ימלא גם את מאויים של רבבות המעריצים יאפשר להם לשמוע ולראות את ג'ורג' אולמר בהתגלמותו האישית. אך גם ביקורו זה של אולמר בארץ לא יהיה אלא על רגל ותצי לכל היותר. למרות כל מאמציו לא יכול היה אולמר להתפנות ליותר מ-18 ימים, אותם הוא חושב להקדיש לקהל הישראלי.

אימפרסריו משה וולין

מתכבד להציג את:

ג'ורג' אולמר

פזמונאי, קומיקאי וכוכב קולנוע

יום תמישי, 3 לנובמבר, 8.45 בערב תל-אביב, אולם תיאטרון „אוהל“

מוצאי שבת, 5 לנובמבר, 8.45 בערב ירושלים, אולם ימק"א

יום שלישי, 8 לנובמבר, 8.45 בערב חיפה, אולם קולנוע „מאי“

קחאי, ראש הנבחרת המצרית לכדורגל, קיבל בימים אלה היתר מיוחד מממשלתו לצאת ל" תקופה ממושכת לערב הסעודית כדי לאמן את נבחרת הכדורגל המקומית.

שוער זהב

רודולף שאנחלי, שוער ניבחרת הכדורגל האוסטרית, שהופעתו הראשונה בה היתה ב" מישחק הוגריה-אוסטריה לפני שבועיים, ייס במהרה את הקריירה הספורטיבית שלו: בדרכו לבודפשט, נתפס על ידי פקיד מכם הונגריים כשברשותו 200 שעוניה זהב...

עמידה בשער

בחיפה מדברים כבר על שיכון חדש: שיכון שוערי הכדורגל של מכבי חיפה. לקראת ה" עונה הבאה הצטרפו לקבוצה עוד שני שוערים, נוסף לשני הקבועים שלה, מנחם שרזי, לשעבר שוער מכבי ירושלים, ויעקב קסרלה, לשעבר שוער הפועל כפר-סבא.

מדע

אנתרופולוגיה חברו של דיניסאור

ב-22 בדצמבר, 1938, טיילה הגברת קורטוני לטימר, מנהלת מוזיאון למדעי הטבע בניו-יורק, לונדון, דרום אפריקה, בנמל העיר. צחנה מוכרת בישרה לה כי הובא מטען חדש של כרישים. היא ניגנה לבחנם.

לפתע נתקלו עיניה בגוף שצבעו כחול כפלה, בעל לוע אדיר וסנפירים חזקים ומאורכים כגפים. אורך המפלצת עלה על מטר וחצי ומשקלה כ-60 קילו. יצור כזה לא ראתה מימיה וגם ספרי המוזיאון לא אפשרו את זיהויו.

היא פנתה אל חוקר דגים נודע — פרופסור ג'י. ל. ב. סמית, מאוניברסיטת רודס הדרום-אפריקאית. הפרופסור קרא את דבריה, הסתכל בעל בעל המצורף, ופתח את עיניו. לא הייתי מופתע יותר לו הייתי פוגש דיניסאור מטייל בחובבי-אמר.

דגים כאלו חיו לפני 60 מיליון שנה, נכחדו יחד עם הדיניסאורים. הדוגמה שנדונה הייתה כמעט אביהם הישיר של בעלי השדרה שעברו ליבשה — כולל האדם.

גם אינצידנט דיפלומטי. בשלב זה פרצה המלחמה העולמית השנייה, הפרי עה להמשך המחקר. כשנגמרה, שב הפרו-ססור לחקירתו. הוא מצא כי הדג ידוע יפה לילידים של חוף דרום אפריקה המזרחית כאוכל-אדם וכמאכל מעדנים. הוא הכריז על פרס של 100 לירות שטרלינג על כל ראש שיובא לו. בסוף 1952 נצוד דג נוסף באיי קימורי הצרפתיים והובא לזוויבר הבריטית. לדג זה, שנקרא לטימריה על שם מוצאתו הראשונה, היה במה להתפאר: נוסף לערכו המדעי, הונצח בהיסטוריה כמעט-גורם לאינצידנט דיפלומטי.

הצרפתים זעמו על גזילת איצור מדעי כה יקר מידיהם. הם גייסו את פרופסור מילו מן המוזיאון למדעי הטבע בפאריס לקרב המדעי, הכריזו על פרס כפול משל פרופסור סמית בעד כל דג שיתפס.

הרדיפה אחריו ואחרי הפרס הקיפה את כל האזור. כל דיוג אחר פסק; הדגים נעלמו מהשוק והילידים רעבו מחוסר מזונם העיקרי. אך לא לשוא: עוד שמונה לטימיריות נתפסו, ושלחו לפאריס.

כיום משמשים הם נושא לספר בעל ארבעה כרכים ההולך ונכתב אודותם.

גוללות

החי והצומח

בטכניון בחיפה, במעבדות החדשות לכיר-כימיה, נערך עתה מחקר לבידוד חומרים מן הצומח ולבדיקתם כמונעי ילודה.

אין חדש

החלרון, הנזכר בתנ"ך, הנו עדיין מחלה ממארת של תבואות בארץ ובעולם. פרופסור לויין מאונסקו בא לביקור של שנה בארץ כדי לחקור במחלה זו.

החולייה החסרה

לגיראף יש פחות חוליות בצוואר מאשר לרוב בעלי החיים. לאזן יש 16 חוליות צוואר, לברבור — 23. לגיראף רק שבע חוליות בצווארו.

כדורגל

עלי דפנה יבשים

היה היה איש בכרית-המועצות ושמו סט"א. כעבודתו ככורה פחס הוכיח פריזן וכושר כה מעולים עד כי הפך שמו לתואר טוביטי מוכר. מיליוני אנשים בכרית המועצות מתחרים ביניהם היום על רכישת התואר: סטאכאנוביץ.

אולם, סטאכאנוב עצמו לא היה זוכה היום להקרא על שמו, משום שלאחר שהועבר, כאות הוקרה על מסירותו וכושרו, לשמש במשרה כבודה במשרד העבודה הסובייטי, הוכיח אזלתיד כה רבה עד כי נענש בעוון בטלנות, או, כפי שכינו זאת הסובייטים: "מנוחה על זרי דפנה והתפרקות על תהילת העבר".

מאה ושמונים מעולות. מסתבר, כי הי"א ממלכס החליטו שלא להסתפק בתואר סטאכאנוביץ (שהיו ראויים לו לפני שבועיים, בזכותם באליפות ישראל), אלא החליטו לה" יות ראויים, כמוהו, גם לאולת-רגל מח" תלת בעלי-דפנה יבשים.

כי חוקק להפועל פתח-תקוה, אלופת ה" ליגה, דבר בתחרויות על גביע-שפירא, דבר חסר תקדים בכדורגל הישראלי. אחרי שהר בילה ביתרון מכריע (0:2) בשני-שלישי מש" חקה נגד מכבי חיפה הסחוב הכדור במאה וואית, למרות היותה מוגנת בגבורה עילאית על ידי יעקב ויסוקר, ארבע פעמים בנו אחר מכויע (2:4) על הפועל פתח-תקוה (מספיק בקושי).

ישר לפסיכיאטר! מי שסבר כי כדור-גל הרי הוא דבר שבגופניות גרידא, היה מ" שנה את דעתו אילו ראה משחק אחד בלבד בין שתי קבוצות האלרגיות זו לגבי זו: הפועל ומכבי תל-אביב, שהפסיכופאתולוגיה ממלאת במשחקן תפקיד מכריע יותר מהכ"ר שר הגופני. מרגע שמתייצבות השתיים זו מול זו כאילו עמדו על המגרש שתי קבוצות אנשים אנמיים ורכיטיים שאינם יודעים ב" עצם לשם מה הובאו.

לפיכך, גם משחק השבת האחרונה בין שתי הקבוצות, למרות נצחונה הפעוט של מכבי תל-אביב (1:2), לא הוכיח כי המת" מודדים אינם זקוקים עוד לביקור דחוף אצל פסיכיאטר. גם יוסלה מירמוביץ, שניתנה לו הזדמנות ממושכת להתאוררות בערפילי-לונ" דון, חזר במשחק זה לסורו כאילו לא ראה את זומבלי מימיו. היחידים שבלטו מבין ה" מחזור, שנכשל כולו בציון בלתי-מספיק עד מספיק-קושי, היו שייע גלור (כמעט טוב) וישראל וייס (טוב).

כדורסל

הקרב האחרון

שני קרבות גדולים בוצעו בליל יום ה' של השבוע האחרון. האחד נערך על אדמת סיני, השני — בתוככי חולון, ואילו משטרת ישראל שהותקפה מן המארב בבארותיים על ידי חיילים מצריים, שבה ועמדה בפני הת" קפת מצח נועזת של לוחמי נח"ל.

הנח"לאים הוכיחו בפעם נוספת כי אפילו הולית הפידיאין — מתאבדיו של עמוס בן-גוריון — לא יגזלו את בכורתם לאליפות צה"ל בכדורסל.

תוצאת 56:66 לזכות הנח"ל העניקה לנב" חרתו את גביע ראש אג"ם מידיו של סגן הרמטכ"ל אלוף חיים לסקוב.

זהב וכסף לבנות. בנות הנח"ל כמעט והגיעו אף הן לנצחון בדומה לחבריהן, אלא שעל דרכן עמדה כהליקופטר האויראית אמ" רת לובקצי (בת בית-אלפא) שעשתה במגרש כבתוך שלה. העיר אחד מבעלי התאנים: "הכניסו אותה לניבחרת הבנים ואז תוכי במקום הראשון!"

את מה שלא עשו הבנים, עשו, איפוא, הבנות של חיל-האויר שזיכו את חילן באר" חות זהב ובגביע כסף.

במסלול

אחוזה בין-רגלית

האחזה שנשחררה בין ארצות ערב, פני תה לאחרונה גם לאפיק ספורטיבי: תמיד מ" *

במשחקי האליפות זכתה ניבחרת חיל האויר (בנים) במקום הרביעי.

הוצאת "שחר"

ירושלים
יצא לאור

אנצקלופדיה למדעי המין

בעריכת ד"ר קוסטלר
ד"ר ווילי וד"ר האר
ספר זה שיצא לאור בצרפת זכה להצלחה גדולה, ותורגם לשפות רבות. הדרך מכיל 500 עמודים גדולים, על נייר לבן, המחיר 4.400 ל"י

עד סוף נובמבר שנה זו רק 4,000 ל"י

המכירה הראשית:
בית מסחר ספרים אחיאסף
ירושלים, בן-יהודה 2



מכון עממי למוסיקה ישראלית

רחוב הגרוד העברי 31, מל. 4555
בהנהלת מורים מוסמכים

מתקבלים תלמידים (מתחילים ומתקדמים) ללמוד נגינה, המקצועות: חלילית, חליל-רועים, מפותחית-פה, מגדולינה, גיטרה, אקורדיון, פסנתר, תיאוריה, מוסיקה מזרחית, מחול ומחול תנ"כי.

מחירים עממיים

סטיפנדיות ינתנו למוכשרים.
פרטים והרשמה בשעות 7-4 אחה"צ במקומות:
תל-אביב, רחוב הגרוד העברי 31
שכונת תקוה, בית-הספר הכללי קרית-שלום, בית אבשלום יפו, בית-ספר וייצמן יד-אליהו, בית-ספר "החיל" רחובות, רחוב יעקב 24 נס-ציונה, בעיריה רמלה, בעיריה הרצליה, בעיריה פתח-תקוה, במחלקת התנון של העיריה רמת-השרון, בבית-הספר היסודי.

פרס עשר לירות

יוגריי בין פותרי תשבץ. העולם הזה 942

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|
| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|----|

מאוזן: 7. טוב" יהו הוא ראש עיר זו; 5. היישוב הר" רומי בארץ; 8. צו" רת הכנת בשר; 10. "להם ולא יב" ר"ו"; 12. הפרק ה" 101 של ספר תה" לים; 14. אמצעי תובלה בערים הגדולות בעולם; 17. פקודה; 18. שרש" רת הנויות בגדים ישראלית; 20. "י" שוב דרומי שהתפר" סם בעמדתו במלח" מת העצמאות; 21. מלך יהודה; 22. ס" מל יהויפ; 24. אל" פז בן-עשיו לראובן בן-יעקב; 26. אמ" צעי ההובלה הוול ביותר בין חיפה ל" תל-אביב; 28. בירת החאלסים; 29. תלוי מכל טרבוש הראוי לשמו; 30. אחת מ" עוגות השנה; 33. הצעיר שחתר את אונו; 35. עם; 37. אחד משבעת המינים; 39. נתון במצב קרוב לשינה; 41. נוזל מפי הכלב; 42. תשובה שלילית; 43. משחקי הליגה שלו נסתיימו לאחרונה בנצחון קבוצה פתח-תקוהאית; 45. מהלך בפרוסים; 46. מצאת מספר פילוסוף פים יחניים; 47. מגנינה; 49. כמות קבו" עה מראש; 50. יישוב בדרך לאילת.

מאוזן: 1. המקצוע בו עוסקים האור-נים הורוביץ והופיין; 2. כלי בשחמט; 3. עור גולמי לנעליים; 4. אדם הנחבא אל הכלים; 6. נכד ללמך; 7. מספר הנופלים בחושם לעזרת גוש עציון דרך הרטוב; 9.

ויטוריו דה-סיקה: האיש בין הבשרים

הוא מקבל משכורת אגדית ומבזבז אותה על סרטים נפלאים שאינם מכניסים רווחים. כדי לשחק לצידו בסרט רבו ביניהן ג'ינה לולובריג'ידיה וסופיה לורן, שתי שחקניות הקולנוע היפות ביותר של אירופה.

שלם עמלים 17 בנאים מתנדבים. הגנות יהיה סיפור הלילה הזה.

כורך בין ג'ינה לסופיה

איש מבין מפיקי הסרטים הגדולים של איטליה לא ארצה להסתכן בהפקת סרט זה, אשר סיכויו הקרובים נראו קלושים ביותר. הדיסקה החליט להפיקו לבד.

ב תנועות מהירות ומאומנות צבע המאפר את פני השחקן הגדול. בחום מנורות הסינמסקופ נמס האיפור במהירות. עתה ישב וויטוריו דה-סיקה כילד טוב, נתן למאפר לעבוד על פניו ללא הפרעה. רק שפתיו נעו. סביבו הצטופף מעגל קטן של שחקני-משנה, מכונאים ומאפרים שהקשיבו בהרדה לדברי המאסטר הגדול. אפילו סופיה לורן, כוכבת הזר, השתיקה את המרה שלה לאנגלית כדי להקשיב לדברי הדיסקה.

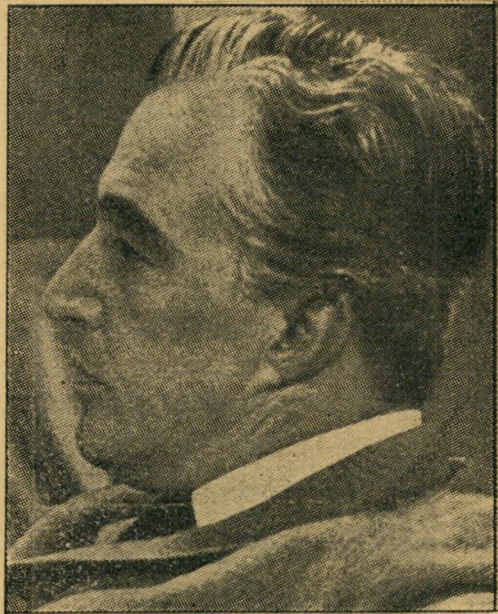
לפתע הפסיק המאפר את עבודתו בתדהמה. "סינור דה-סיקה" קרא נרגש, "אתה בוכה..."

דמעה כבדה זלגה באיטיות על לחי השחקן, חרשה שביל בין צבעי האיפור. הדיסקה הפסיק את דבריו במבוכה ביקש את סליחת מאזיניו. "אינני יכול אחרת. כל פעם שאני מספר על הגנות, אני בוכה."

סיפורו של לילה אחד

גנות הוא שם סרטו הבא של וויטוריו דה-סיקה. לא של הדיסקה השחקן והבמאי, כי אם של הדיסקה היצרן. העלילה בנוייה על מעשה אמיתי: באיטליה קיים חוק האוסר גירוש של דייר כל זמן שלביתו יש גג דלת ומטה — גם אם אותו דייר בנה את ביתו על מגרש שאינו שייך לו. משום כך, נוהגים פועלי-בנין ברובעי העוני של איטליה להתארגן מדי פעם, לעזור לאחד מהם לבנות בית בן-לילה, על קרקע השייכת לבעל אחוזות עשיר או לממשלה.

גיבורי הגנות הם בנאי צעיר ואשתו, עוזרת בית, חסרי-השיכונן, המצפים בכל רגע ללדת בנם הראשון. הם מחליטים להקים בית על קרקע השייכת לרכבת. משך לילה



וויטוריו דה-סיקה
אהבה...

לשם כך דרושים מליונים רבים של לירות — מליונים אשר רק הדיסקה השחקן והבמאי יכול לרכושם תוך תקווה קצרה. הוא קיבל על עצמו סרט חדש השלישי בסדרת לחם, אהבה. שני הראשונים, בהם שיחקה לצד הדיסקה ג'ינה לולובריג'ידיה, הצליחו בעולם כולו. אולם כאשר ניגשו המפיקים לסרט השלישי נתגלה מכשול כספי רציני: ג'ינה דרשה העלאה ענקית בשכרה.

במקומה הוצעה יריבתה הצעירה, סופיה לורן. בזו אחר זו ניסו השתיים להשפיע על הדיסקה להכריע לטובתן. הדיסקה, קרוב קרב הבשרים, נרתע, השאיר את ההחלטה בידי המפיקים. אילו היה זה סרט שלי, התחזה באוזני דידי, הייתי מחפש כוכב חדש באחד הכפרים."

החברה בחרה בסופיה, ההסרטה החלה. מאות פועלי-במה, שחקנים ואנשי פרסומת עטו על כפר סורנטה, אשר אליו הועבר המשך העלילה של שני הסרטים הראשונים. מדי פעם עוזב הדיסקה הבמאי את אולם ההסרטה, יוצא לחדר ההלבשה, חוזר בלבוש המרשלו הצבעוני, ממלא את תפקיד הדיסקה השחקן. אחר-כך הוא מתליף שוב את בגדיו, ממשיך בניהול ההסרטה.

אשה שמנה במעלית

ד ה-סיקה אינו עלם צעיר. אולם בגיל 50 עוטר אתו היליה שאין גם לכוכב הצעיר הרומנטי ביותר של הוליווד. מספר מכתבי ההערכה המגיעו אליו מדי יום גדול מזה המגיע לכל שחקן אחר בעולם. אולם, למרות ידידיו ומעריציו הרבים, יש לדה-סיקה ירידת-נפש אחת בלבד. זוהי אמי, העוזרת הראשית שלו. השנים דומים כאח ואחות. אמי היא בתו.

אחרי עבודתם המשותפת נוהגים השניים לטעוד יחד, ללא



ג'ינה לולובריג'ידיה
לחם...



סופיה לורן
... ומה עתה?

מלוחים. אחר-כך נפרדים — היא לביתה, הוא לבית-המלון שלו.

ערב אחד, בעלותו במעלית המלון, מצא שם אשה זרה. "לאיזה קומה אקח את הגברת?" שאל הדיסקה באדיבותו שובת-הלבבות.

"לאן שאתה רוצה," ענתה הגברת בלהט. "אינני יכולה לישון בלילות, מרוב געגועים אליך." באמרה זאת פתחה האשה את דלת המעלית תוך כדי נסיעתה. עצרה אותה בין שתי קומות. הדיסקה לחץ על כפתור האזעקה ולא יכול היה להימלט מידי מעריצתו עד אשר הופיעו החש"מלאים המבוחלים.

היו לו גם מעריצות רמות-מעלה. בשעת סעודת ערב שערכה המלכה אליזבת בלונדון, לכבוד שבוע הסרט האיטלקי, זכה הדיסקה למושב-כבוד לימין המלכה. אליו זבת התכופה לצדו, אמרה נרגשת: "סינור דה-סיקה, אני כל כך אוהבת את הריאליזם שלך, אני ממש בוכה למראה סרטיך."

המלצר המלכותי הופתע עד כדי כך מן המחמאה חסרת-התקדים שהוא שכח להגיש את מנת המרק לדה-סיקה. הלה כיסה כמיטב יכולתו את צלחתו הריקה, העמיד פנים כאילו שתה את המרק. המלכה לא הרגישה בדבר.

חלומות מנאפורי

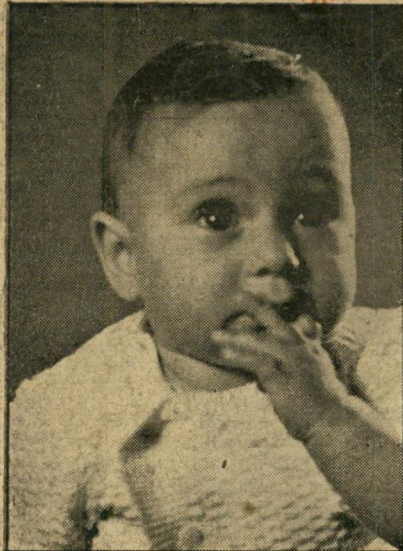
ב עוד שבועיים יסיים הדיסקה את עבודתו בסרט החדש עם סופיה לורן, סרט אשר טרם נמצא לו שם. ידוע רק כי יתחיל במלם לחם, אהבה. המלה השלישית חסרה. אולם זוהי דאגת המפיקים; הדיסקה עצמו מתכוון לחפ"שתי השנתית.

בחופשה זו, הוא מקוה, יסריט את הגנות, יוציא עליו את הכסף שצבר במשך השנה. גיבורי סרטו יהיו כולם חובבים, לא נסיון קולנועי, דוגמת החובבים שעשו את גונבי האופנים. מצחצחי הנעלים ונס במילנו ליצירות-מופת של הקולנוע. לרוב גילה אותם הדיסקה בסיוורם על פני איטליה כלה או באמצעות מודעה צנועה בעתון. בסרטיו מכניס דה-סיקה את זכרונות חייו. אח המאורעות שהשפיעו על בנו של פקיד נאפוליטני מרוד ועני.

מצחצחי הנעלים הוא סיפורם של שני נערים המגשימים חלום: קניית סוס. וויטוריו הילד חלם אותו חלום, שעה שאביו לקחו בטיוול בעגלת סוסים לכבוד יום הולדתו השישי. כמו גיבור גונבי האופנים הכיר דה-סיקה לא פעם את הרעב. בהיותו שחקן צעיר, התעלף על הבמה למראה שולחן עמוס מעדנים שהופיע באותו מחזה.

גם כיום אין המרשלו המצליח והחיכוי של לחם, אהבה יכול לשכוח את התחלתו כשחקן, בתפקיד מלאך המתת. הוא זוכר כיצד, בערב ראש-השנה, הופיעו להקתו בפני צופה אחד בלבד, כיצד הציגו קומדיה מזמרת באולם אשר חדר ההלבשה שלו הביט ישר אל תוך חדר המתים של בית-החולים העירוני. על כן אין הוא יכול לחדול מלהפיק סרטים כאלה.

"משך כל השנה אני נוהג מחיים טובים ומסתובב בחב"רת הנשים היפות ביותר בעולם. הסרטים על העוני והעניים הם מס ההכנסה שאני משלם למען שלחת נפשי," כתב הדיסקה במאמר וידוי.



האמנם מרחמה מונעת?
מיכל וילד (0,8)

קרית בורוכוב, התיכון, בתי בליזובסקי 1/4

שעת משחק (2,2) להם תוכב סביב עצמו. אמרת לו: "הפסק! הראש יסתובב לך!" תפס מוטי את ראשו בשתי ידיו ואמר: "או אני אחזיק אותו!" אביו ח. רוטשטיין תל אביב, מקוה ישראל 15

שפפה יום אחד ידיו שלנו לאמנו בשפה הפרטי "שרה" נזף בו אחי דורון (4) ואמר: "לא קוראים לה שרה. קוראים לה אמא!" זמן האחרון תקף את דורון תסביך לות. לכן, כשרצה יום אחד שאעלה אותו לחדרו תחשוך, אמרת לו: "דורון, הרי אתה גדול, ורק קטנים מפחדים מחושך. הידור דורון בדבר והשיב: "נכון, אני גדול, אבל אני קצת קטן!"

אחיו אילן נימקובסקי
גבעת רבי"ם, אילת 3

וסי (6) ששמע רבות על קרדמגו, בא הביתה ואמר לאמו: "אמא, תני לי חצי לירה לתרום לקרדמגו של הרובים!" דודתו הניח רייד תל אביב, שדרות חן 6

ישיק (5) ראה במצעד יום העצמאות את הצנחנים מגודליהוין וישאל את אביו: "אבא, מדוע יש להם זקן? מה, אין להם כסף להתגלח?" אחותו דבורה גלברט תל אביב, נודיה 73

עקי (4) שאל את אביו: "אבא, למה אתה לא בא אתנו לים?" השיב האב: "אם ירצה השם, אלך בשנה הבאה לים." אמר יעקב לאמו: "אבא אמר, שאם ירצה משהו שאני לא מכיר אותו, אז הוא יבוא אתנו בשנה הבאה." דודתו, יעני בת השימורין פרדס חנה, רחוב הבוטנים

כל אדם שישלח למערכת אמרה או תמונה או שתייה יחד, וישפורסמו בו מדור זה. יקבל פרס יפה בצורת חבזי לת שי של התכשירים הנכב יסמים לי תינוקות, "ככה שיפמן" פודרה, סבון, תחליב, — המוספים חן ובריאות לתינוק. נוסף על כך יקבלו ילדים משתת שונים מיוחדת "ככה שופמן" עם טעם תפוחיזהב. ערכו של כל חבילת שי (לפי המחירים לצרכן) יהיה שש ל"ה. החילוט וישלחו ישר לביתו של הנוכח. את החומר יש לשלוח למערכת, "העולם הזה", ת.ד. 136, תל אביב, ולסמן על הי מעטפת, "צברינו חמוצים ועוקצנים". כן יש לציון את שמו המלא של הילד ותא רידי ליתו, את שם השולח, את יחסו לילד (אם, אם, אוק, מורה, נגנת וכו') ואת כתובתו המלאה. המערכת תבחר בתמונות הטובות, ותחזור לשולחים את כל התצי לקמים. אם פורסמו ואם לאו.

אבא רינה המתוריינים השתתפתים

מערכת, העולם הזה הוצפה בשבועיים האחרונים בנחשול אדיר של תמונות ומימרות של ילדים המיועדות למדור זה. בעמוד זה מתפרסם רק חלק קטן מן החומר שהגיע עד כה, ועם האצורים הסליחה.

יום ששי הלכשתי לרונית (4,6) שמלה יפה. שמחה רונית ואמרה: "אמא! יש לי שבת בשמלה!"

אמה א. הקטר
מגדל אשקלון, שכון 214, א



שחשכירו לאורנה (5,9) בתמונה: בת (1,6) שצממו ביום הכיפורים כדי לכפר על העוונות, שאלה: אבל פנתא לא עשתה רע לאיש, או למה היא צריכה לצום? זה קשה זה! הוריה משפחת בר ח'יפה, מוריה 21

ינני יודעת אם המלה "צברינו" מחייבת. אני מלמדת ילדי עולים, ומתוך נסיון אני יודעת כי אינם גופלים מצברינו בהמתם ובעקרי צותיהם. למשל:

שהחל רעש בכתיב ואני אמרת לבסוף: "ילדים, נדמה לי שכבר ביקשתי פעם שקט!" הצביע אברהם מרקוביץ (8), עולה מרומניה, ואמר: "המורה, את כבר ביקשת ארבע פעמים שקט!"

שעת ביקור בנג-החיות, נגש אלי פנחס לביא (8), עולה ממצרים, ואמר: "המורה, כל פעם שהגירפה מסתכלת בי, היא צוחקת אלי. מאיפה היא יודעת שאני אוהב אותה?" מורתם מטעמה קשתי בית ספר ברנר, אבו כביר

פני השינה, לקחתי את אביה (5) כדי להפשיטו ולרחוץ אותו, פעולת שאינן אהובות עליו ביותר. התרגו אביה ואמר: "כש את תהיי קטנה ואני אחיה גדול, גם אני אעשה לך כך."

אחותו רות ווגשל
באר שבע, רחוב 17, 29

ששמעה בתנו רינה (4) ששרהבטחון דוד בן גוריון תרם לקרן הנשק את כל משכורתו החודשית, שאלה בהתפעלות: "יא, או מה בן גוריון אוכל במשך החודש?" אמה כינה ורטמן

ירושלים, בקעה, ע"י סטוריום, לאומים

אחד השיעורים של עבודה עצמית, קבלו תלמידי שאלונים שהיו צריכים לענות עליהם. אשר בצרי (9) קיבל בין השאר את השא: "מה אתה יודע על מחנה ישראל?" תשו בתו: "שיש בה הרבה צרות..."
רפלה (9), שנשאלה "מדוע התניך נפוץ כל כך?" השיבה: "מפני שמדפיסים ממנו הרבה."

מורתם חנה פרידמן
פתח תקוה, קרית סבילוצקי

ונית (3) נסעה במונית עם אביה הנהג, יום לאחר שהרביץ לה. אמר אבא: "את יודעת, רונית, את ילדה גורא טובה, אבל לפעם מים את מרגיזה אותי ואני מוכרח להרביץ לך." רונית: "או תרביץ לי חלש!"

דודה משה גפני
חולון, בילינסון 31

חלק הנפטי שאל את אילן (5,6): "אמא צריכה נפט?" "לא לא!" השיב אילן ב"התלהבות", "כבר מצאנו המון בנגב." אמו רחל רגב, פרדס חנה



ורי (4) הקשיבו בפסקנות לדבריה של שז אורחת שבאה אלינו, עד ש נמאס לו והעיר: "אמא, עוד מעט היורה תבזבז את כל הפה שלה!" אביו אמנון אריאלי

תל אביב, נוה דוד, התאנה 15